

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 300

47. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2004. december 4.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
	I Információ	
	A Bíróság	
	A BÍRÓSÁG	
2004/C 300/01	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. október 7-én a C-153/01. sz. Spanyol Királyság kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben („EMOGA – Végső elszámolás – 1996–1998-as gazdasági évek – 2001/137/EK határozat”) 1	1
2004/C 300/02	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. október 7-én a C-255/01. sz. (a Symvoulis tis Epikrateias előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Panagiotis Makropoulos és társai kontra Ypourgos Anaptyxis és társai ügyben (Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – 84/253/EGK nyolcadik irányelv – 11. és 15. cikk – Engedély a számviteli dokumentumok kötelező könyvvizsgálatával megbízott személyek részére – Engedély kiadásának lehetősége azon személyek részére, akik nem tettek sikeres szakmai alkalmassági vizsgát – Az engedély kiadásának feltételei más tagállamok állampolgárai részére) 1	1
2004/C 300/03	A Bíróság ítélete (nagytanács) 2004. október 5-én a C-397/01–C-403/01. sz. (az Arbeitsgericht Lörrach előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) kontra Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV ügyben (Szociálpolitika – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – A 93/104/EK irányelv – Hatály – A Deutsches Rotes Kreuz által nyújtott sürgősségi betegellátási szolgálat mentőautóit kísérő ápolók – A „közúti szállítás” fogalma – Maximális heti munkaidő – Elv – Közvetlen hatály – Eltérés – Feltételek) 2	2
2004/C 300/04	A Bíróság ítélete (teljes ülés) 2004. október 5-én a C-475/01. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra a Görög Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségzegés – Az EK 90. cikk első bekezdésének megsértése – Az alkoholra és a szeszesitalokra kivetett jövedéki adó – Alacsonyabb mérték alkalmazása az ouzo-ra, mint a többi szeszesitalra – E mérték megfelel egy olyan irányelvnek, amely az EK 230. cikk által megszabott határidőn belül nem lett megtámadva) 3	3
2004/C 300/05	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. október 14-én a C-36/02. sz. (a Bundesverwaltungsgericht előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH kontra Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn ügyben (A szolgáltatásnyújtás szabadsága – Az áruk szabad mozgása – Korlátozások – Közrend – Emberi méltóság – A nemzeti alkotmányban elismert alapvető értékek védelme – „Öldöklős játék”) 3	3

2004/C 300/06	A Bíróság ítélete (harmadik tanács) 2004. október 14-én a C-39/02. sz. (a Højesteret előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Mærsk Olie & Gas A/S kontra Firma M. de Haan en W. de Boer ügyben (Brüsszeli Egyezmény – Egy hajó használata miatt felelősséget korlátozó fedezeti alap létrehozására irányuló eljárás – Kártérítés iránti kereset – 21. cikk – Perfüggőség – A felek azonossága – Az elsőként megkevert bíróság – A jogalap és a tárgy azonossága – Nem áll fenn – 25. cikk – A határozat fogalma – A 27. cikk 2. pontja – Az elismerés megtagadása) 4	4
2004/C 300/07	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. október 12-én a C-55/02. sz. Európai Községek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – A 98/59/EK irányelv 1., 6. és 7. cikke – A „csoporthoz létszámcsoökkentés” fogalma – A létszámcsoökkentéssel egy tekintet alá eső esetek – Nem teljes átültetés) 4	4
2004/C 300/08	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. október 21-én a C-64/02. P. sz. a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) kontra Erpo Möbelwerk GmbH ügyben (Fellebbezés – Községi védjegy – A DAS PRINZIP DER BEQUEMLICHKEIT szóösszetétel – Feltétlen kizáró okok – Megkülönböztető képesség – A 40/94/EK rendelet 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja) 5	5
2004/C 300/09	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. október 7-én a C-103/02. sz. Európai Községek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – A 75/442/EGK és a 91/689/EGK irányelv – A hulladékmennyiség fogalma – Engedélyeztetési kötelezettség alóli mentesség) 5	5
2004/C 300/10	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. október 14-én a C-113/02. sz. az Európai Községek Bizottsága kontra Holland Királyság ügyben (Az Európai Községen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló 259/93/EGK rendelet – A hulladékokról szóló 75/442/EGK irányelv – Kifogásokat tartalmazó nemzeti intézkedés a hasznosításra szánt hulladékok szállítására ellen, mivel a hulladékok 20 %-a a tagállamban hasznosítható, és a rendeltetési országban hasznosítható hulladékok aránya ennél kisebb – Műveletet a 75/442 irányelv II.B. mellékletének R1 (hasznosítás hulladékegetéssel) pontjába vagy ugyanezen irányelv II.A. mellékletének D10 (ártalmatlanítás hulladékegetéssel) pontjába nem a tényleges felhasználás szempontja, hanem az elégetett hulladék fűtőértéke szempontjából soroló tagállami intézkedés) 6	6
2004/C 300/11	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. október 7-én a C-136/02. P. sz., Mag Instrument Inc. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben (Fellebbezés – Községi védjegy – A 40/94/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja – Zseblámpák térbeli alakja – Feltétlen kizáró ok – Megkülönböztető képesség) 6	6
2004/C 300/12	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. október 14-én a C-173/02. sz. Spanyol Királyság kontra Európai Községek Bizottsága ügyben (3950/92/EGK rendelet – A tej és tejtermékek piacának közös szervezése – Bizottsági határozat a tejkvóták megszerzésére irányuló támogatás tilalmáról) 7	7
2004/C 300/13	A Bíróság ítélete (teljes ülés) 2004. október 19-én a C-200/02. sz. (az Immigration Appellate Authority előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Kunqian Catherine Zhu és Man Lavette Chen kontra Secretary of State for the Home Department ügyben (Tartózkodási jog – Másik tagállamban tartózkodó tagállami állampolgár gyermek – Harmadik ország állampolgárságával rendelkező szülők – Az anya tartózkodási joga egy másik tagállamban) 7	7
2004/C 300/14	A Bíróság ítélete (teljes ülés) 2004. október 12-én a C-222/02. sz. (a Bundesgerichtshof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Peter Paul, Cornelia Sonnen-Lütte, Christel Mörkens kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (Hitelintézetek – Betétbiztosítási rendszer – 94/19/EK irányelv – 77/780/EGK, 89/646/EGK és 89/299/EGK irányelvek – Az illetékes hatóságok prudenciális felügyeleti intézkedései a betétesek védelme céljából – A felügyeleti hatóságok felelőssége az elégtelen felügyelettel okozott károkért) 7	7

2004/C 300/15	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. október 7-én a C-247/02. sz. (a Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Sintesi SpA kontra Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici ügyben (93/37/EGK irányelv – Építési beruházásra irányuló közbeszerzés – Szerződések odaítélése – Az ajánlatkérő joga, hogy válasszon a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatás és az összességében gazdaságilag legelőnyösebb ajánlat szempontja között) 8	8
2004/C 300/16	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. szeptember 14-én a C-276/02. sz., Spanyol Királyság kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Állami támogatás – Fogalom – Adó és társadalombiztosítási járulékok vállalkozás általi meg nem fizetése – A nemzeti hatóságok magatartása a fizetéseképtelenség megállapítása után) 8	8
2004/C 300/17	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. október 21-én a C-288/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben (Tengeri szállítás – Szolgáltatásnyújtás szabadsága – Tengeri kabotázs) 9	9
2004/C 300/18	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. október 14-én a C-298/02. sz. Olasz Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (EMOGA – A feldolgozott gyümölcs- és zöldségtermékekre vonatkozó termelési támogatás – Az 1558/91/EGK rendelet – 1. cikk – Körte és őszibarack – A 2002/524/EK határozat) 9	9
2004/C 300/19	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. október 14-én a C-299/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – EK 43. és EK 48. cikk – Hajó Hollandiában való lajstromba vételéhez a hajótulajdonos, a Közösségben bejegyzett társaság tagjai, vezető tisztségviselői és mindennapi ügyvezetését végző természetes személyek számára közösségi vagy EGT állampolgárságot előíró nemzeti intézkedések – Hajózási társaság vezető tisztségviselője számára közösségi vagy EGT állampolgárságot és közösségi vagy EGT-beli lakóhelyet előíró nemzeti intézkedések) 10	10
2004/C 300/20	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. október 7-én a C-312/02. sz. Svéd Királyság kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Megsemmisítés iránti kereset – EMOGA – Közösségi finanszírozásból kizárt költségek – Támogatás egyes szántóföldi növények termelőinek – Marha- és borjúhús piacának közös szervezése) 10	10
2004/C 300/21	A Bíróság ítélete (nagytanács) 2004. október 12-én a C-313/02. sz. (Oberster Gerichtshof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Nicole Wippel kontra Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG ügyben (97/81/EK irányelv – 76/207/EGK irányelv – Szociálpolitika – A részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalók és a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalók közötti egyenlő bánásmód – Férfi és női munkavállalók közötti egyenlő bánásmód – Munkaidő és munkaidő-beosztás) 11	11
2004/C 300/22	A Bíróság ítélete (harmadik tanács) 2004. október 12-én a C-328/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – Mezőgazdaság – A 3508/92/EGK rendelet – Egyes közösségi támogatási programok integrált szabályozási és ellenőrzési rendszere) 11	11
2004/C 300/23	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. október 14-én a C-336/02. sz. (a Landgericht Düsseldorf előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft kontra Brangewitz GmbH ügyben (Növényfajták – Oltalom – A 2100/94/EK rendelet 14. cikke, valamint az 1768/95/EK rendelet 9. cikke – A betakarított termény mezőgazdasági termelők általi felhasználása – Feldolgozást végző szolgáltatók – Tájékoztatás-adási kötelezettség a közösségi oltalom jogosultja részére) 12	12
2004/C 300/24	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. október 14-én a C-340/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – A 92/50/EGK irányelv – Szolgáltatási szerződések közbeszerzéssel történő odaítélési eljárása – Segítség egy víztisztító-állomás kivitelezőjének – A megbízásnak egy korábbi ötletpályázat nyertese részére az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában közzétett hirdetmény nélkül történő odaítélése) 12	12

Közzététel száma	Tartalom (folytatás)	Oldal
2004/C 300/25	A Bíróság ítélete (hatodik tanács) 2004. október 7-én a C-379/02. sz., (az Østre Landsret előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Skatteministeriet kontra Imexpo Trading A/S ügyben (Közös vámtarifa – Vámtarifaszám – Besorolás a Kombinált Nomenklatúrába – Székalátét) 13	13
2004/C 300/26	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. október 7-én a C-402/02 sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – 89/48/EGK és 92/51/EGK irányelv – Oklevelek elismerése – Közzolgáltatási kórházakra és a területi közzolgáltatási tisztségviselőkre szakosodott gondozók szakmai munkavégzéshez való joga – A „szabályozott szakma” fogalma – Szakmai tapasztalat – EK 39. cikk) 13	13
2004/C 300/27	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. október 14-én a C-409/02. sz. Jan Pflugradt kontra Európai Központi Bank ügyben (Fellebbezés – Az Európai Központi Bank személyzete – Szerződéses munkaviszony – A munkaszerződésben szereplő juttatások módosítása) 14	14
2004/C 300/28	A Bíróság ítélete (ötödik tanács) 2004. október 21-én a C-426/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – Azonos hatású díjak – Közös kereskedelem-politika – Áruk behozatala tagállamokból és harmadik országokból – Számlák hitelesítésért beszedett díjak) 14	14
2004/C 300/29	A Bíróság ítélete (harmadik tanács) 2004. október 12-én a C-431/02 sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ügyben (Veszélyes hulladékok – Tagállami kötelezettségszegés – 91/689/EGK irányelv) 15	15
2004/C 300/30	A Bíróság ítélete (nagytanács) 2004. október 5-én a C-442/02. sz. (a Conseil D'État előzetes döntéshozatal iránti kérelme) CaixaBank France kontra Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie ügyben (A letelepedés szabadsága – Hitelintézetek – A látra szóló betétek utáni kamatfizetést megtiltó nemzeti jogszabály) 15	15
2004/C 300/31	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. október 21-én a C-447/02. P. sz. KWS Saat AG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben (Fellebbezés – Közösségi védjegy – 40/94/EK rendelet – Feltétlen kizáró ok – Megkülönböztető képesség – Szín önmagában – Narancssárga szín) 16	16
2004/C 300/32	A Bíróság ítélete (ötödik tanács) 2004. október 19-én a C-472/02. sz. (a Cour d'appel de Bruxelles előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Siomab SA kontra Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement ügyben (Környezet – Hulladék – A hulladékszállításról szóló 259/93/EGK rendelet – A küldő ország hatóságának azon hatásköre, hogy a szállítási cél [hasznosítás vagy ártalmatlanítás] minősítését ellenőrizze, és kifogást emeljen a téves minősítésen alapuló szállítással szemben – A kifogásemelés módja) 16	16
2004/C 300/33	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. október 21-én a C-8/03. sz. (a Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) kontra belga állam ügyben (Hatodik HÉA irányelv – 4. cikk és 9. cikk (2) bekezdés e) pont – Adóalany fogalma – Szolgáltatásnyújtás teljesítési helye – VABT) 17	17
2004/C 300/34	A Bíróság ítélete (ötödik tanács) 2004. október 19-én a C-31/03. sz. (a Bundesgerichtshof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Pharmacia Italia SpA (Az 1768/92/EGK rendelet – Gyógyszerek – Kiegészítő oltalmi tanúsítvány – Átmeneti rendelkezések – Egymást követő engedélyezés állatgyógyászati és emberi célra szánt gyógyszerként) 17	17
2004/C 300/35	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. október 14-én a C-55/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – Diplomák elismerése – A polgári légiforgalom ellenőrei – Elfogadhatatlanság) 18	18

2004/C 300/36	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. október 12-én a C-60/03. sz. (Bundesarbeitsgericht előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Wolff & Müller GmbH & Co. KG kontra José Filipe Pereira Félix ügyben (EK 49. cikk – Szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozás – Építőipari ágazat vállalkozásai – Alvállalkozás – Vállalkozás kötelező kezességvállalása az alvállalkozó munkavállalóinak minimálbéréért) 18	18
2004/C 300/37	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. október 12-én a C-106/03. P. sz. Vedral SA kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben (Fellebbezés – Közösségi védjegy – A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja – Összetéveszthetőség – A HUBERT szó- és ábrás védjegy – A SAINT-HUBERT 41 nemzeti szövedjegy jogosultjának felszólalása – Az Elsőfokú Bíróság előtt az OHIM alpereseként való eljárás) 18	18
2004/C 300/38	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. október 14-én a C-143/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra az Olasz Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – EK 28. cikk – Alkáli elemekre megjelölési rendszert bevezető nemzeti szabályozás) 19	19
2004/C 300/39	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. október 7-én a C-189/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – Szolgáltatásnyújtás szabadsága – Korlátozások – Magán személy- és vagyonvédelmi iroda) 19	19
2004/C 300/40	A Bíróság ítélete (hatodik tanács) 2004. október 14-én a C-193/03. sz. (a Sozialgericht Stuttgart előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (Társadalombiztosítás – Egy másik tagállamban kifizetett orvosi költség megtérítése – Az 574/72/EGK rendelet 34. cikke – Alacsony összegű számlák esetében a teljes megtérítésre egyszerűsített eljárást alkalmazó egészségbiztosítási pénztár) 20	20
2004/C 300/41	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. október 7-én a C-239/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – A Földközi-tenger szennyezés elleni védelméről szóló egyezmény – 4. cikk (1) bekezdése és 8. cikk – A Földközi-tenger szárazföldi eredetű szennyezés elleni védelméről szóló jegyzőkönyv – 6. cikk (1) és (3) bekezdése – A Berre-i tó elhúzóó és jelentős szennyezése elleni fellépést, annak csökkentését, illetve megelőzését szolgáló megfelelő intézkedések elfogadásának elmulasztása – Kibocsátási engedély) 20	20
2004/C 300/42	A Bíróság ítélete (ötödik tanács) 2004. október 12-én a C-263/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – Paralel import – Más tagállamokból származó, már engedélyezett gyógyszerekkel azonos gyógyszerek importja – Forgalomba hozatali engedély – Szabályozás hiánya) 21	21
2004/C 300/43	A Bíróság ítélete (harmadik tanács) 2004. október 14-én a C-275/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – 89/665/EGK irányelv – Az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás – Hiányos átültetés) 21	21
2004/C 300/44	A Bíróság ítélete (negyedik tanács) 2004. október 14-én a C-339/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – 1999/22/EK irányelv – Vadon élő állatok állatkertben tartásáról – Előírt határidőn belüli átültetés elmulasztása) 22	22
2004/C 300/45	A Bíróság ítélete (harmadik tanács) 2004. október 7-én a C-341/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – A 98/49/EK irányelv átültetésének elmulasztása) 22	22

2004/C 300/46	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. október 21-én a C-445/03. sz. Európai Községek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – A szolgáltatásnyújtás szabadsága – A fogadó tagállam által az olyan vállalkozásokkal szemben támasztott követelmények, amelyek a területére harmadik államban honos munkavállalókat küldenek ki) 22	22
2004/C 300/47	A Bíróság ítélete (hatodik tanács) 2004. október 21-én a C-477/03. sz. az Európai Községek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – A 2001/12/EK, a 2001/13/EK és a 2001/14/EK irányelv – Községi vasutak – Fejlesztés – Vasúttársaságok engedélyezése – Infrastruktúrakapacitás elosztása, az infrastruktúra használati díjának felszámítása és biztonsági tanúsítvány – Az előírt határidőn belüli át nem ültetés) 23	23
2004/C 300/48	A Bíróság ítélete (hatodik tanács) 2004. október 7-én a C-483/03. sz. az Európai Községek Bizottsága kontra Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – A 2001/12/EK, a 2001/13/EK és a 2001/14/EK irányelv – Községi vasutak – Fejlesztés – Vasúttársaságok engedélyezése – Infrastruktúrakapacitás elosztása, az infrastruktúra használati díjának felszámítása és biztonsági tanúsítvány – Az előírt határidőn belüli át nem ültetés) 23	23
2004/C 300/49	A Bíróság ítélete (negyedik tanács) 2004. október 5-én a C-524/03. sz. az Európai Községek Bizottsága kontra G. & E. Gianniotis EPE ügyben (Választottbírósi záradék – Előlegek visszatérítése – Késedelmi kamatok – Mulasztási eljárás) 24	24
2004/C 300/50	A Bíróság ítélete (hatodik tanács) 2004. október 7-én a C-550/03. sz. az Európai Községek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – A 2001/12/EK, a 2001/13/EK és a 2001/14/EK irányelv – Községi vasutak – Fejlesztés – Vasúttársaságok engedélyezése – Infrastruktúrakapacitás elosztása, az infrastruktúra használati díjának felszámítása és biztonsági tanúsítvány – Az előírt határidőn belüli át nem ültetés) 24	24
2004/C 300/51	C-407/04. P. sz. ügy: Az Európai Községek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-50/00. sz. Dalmine SpA kontra az Európai Községek Bizottsága ügyben 2004. július 8-án hozott ítélete ellen a Dalmine SpA által 2004. szeptember 21-én (2004. szeptember 16-án faxon) benyújtott fellebbezés 25	25
2004/C 300/52	C-409/04. sz. ügy: A High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 2004. augusztus 2-i végzésével 1) a Teleos plc, 2) a Unique Distribution Ltd, 3) a Synectiv Ltd 4), a New Communications Ltd, 5) a Quest Trading Company Ltd, 6) a Phones International Ltd, 7) az AGM Associates Ltd, 8) a DVD Components Ltd, 9) a Fonecomp Ltd, 10) a Bulk GSM, 11) a Libratech Ltd 12), a Rapid Marketing Services Ltd, 13) az Earthshine Ltd 14) és a Stardex (UK) Ltd kérelme alapján a The Queen kontra Commissioners of Customs and Excise ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem 26	26
2004/C 300/53	C-410/04. sz. ügy: A Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia 2004. július 22-i végzésével az Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori – A.N.A.V. kontra Comune di Bari és A.M.T.A.B. Servizio SpA ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem 27	27
2004/C 300/54	C-412/04. sz. ügy: Az Európai Községek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2004. szeptember 24-én benyújtott kereset 27	27
2004/C 300/55	C-416/04. P. sz. ügy: Az Európai Községek Elsőfokú Bírósága második tanácsának a T-203/02. sz., a The Sunrider Corporation kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) – az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban résztvevő másik fél: Juan Espadafor Caba – ügyben 2004. július 8-án hozott ítélete ellen a The Sunrider Corporation által 2004. szeptember 29-én benyújtott fellebbezés 29	29

Közléményszám	Tartalom (folytatás)	Oldal
2004/C 300/56	C-417/04. P. sz. ügy: Az Európai Községek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-341/02. sz. Regione Siciliana kontra az Európai Községek Bizottsága ügyben 2004. július 8-án hozott ítélete ellen a Regione Siciliana által 2004. szeptember 29-én benyújtott fellebbezés	30
2004/C 300/57	C-421/04. sz. ügy: Az Audencia Provincial de Barcelona (Sección Decimoquinta) 2004. június 28-i végzésével a MATRATZEN CONCORD, AG kontra HUKLA-GERMANY, S.A. ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	31
2004/C 300/58	C-423/04. sz. ügy: A Social Security Commissioners, London 2004. szeptember 14-i végzésével Sarah Margaret Richards kontra Secretary of State for Work and Pensions ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	31
2004/C 300/59	C-424/04. sz. ügy: Az Európai Községek Bizottsága által Francia Köztársaság ellen 2004. október 4-én benyújtott kereset	31
2004/C 300/60	C-425/04. sz. ügy: Az Európai Községek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2004. október 4-én benyújtott kereset	32
2004/C 300/61	C-426/04. P. sz. ügy: Az Európai Községek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-175/03. sz. Norbert Schmitt kontra Európai Újjáépítési Ügynökség (EÜÜ) ügyben 2004. július 7-én hozott ítélete ellen az Európai Újjáépítési Ügynökség (EÜÜ) által 2004. október 4-én benyújtott fellebbezés	32
2004/C 300/62	C-430/04. sz. ügy: A Bundesfinanzhof 2004. július 8-i végzésével a Finanzamt Eisleben kontra Feuerbestattungsverein Halle e.V. ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	33
2004/C 300/63	C-431/04. sz. ügy: A Bundesgerichtshof 2004. június 29-i végzésével a Massachusetts Institute of Technology ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	33
2004/C 300/64	C-432/04. sz. ügy: Az Európai Községek Bizottsága által Edith Cresson ellen 2004. október 7-én benyújtott kereset	34
2004/C 300/65	C-433/04. sz. ügy: Az Európai Községek Bizottsága által a Belga Királyság ellen 2004. október 8-án benyújtott kereset	34
2004/C 300/66	C-434/04. sz. ügy: A Korkein oikeus 2004. október 6-i végzésével a Jan Erik Anders Ahokainen és Mati Leppik ellen indított büntetőeljárásban benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	35
2004/C 300/67	C-435/04. sz. ügy: A Cour de cassation de Belgique 2004. október 6-i ítéletével a Sébastien Victor Leroy kontra Ministère public ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	35
2004/C 300/68	C-436/04. sz. ügy: A Hof van Cassatie van België 2004. október 5-i határozatával a VAN ESBROECK és Léopold Henri kontra Openbaar Ministerie ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	35
2004/C 300/69	C-437/04. sz. ügy: Az Európai Községek Bizottsága által a Belga Királyság ellen 2004. október 15-én benyújtott kereset	36
2004/C 300/70	C-442/04. sz. ügy: A Spanyol Királyság által az Európai Unió Tanácsa ellen 2004. október 21-én benyújtott kereset	36
2004/C 300/71	A C-451/02. és C-452/02. sz. egyesített ügyek törlése	37

Közzététel száma	Tartalom (folytatás)	Oldal
2004/C 300/72	A C-237/03. sz. ügy törlése	37
2004/C 300/73	A C-256/03. sz. ügy törlése	37
	ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG	
2004/C 300/74	Az Elsőfokú Bíróság ítélete (2004. szeptember 28.) a T-310/00. sz. MCI, Inc. kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Verseny – Összefonódások ellenőrzése – Megsemmisítés iránti kereset – Az eljárásról fűződő érdek – A Bizottság hatásköre)	38
2004/C 300/75	Az Elsőfokú Bíróság ítélete (2004. szeptember 30.) a T-246/02. sz. Albano Ferrer de Moncada kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Tisztviselő – Minősítés – Késedelmes elkészítés – Az elszenvedett kár megtérítése)	38
2004/C 300/76	Az Elsőfokú Bíróság ítélete (2004. szeptember 30.) a T-313/02. sz. David Meca-Medina, Igor Majcen kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Verseny – Szolgáltatásnyújtás szabadsága – Nemzetközi Olimpiai Bizottság (NOB) által elfogadott doppingellenes szabályzat – Tisztán sportjogi szabályozás)	39
2004/C 300/77	Az Elsőfokú Bíróság ítélete (2004. szeptember 30.) a T-16/03. sz. Albano Ferrer de Moncada kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Tisztviselők – Minősítési jelentés – Eljárási szabálysértés – Indokolás – Jelentés megsemmisítése – Kártérítés)	39
2004/C 300/78	Az Elsőfokú Bíróság ítélete (2004. szeptember 28.) a T-216/03. sz. Mario Paulo Tenreiro kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Tisztviselők – Mobilitás – Az előléptetés megtagadása – Az érdemek összehasonlító vizsgálata)	40
2004/C 300/79	Az Elsőfokú Bíróság elnökének végzése (2004. szeptember 2.) a T-291/02. sz. González y Díez SA kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (ESZAK – Állami támogatások – Megsemmisítés iránti kereset – Kereset tárgyának megszűnése – Okafogyottság – Rendelkezés a költségekről)	40
2004/C 300/80	Az Elsőfokú Bíróság elnökének végzése (2004. szeptember 21.) a T-310/03. R. sz. Kreuzer Medien GmbH kontra Európai Parlament és Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Ideiglenes intézkedés – Végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem – Beavatkozó által előterjesztett kérelem elfogadhatósága)	40
2004/C 300/81	Az Elsőfokú Bíróság elnökének végzése (2004. július 19.) a T-439/03 R. II. sz. Ulrike Eppe kontra Európai Parlament ügyben (Ideiglenes intézkedés iránti eljárás – Versenyvizsga – Új kérelem – Elfogadhatóság – Sürgősség hiánya)	41
2004/C 300/82	T-277/04. sz. ügy: A Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. július 9-én benyújtott kereset	41
2004/C 300/83	T-324/04. sz. ügy: F által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. augusztus 6-án benyújtott kereset	42
2004/C 300/84	T-333/04. sz. ügy: A House of Donuts International által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. augusztus 11-én benyújtott kereset	42
2004/C 300/85	T-349/04. sz. ügy: A Parfümerie Douglas GmbH által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. augusztus 23-án benyújtott kereset	43
2004/C 300/86	T-361/04. sz. ügy: Az Osztrák Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 1-jén benyújtott kereset	44

Közléményszám	Tartalom (folytatás)	Oldal
2004/C 300/87	T-368/04. sz. ügy: Luc Verheyden által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 13-án benyújtott kereset	44
2004/C 300/88	T-372/04. sz. ügy: A Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.) által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 15-én benyújtott kereset	45
2004/C 300/89	T-375/04. sz. ügy: A Grandits GmbH és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 17-én benyújtott kereset	45
2004/C 300/90	T-380/04. sz. ügy: Ioannis Terezakis által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 22-én benyújtott kereset	46
2004/C 300/91	T-384/04. sz. ügy: Az RB Square Holdings Spain S.L. által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. szeptember 22-én benyújtott kereset	47
2004/C 300/92	T-389/04. sz. ügy: A Németországi Szövetségi Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 23-án benyújtott kereset	47
2004/C 300/93	T-390/04. sz. ügy: Carla Piccinni-Leopardi, Carlos Martínez Mongay és Georgios Katalagarianakis által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 28-án benyújtott kereset	48
2004/C 300/94	T-394/04. sz. ügy: Guido Strack által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 5-én benyújtott kereset	48
2004/C 300/95	T-395/04. sz. ügy: Az Air One S.p.A. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 5-én benyújtott kereset	49
2004/C 300/96	T-406/04. sz. ügy: André Bonnet által az Európai Közösségek Bírósága ellen 2004. október 4-én benyújtott kereset	50
2004/C 300/97	T-407/04. sz. ügy: Benedicta Miguelez Herreras által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 1-jén benyújtott kereset	50
2004/C 300/98	T-408/04. sz. ügy: Anke Kröppelin által az Európai Unió Tanácsa ellen 2004. október 4-én benyújtott kereset	50
2004/C 300/99	T-409/04. sz. ügy: Benito Latino által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 4-én benyújtott kereset	51
2004/C 300/100	T-411/04. sz. ügy: Jean-Paul Keppenne által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 6-án benyújtott kereset	51
2004/C 300/101	T-415/04. sz. ügy: Vittoria Tebaldi és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 6-án benyújtott kereset	52
2004/C 300/102	T-417/04. sz. ügy: A Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 15-én benyújtott kereset	52
2004/C 300/103	T-418/04. sz. ügy: A Confcooperative és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 15-én benyújtott kereset	53
2004/C 300/104	T-420/04. sz. ügy: Kenneth Blackler által az Európai Parlament ellen 2004. október 10-én benyújtott kereset	54
2004/C 300/105	A T-251/99. sz. ügy törlése	54

<u>Közléményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2004/C 300/106	A T-305/99. sz. ügy törlése	54
2004/C 300/107	A T-313/99. sz. ügy törlése	54
	II <i>Előkészítő jogi aktusok</i>	
		
	III <i>Közlmények</i>	
2004/C 300/108	A Bíróság utolsó kiadványa az <i>Európai Unió Hivatalos Lapjában</i> HL C 284., 2004.11.20.	55
	Helyesbítés	
2004/C 300/109	A Hivatalos Lapban a C-310/01. sz. ügyben megjelent közlemény helyesbítése (HL C 55., 2003.3.8.)	56

I

(Információ)

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. október 7-én

a C-153/01. sz. Spanyol Királyság kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(„EMOGA – Végső elszámolás – 1996–1998-as gazdasági évek – 2001/137/EK határozat”)

(2004/C 300/01)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-153/01. sz. Spanyol Királyság (meghatalmazott: S. Ortiz Vaamonde), kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: S. Pardo Quintillán) ügyben, a 2001. április 9-én az EK 230. cikk alapján benyújtott részleges megsemmisítés iránti kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans tanácselnök, C. Gulman, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen és F. Macken (előadó) bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A tagállamok által az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege terhére végrehajtott egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2001. február 5-i 2001/137/EK bizottsági határozatot megsemmisíti annyiban, amennyiben az a Spanyol Királyság vonatkozásában a tejtermékekre vonatkozó kiegészítő illetékek rendszerének keretében megfizetendő 2 426 259 870 ESP összegű, késedelmi kamatoknak megfelelő pénzügyi korrekciót alkalmaz.

2) A keresetet ez meghaladóan elutasítja.

3) A Spanyol Királyságot kötelezi a költségek négyötödének viselésére.

4) Az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek ötödének viselésére.

⁽¹⁾ HL C 186., 2001.6.30.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 7-én

a C-255/01. sz. (a Symvoulío tis Epikrateias előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Panagiotis Makropoulos és társai kontra Ypourgos Anaptixis és társai ügyben ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – 84/253/EGK nyolcadik irányelv – 11. és 15. cikk – Engedély a számviteli dokumentumok kötelező könyvvizsgálatával megbízott személyek részére – Engedély kiadásának lehetősége azon személyek részére, akik nem tettek sikeres szakmai alkalmassági vizsgát – Az engedély kiadásának feltételei más tagállamok állampolgárai részére)

(2004/C 300/02)

(Az eljárás nyelve: görög)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-255/01. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Symvoulío tis Epikrateias (Görögország) a Bírósághoz 2001. július 3-án érkezett 2001. június 12-i végzésével, az előtte Panagiotis Makropoulos és társai és Ypourgos Anaptixis, Soma Orkoton Elegkton között, Georgios Samothrakis és társai és Christos Panagiotidis részvételével, folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann tanácselnök, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, S von Bahr és K. Schiemann (előadó), bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: M.-F. Contet vezető tisztviselő, 2004. október 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján, a számviteli dokumentumok kötelező könyvvizsgálatának elvégzéséért felelős személyek működésének engedélyezéséről szóló, 1984. április 10-i 84/253/EGK nyolcadik tanácsi irányelv 15. cikke lehetővé teszi valamennyi tagállamnak, hogy engedélyt adjon azon személyek számára, akik az e cikkben előírt feltételeknek megfelelnek, azaz azoknak, akik az érintett tagállamban jogosultak az 1. cikk (1) bekezdésében említett dokumentumok kötelező könyvvizsgálatára, és akik az említett 15. cikkben meghatározott időpontig ilyen tevékenységet folytattak anélkül, hogy azt megelőzően szakmai alkalmassági vizsga letételére lettek volna kötelezve.

Mindazonáltal az említett 15. cikk nem teszi lehetővé, hogy egy tagállam az említett irányelvet átültető nemzeti rendelkezések alkalmazásának kezdetétől – amely időpont semmiképpen sem lehet későbbi, mint 1990. január 1. – számított egy éves határidőn túl éljen az e cikkben meghatározott lehetőséggel.

- 2) A 84/253 nyolcadik irányelv 11. cikke lehetővé teszi, hogy egy befogadó tagállam engedélyezze a kötelező könyvvizsgálati tevékenység folytatását a más tagállamban már engedéllyel rendelkező szakembereknek anélkül, hogy szakmai alkalmassági vizsgának vetné alá őket, amennyiben az említett befogadó tagállam illetékes hatóságai – az említett irányelvnek megfelelően – a képesítésüket egyenértékűnek ítélik az államuk nemzeti jogrendszere által megköveteltekkel.

(¹) HL C 289., 2001.10.13.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2004. október 5-én

a C-397/01–C-403/01. sz. (az Arbeitsgericht Lörrach előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) kontra Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV ügyben (¹)

(Szociálpolitika – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – A 93/104/EK irányelv – Hatály – A Deutsches Rotes Kreuz által nyújtott sürgősségi betegellátási szolgálat mentőautóit kísérő ápolók – A „közúti szállítás”

fogalma – Maximális heti munkaidő – Elv – Közvetlen hatály – Eltérés – Feltételek)

(2004/C 300/03)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-397/01–C-403/01. sz. egyesített ügyekben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyet az Arbeitsgericht Lörrach (Németország) a Bíróságnál 2001. október 12-én nyilvántartásba vett, 2001. szeptember 26-i végzésével az előtte Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) kontra Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris a tanács elnöke, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissechot és J. N. Cunha Rodrigues, tanácselnökök, R. Schintgen (előadó), F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr és K. Lenaerts, bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: H. von Holstein, hivatalvezető-helyettes, 2004. október 5-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) a) A munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv 2. cikke, valamint a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 1993. november 23-i 93/104/EK tanácsi irányelv 1. cikk (3) bekezdése úgy értelmezendő, hogy a sürgősségi orvosi ellátás keretében nyújtott sürgősségi ellátást végzők az alapügyben írt tevékenysége a nevezett irányelvek hatálya alá tartozik.
- b) A „közúti szállítás” 93/104 irányelv 1. cikk (3) bekezdés szerinti fogalma úgy értelmezendő, hogy az még akkor sem vonatkozik a sürgősségi orvosi szolgálat tevékenységére, ha e tevékenység legalább részben egy jármű használatából és a kórházba szállítás során történő betegkíséretből áll.
- 2) A 93/104 irányelv 18. cikk (1) bekezdésének b) i) pontja első franciabekezdése úgy értelmezendő, hogy a heti 48 órás munkaidő túllépésének érvényességéhez, a nevezett irányelv 6. cikke értelmében, minden egyes munkavállaló kifejezett és szabad akaratából történő beleegyezése szükséges. Ezzel kapcsolatban nem elegendő, ha az érintett munkavállaló munkaszerződése utal az ilyen túllépést engedélyező kollektív szerződésre.
- 3) A 93/104 irányelv 6. cikke (2) pontja úgy értelmezendő – az alapügyhöz hasonló körülmények esetén –, hogy az ellentétes egy olyan tagállami szabályozással, amely a Deutsches Rotes Kreuz keretein belül sürgősségi orvosi ellátást végzők rendelkezésre állásával („Arbeitsbereitschaft”) kapcsolatban lehetővé teszi, hogy a jelen esetben szereplő kollektív szerződésben vagy azon alapuló vállalati megállapodásban a nevezett rendelkezés által meghatározott 48 órás maximális heti munkaidőt túllépjék;
 - nevezett rendelkezés a közvetlen hatályhoz szükséges valamennyi feltételnek eleget tesz;

– kizárólag magánszemélyek közötti jogvita esetén a tagállami bíróság köteles figyelembe venni – egy irányelvben meghatározott kötelezettségek nemzeti jogba való átültetése érdekében hozott rendelkezések alkalmazása során – a nemzeti jogrend valamennyi szabályát és azt minden lehetséges módon köteles úgy értelmezni, hogy az irányelv célját figyelembe véve azzal összhangban levő eredményre jusson. Az alapügyekben az eljáró bíróság hatáskörén belül tehát köteles mindent megtenni, hogy megakadályozza a 93/104 irányelv 6. cikk (2) pontjában előírt maximum heti 48 órás munkaidő meghaladását.

(¹) HL C 3., 2002.1.5.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(teljes ülés)

2004. október 5-én

a C-475/01. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra a Görög Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Az EK 90. cikk első bekezdésének megsértése – Az alkoholra és a szeszesitalokra kivetett jövedéki adó – Alacsonyabb mérték alkalmazása az ouzo-ra, mint a többi szeszesitalra – E mérték megfelel egy olyan irányelvnek, amely az EK 230. cikk által megszabott határidőn belül nem lett megtámadva)

(2004/C 300/04)

(Az eljárás nyelve: görög)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-475/01. sz., az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: E. Traversa és M. Condou Durande), támogatja: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazott: K. Manji), kontra a Görög Köztársaság (meghatalmazott: A. Samoni-Rantou és P. Mylonopoulos) ügyben, az EK 226. cikke alapján 2001. december 6-án benyújtott, tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (teljes ülés), tagjai V. Skouris, a tanács elnöke, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet és J. N. Cunha Rodrigues, tanácselnökök, R. Schintgen, F. Macken és N. Colneric, és S. von Bahr (előadó), bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: L. Hewlett vezető tisztviselő, 2004. október 5-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Bíróság a keresetet elutasítja.

2) A Bíróság kötelezi az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

3) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága viseli saját költségeit.

(¹) HL C 68., 2002.3.16.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 14-én

a C-36/02. sz. (a Bundesverwaltungsgericht előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH kontra Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn ügyben (¹)

(A szolgáltatásnyújtás szabadsága – Az áruk szabad mozgása – Korlátozások – Közrend – Emberi méltóság – A nemzeti alkotmányban elismert alapvető értékek védelme – „Öldöklős játék”)

(2004/C 300/05)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-36/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesverwaltungsgericht (Németország) a Bíróságnál 2002. február 12-én nyilvántartásba vett 2001. október 24-i határozatával az előtte az Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH és az Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas (előadó), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts és S. von Bahr, bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: M.-F. Contet vezető tisztviselő, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Nem ütközik a közösségi jogba, hogy egy emberölési cselekményeket szimuláló játék kereskedelmi hasznosításából álló gazdasági tevékenységgel szemben a közrendvédelem érdekében arra hivatkozva hoznak nemzeti tiltóintézkedést, hogy a tevékenység sérti az emberi méltóságot.

(¹) HL C 109., 2002.5.4.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. október 14-én

a C-39/02. sz. (a Højesteret előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Mærsk Olie & Gas A/S kontra Firma M. de Haan en W. de Boer ügyben ⁽¹⁾

(Brüsszeli Egyezmény – Egy hajó használata miatt felelősséget korlátozó fedezeti alap létrehozására irányuló eljárás – Kártérítés iránti kereset – 21. cikk – Perfüggőség – A felek azonossága – Az elsőként megkeresett bíróság – A jogalap és a tárgy azonossága – Nem áll fenn – 25. cikk – A határozat fogalma – A 27. cikk 2. pontja – Az elismerés megtagadása)

(2004/C 300/06)

(Az eljárás nyelve: dán)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-39/02. sz., a Højesteret által, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló 1968. szeptember 27-i egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága általi értelmezésére vonatkozó 1971. június 3-i jegyzőkönyv alkalmazásával, a Mærsk Olie & Gas A/S kontra Firma M. de Haan en W. de Boer ügyben, 2002. február 8-i végzés útján benyújtott, a Bíróságnak 2002. február 13-án kézbesített előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai A. Rosas a harmadik tanács elnökeként, R. Schintgen (előadó) és N. Colneric bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Egyfelől egy hajótulajdonos által egy szerződő fél tagállamának bíróságához benyújtott kérelem, amely egy felelősséget korlátozó fedezeti alap létrehozására irányul, megjelölve a kár lehetséges sértettjét, másfelől pedig egy másik szerződő fél tagállam bíróságához e sértett által a hajótulajdonos ellen kártérítés iránt benyújtott kereset nem hoznak létre perfüggőséget a Dánia, Írország valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága csatlakozására vonatkozó 1978. október 9-i egyezmény által módosított, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló 1968. szeptember 27-i egyezmény 21. cikke értelmében.

2) Egy felelősséget korlátozó fedezeti alap létrehozását elrendelő olyan határozat, mint amilyen az alapügybeli határozat, az egyezmény 25. cikke értelmében bírósági határozatnak minősül.

3) Egy felelősséget korlátozó fedezeti alap létrehozását elrendelő határozat elismerését – az érintett hitelezőnek intézett előzetes bírósági értesítés hiányában, és még akkor sem, ha ez utóbbi a határozatot hozó bíróság joghatóságát vitatva fellebbezett a határozat ellen – nem lehet egy másik szerződő fél államban az egyezmény 27. cikkének 2. pontja alkalmazásával megtagadni, amennyiben a határozatot jogszerűen kézbesítették vagy közzétették.

(¹) HL C 109., 2002.5.4.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. október 12-én

a C-55/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségszegés – A 98/59/EK irányelv 1., 6. és 7. cikke – A „csoporthoz létszámcsoökkentés” fogalma – A létszámcsoökkentéssel egy tekintet alá eső esetek – Nem teljes átültetés)

(2004/C 300/07)

(Az eljárás nyelve: portugál)

A C-55/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: J. Sack és M. França) kontra Portugál Köztársaság (meghatalmazott: L. Fernandes és F. Ribeiro Lopes) ügyben az EK 226. cikk alapján 2002. február 22-én benyújtott kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, C. Gulman, F. Mancken, N. Coleric (előadó) és J. N. Cunha Rodrigues bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Portugál Köztársaság a csoporthoz létszámcsoökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelv 1. és 6. cikke alapján fennálló kötelezettségeit nem teljesítette, mivel a csoporthoz létszámcsoökkentés fogalmát a strukturális, technológiai vagy konjunkturális okokból végrehajtott létszámcsoökkentésekre korlátozta, és nem terjesztette ki ezt a fogalmat minden olyan okra, amely nem a munkavállalók személyében keresendő.

- 2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasítja.
- 3) A Bíróság a Portugál Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

(1) HL C 97., 2002.4.20.

2004. október 7-én

a C-103/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra
Olasz Köztársaság ügyben (1)

(Tagállami kötelezettségszegés – A 75/442/EGK és a
91/689/EGK irányelv – A hulladékmennyiség fogalma –
Engedélyeztetési kötelezettség alóli mentesség)

(2004/C 300/09)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. október 21-én

a C-64/02. P. sz. a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (véd-
jegyek és formatervezési minták) (OHIM) kontra Erpo
Möbelwerk GmbH ügyben (1)

(Fellebbezés – Közösségi védjegy – A DAS PRINZIP DER
BEQUEMLICHKEIT szóösszetétel – Feltétlen kizáró okok –
Megkülönböztető képesség – A 40/94/EK rendelet 7. cikk (1)
bekezdésének b) pontja)

(2004/C 300/08)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határo-
zatok Tárában” teszik közzé)

A C-64/02. P. sz. ügyben, a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (meghatalmazottak: A. von Mühlendahl és G. Schneider), támogatja Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazottak: P. Ormond és C. Jackson, M. Bethell és M. Tappin, segítője: D. Alexander) által a Bíróság alapokmányának 49. cikke alapján 2002. február 27-én benyújtott fellebbezés tárgyában, az eljárásban a másik fél az Erpo Möbelwerk GmbH (képviselik: S. von Petersdorff-Campen és H. von Rohr, ügyvédek), a Bíróság (második tanács), tagjai: de C. W. A. Timmermans (előadó), a tanács elnöke, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen és J. N. Cunha Rodrigues bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi, vezető tisztviselő, 2004. október 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság kötelezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) a költségek viselésére.
- 3) Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága viseli saját költségeit.

(1) HL C 109., 2002.5.4.

A C-103/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: R. Wainwright és R. Amorosi), kontra Olasz Köztársaság (meghatalmazott: I. M. Braguglia, segítője M. Fiorilli) ügyben az EK 226. cikk alapján tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránt 2002. március 20-án benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts és S. von Bahr (előadó) bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Azzal, hogy az 1997. február 5-i, a 22. sz. rendelet 31. és 33. cikkében előírt egyszerűsített hasznosítási eljárás alá tartozó nem veszélyes hulladékok azonosításáról szóló, 1998. február 5-i rendeletben hulladéktípusonként nem határozta meg a hulladékoknak az engedélyeztetés alóli mentesítés rendszerében maximálisan hasznosítható mennyiségét, az Olasz Köztársaság megszegte az 1991. március 18-i 91/156/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv 10. cikke és 11. cikke (1) bekezdése alapján fennálló kötelezettségét.
- 2) Azzal, hogy a nevezett rendelet 1. mellékletének 5.9 és 7.8 pontjában előírt technikai előírásoknak megfelelő hulladékfajtákat nem határozta meg pontosan, az Olasz Köztársaság megszegte a módosított 75/442 irányelv 11. cikkének (1) bekezdése, valamint a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv 3. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.

- 3) A keresetet ezt meghaladóan elutasítja.
- 4) A felek maguk viselik költségeiket.

(1) HL C 118., 2002.5.18.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 14-én

a C-113/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügyben ⁽¹⁾

(Az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló 259/93/EGK rendelet – A hulladékokról szóló 75/442/EGK irányelv – Kifogásokat tartalmazó nemzeti intézkedés a hasznosításra szánt hulladékok szállítása ellen, mivel a hulladékok 20 %-a a tagállamban hasznosítható, és a rendeltetési országban hasznosítható hulladékok aránya ennél kisebb – Műveletet a 75/442 irányelv II.B. mellékletének R1 (hasznosítás hulladékégetéssel) pontjába vagy ugyanezen irányelv II.A. mellékletének D10 (ártalmatlanítás hulladékégetéssel) pontjába nem a tényleges felhasználás szempontja, hanem az elégetett hulladék fűtőértéke szempontjából soroló tagállami intézkedés)

(2004/C 300/10)

(Az eljárás nyelve: holland)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-113/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: H. van Lier, segítői: M. van der Woude és R. Wezenbeek-Geuke) kontra Holland Királyság (meghatalmazott: H. G. Sevenster) ügyben, az EK-Szerződés 226. cikke alapján tagállami kötelezettségzegés megállapítása iránt 2002. március 27-én benyújtott kereset tárgyában a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann (előadó), a tanács elnöke, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts és S. von Bahr, bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Holland Köztársaság nem teljesítette az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EGK tanácsi rendelet 7. cikkének (4) bekezdése, valamint az 1996. május 24-i 96/350/EK bizottsági határozattal és az 1991. március 18-i 91/156/EGK tanácsi irányelvvél módosított, a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének e) és f) pontja alapján fennálló kötelezettségeit.

2) A Holland Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 144., 2002.6.15.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. október 7-én

a C-136/02. P. sz., Mag Instrument Inc. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Közösségi védjegy – A 40/94/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja – Zseblámpák térbeli alakja – Feltétlen kizáró ok – Megkülönböztető képesség)

(2004/C 300/11)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-136/02. P. sz. ügyben, a Mag Instrument Inc. által, székhely: Ontario, Kalifornia (Amerikai Egyesült Államok) (meghatalmazott: kezdetben A. Nette, G. Rahn, W. von der Osten-Sacken és H. Stratmann, majd W. von der Osten-Sacken, U. Hocke és A. Spranger, ügyvédek), a Bíróság EK alapokmánya 49. cikke alapján 2002. április 8-án benyújtott fellebbezés tárgyában, a másik fél az eljárásban: a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (meghatalmazott: D. Schennen), a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues és F. Macken (előadó), bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: L. Hewlett, vezető tisztviselő, 2004. október 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A költségeket a Mag Instrument Inc. viseli.

⁽¹⁾ HL C 144., 2002.6.15.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 14-én**a C-173/02. sz. Spanyol Királyság kontra Európai Közös-
ségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾****(3950/92/EGK rendelet – A tej és tejtermékek piacának közös
szervezése – Bizottsági határozat a tejkvóták megszerzésére
irányuló támogatás tilalmáról)**

(2004/C 300/12)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határo-
zatok Tárában” teszik közzé)

A C-173/02. sz., Spanyol Királyság (meghatalmazott: S. Ortiz Vaamonde) kontra Európai Közös-ségek Bizottsága (meghatal-
mazott: J. L. Buendía Sierra) ügyben, az EK 230 cikke alapján
2002. május 13-án benyújtott megsemmisítés iránti kereset
tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann (előadó), a
tanács elnöke, A. Rosas és S. von Bahr, bírák, főtanácsnok: F.
G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 14-én
meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Bíróság a keresetet elutasítja.
- 2) A Bíróság kötelezi a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 169., 2002.7.13.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(teljes ülés)

2004. október 19-én**a C-200/02. sz. (az Immigration Appellate Authority
előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Kunqian Catherine
Zhu és Man Lavette Chen kontra Secretary of State for the
Home Department ügyben ⁽¹⁾****(Tartózkodási jog – Másik tagállamban tartózkodó tagállami
állampolgár gyermek – Harmadik ország állampolgárságával
rendelkező szülők – Az anya tartózkodási joga egy másik
tagállamban)**

(2004/C 300/13)

(Az eljárás nyelve: angol)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határo-
zatok Tárában” teszik közzé)

A C-200/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján
benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában,
amelyet az Immigration Appellate Authority (Egyesült
Királyság) a Bíróságnál 2002. május 30-án nyilvántartásba vett

2002. május 27-i végzésével az előtte Kunqian Catherine Zhu,
Man Lavette Chen és a Secretary of State for the Home Depart-
ment között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a
Bíróság (teljes ülés), tagjai V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A.
Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta és K. Lenaerts
tanácselnökök, C. Gulmann, R. Schintgen, N. Colneric, S. von
Bahr és J.N. Cunha Rodrigues (előadó) bírák, főtanácsnok: A.
Tizzano, hivatalvezető: L. Hewlett, vezető tisztviselő, 2004.
október 19-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a
következő:

Az EK 18. cikk és a tartózkodási jogról szóló, 1990. június 28-i
90/364/EGK tanácsi irányelv – az alapügyéhez hasonló körülmények
között – a zsenge korban levő kiskorú tagállami állampolgárnak, aki
megfelelő betegbiztosítás kedvezményezettje, és akit egyik szülője,
harmadik ország állampolgára, tart el, aki elegendő anyagi fedezettel
rendelkezik ahhoz, hogy a kiskorú ne jelentsen terhet a fogadó
tagállam költségvetése számára, határozatlan idejű tartózkodási jogot
biztosít e tagállamban. Egy ilyen esetben ugyanezen rendelkezések
lehetővé teszik a ténylegesen a gyermek gondját viselő szülő számára,
hogy vele együtt tartózkodjon a fogadó tagállamban.

⁽¹⁾ HL C 180., 2002.7.27.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(teljes ülés)

2004. október 12-én**a C-222/02. sz. (a Bundesgerichtshof előzetes döntésho-
zatal iránti kérelme) Peter Paul, Cornelia Sonnen-Lütte,
Christel Mörkens kontra Németországi Szövetségi Köztár-
saság ügyben ⁽¹⁾****(Hitelintézetek – Betétbiztosítási rendszer – 94/19/EK
irányelv – 77/780/EGK, 89/646/EGK és 89/299/EGK irány-
elvek – Az illetékes hatóságok prudenciális felügyeleti intéz-
kedései a betétesek védelme céljából – A felügyeleti hatóságok
felelőssége az elégtelen felügyelettel okozott károkért)**

(2004/C 300/14)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határo-
zatok Tárában” teszik közzé)

A C-222/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján
a Bundesgerichtshof (Németország) által az e bíróság előtt Peter
Paul, Cornelia Sonnen-Lütte, Christel Mörkens és a Németor-
szági Szövetségi Köztársaság között folyamatban lévő eljá-
rásban a 2002. május 16-i, a Bírósághoz 2002. június 17-én
benyújtott végzésével előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti
kérelem tárgyában, a Bíróság (teljes ülés), tagjai: V. Skouris
elnök, P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas tanácselnökök,
C. Gulmann (előadó), J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken,
N. Colneric, S. von Bahr, N. Cunha Rodrigues bírák, főtanácsnok:
C. Stix-Hackl, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető-tisztviselő,
2004. október 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező
része a következő:

- 1) Amennyiben biztosított a betéteseknek a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 1994. május 30-i 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv által előírt kártalanítása, nem lehet ezen irányelv 3. cikkének (2)–(5) bekezdéseit úgy értelmezni, hogy azokkal ellentétes egy olyan nemzeti jogszabály, amely szerint a nemzeti bankfelügyeleti hatóság kizárólag közérdekből teljesíti feladatait, ami a nemzeti jog szerint kizárja azt, hogy az egyes jogalanyok kártérítési igényt érvényesíthessenek olyan károkért, amelyek ezen hatóságok elégtelen felügyelete okán keletkeztek.
- 2) A hitelintézetek tevékenységének megkezdésére és folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1977. december 12-i 77/780/EGK első tanácsi irányelvvel, a hitelintézetek szavatoló tőkéjéről szóló, 1989. április 17-i 89/299/EGK tanácsi irányelvvel és a hitelintézetek létesítésére, üzleti tevékenységének megkezdésére és folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról, valamint a 77/780/EGK irányelv módosításáról szóló, 1989. december 15-i 89/646/EGK második tanácsi irányelvvel nem ellentétes egy olyan nemzeti jogszabály, amely szerint a nemzeti bankfelügyeleti hatóság kizárólag közérdekből teljesíti feladatait, ami a nemzeti jog szerint kizárja azt, hogy az egyes jogalanyok kártérítési igényt érvényesíthessenek olyan károkért, amelyek ezen hatóságok elégtelen felügyelete okán keletkeztek.

(¹) HL C 202., 2002.8.24.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. október 7-én

a C-247/02. sz. (a Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Sintesi SpA kontra Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici ügyben (¹)

(93/37/EGK irányelv – Építési beruházásra irányuló közbeszerzés – Szerződések odaítélése – Az ajánlatkérő joga, hogy válasszon a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatás és az összességében gazdaságilag legelőnyösebb ajánlat szempontja között)

(2004/C 300/15)

(Az eljárás nyelve: olasz)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-247/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában,

amelyet a Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (Olaszország) a Bíróságnál 2002. július 8-án nyilvántartásba vett, 2002. június 26-i határozatával az előtte a Sintesi SpA és az Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici között, az Ingg. Provera e Carrassi SpA részvételével, folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (előadó), F. Macken és N. Colneric, bírák; főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi vezető tisztviselő, 2004. október 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/37/EGK tanácsi irányelv 30. cikkének (1) bekezdése akként értelmezendő, hogy az kizárja az olyan nemzeti szabályozást, amely azt az általános és elvont követelményt írja elő az ajánlatkérők számára, hogy a nyílt vagy meghívásos eljárás során az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződés odaítélésének céljából, kizárólag a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatás szempontját alkalmazzák.

(¹) HL C 202., 2002.8.24.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. szeptember 14-én

a C-276/02. sz., Spanyol Királyság kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (¹)

(Állami támogatás – Fogalom – Adó és társadalombiztosítási járulékok vállalkozás általi meg nem fizetése – A nemzeti hatóságok magatartása a fizetésképtelenség megállapítása után)

(2004/C 300/16)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-276/02. sz., Spanyol Királyság (meghatalmazott: S. Ortiz Vaamonde), kézbesítési cím: Luxembourg, kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: V. Kreuzschitz és J. L. Buendía Sierra) ügyben, az EK 230. cikk szerinti megsemmisítési kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (előadó), J. N. Cunha Rodrigues és F. Macken bírák, főtanácsnok: M. Poirares Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2004. szeptember 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Grupo Empresas Álvarez-nek nyújtott támogatásra vonatkozó, 2002. május 14-i 2002/935/EK bizottsági határozat semmis.

2) Az Európai Közösségek Bizottsága viseli a költségeket.

(¹) HL C 219., 2002.9.14.

2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasítja.

3) A felek maguk viselik költségeiket.

(¹) HL C 247., 2002.10.12.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. október 21-én

a C-288/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra
Görög Köztársaság ügyben (¹)

(Tengeri szállítás – Szolgáltatásnyújtás szabadsága – Tengeri
kabortázs)

(2004/C 300/17)

(Az eljárás nyelve: görög)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-288/02. sz., Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: K. Simonsson és M. Patakia) kontra Görög Köztársaság (meghatalmazott: E.-M. Mamouna) ügyben, az EK-Szerződés 226. cikke alapján kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans (előadó) elnök, C. Gulmann és R. Schintgen bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: L. Hewlett, vezető tisztviselő, 2004. október 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Tekintettel arra, hogy Peloponnészosz egy sziget és a 650 bruttó regisztertonna úrtartalomnál nagyobb, szigetközi kabotázs szolgáltatást nyújtó vonalhajózásban részt vevő közösségi hajókat illetően a személyzettel kapcsolatban Peloponnészosznak mint fogadó államnak a nemzeti szabályait kell alkalmazni, a Görög Köztársaság nem teljesítette a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri szállításra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról szóló, 1992. december 7-i 3577/92/EGK tanácsi rendelet 1., 3. és 6. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 14-én

a C-298/02. sz. Olasz Köztársaság kontra az Európai
Közösségek Bizottsága ügyben (¹)

(EMOGA – A feldolgozott gyümölcs- és zöldségtermékekre
vonatkozó termelési támogatás – Az 1558/91/EGK rendelet –
1. cikk – Körte és őszibarack – A 2002/524/EK határozat)

(2004/C 300/18)

(Az eljárás nyelve: olasz))

A C-298/02. sz. Olasz Köztársaság (meghatalmazott: I. M. Braguglia, segítője: M. Fiorilli) kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: C. Cattabriga, segítője: M. Moretto) ügyben, az EK 230. cikk alapján 2002. augusztus 21-én benyújtott megsemmisítés iránti kereset tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann, a tanács elnöke, N. Colneric (előadó), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič és E. Levits, bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Bíróság a keresetet elutasítja.

2) A Bíróság kötelezi az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 261., 2002.10.26.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 14-én**a C-299/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügyben ⁽¹⁾**

(Tagállami kötelezettségszegés – EK 43. és EK 48. cikk – Hajó Hollandiában való lajstromba vételéhez a hajótulajdonos, a Közösségben bejegyzett társaság tagjai, vezető tisztségviselői és mindennapi ügyvezetését végző természetes személyek számára közösségi vagy EGT állampolgárságot előíró nemzeti intézkedések – Hajózási társaság vezető tisztségviselője számára közösségi vagy EGT állampolgárságot és közösségi vagy EGT-beli lakóhelyet előíró nemzeti intézkedések)

(2004/C 300/19)

(Az eljárás nyelve: holland)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-299/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: K. H. I. Simonsson és H. M. H. Speyart), kézbesítési cím: Luxembourg, kontra Holland Királyság (meghatalmazott: H. G. Sevenster és S. Terstal) ügyben, az EK 226. cikk szerinti tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann (előadó), a tanács elnöke, A. Rosas és R. Silva de Lapuerta, bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel elfogadta és hatályban tartotta a Wetboek van Koophandel 311. cikkét és a Burgerlijk Wetboek 8:169. cikkét, melyek követelményeket határoznak meg:

- a Hollandiában hajólaajstromba felvenni kívánt tengeri hajó tulajdonos társaságának tagjai állampolgárságára nézve,
- a Hollandiában hajólaajstromba felvenni kívánt tengeri hajó tulajdonos társaságának vezető tisztségviselői állampolgárságára nézve,
- a tengeri hajózási tevékenységet gyakorló hollandiai telephely – ami a hajó hollandiai hajólaajstromba való felvételéhez szükséges – mindennapi ügyvezetését végző természetes személyek állampolgárságára nézve,
- a Hollandiában hajólaajstromba vett tengeri hajót üzemeltető hajózási társaság vezető tisztségviselőinek állampolgárságára nézve,

– a Hollandiában hajólaajstromba vett tengeri hajót üzemeltető hajózási társaság vezető tisztségviselőinek lakóhelyére nézve,

a Holland Királyság elmulasztotta az EK 43. cikke és az EK 48. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2) A Holland Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 247., 2002.10.12.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. október 7-én**a C-312/02. sz. Svéd Királyság kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾**

(Megsemmisítés iránti kereset – EMOGA – Községi finanszírozásból kizárt költségek – Támogatás egyes szántóföldi növények termelőinek – Marha- és borjúhús piacának közös szervezése)

(2004/C 300/20)

(Az eljárás nyelve: svéd)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-312/02. sz. Svéd Királyság (meghatalmazott: K. Renman), kézbesítési cím: Luxembourg, kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: K. Simonsson) ügyben, EK 230. cikk szerinti megsemmisítés iránti kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken és J. N. Cunha Rodrigues (előadó) bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A keresetet elutasítja.

2) A Svéd Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 261., 2002.10.26.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2004. október 12-én

a C-313/02. sz. (Oberster Gerichtshof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Nicole Wippel kontra Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG ügyben ⁽¹⁾

(97/81/EK irányelv – 76/207/EGK irányelv – Szociálpolitika – A részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalók és a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalók közötti egyenlő bánásmód – Férfi és női munkavállalók közötti egyenlő bánásmód – Munkaidő és munkaidő-beosztás)

(2004/C 300/21)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-313/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján az Oberster Gerichtshof (Ausztria) 2002. augusztus 8-i végzésével, amely 2002. szeptember 5-én érkezett a Bíróságra, az e bíróság előtt Nicole Wippel kontra Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG között folyamatban lévő eljárásban előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris, elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta és. K. Lenaerts, tanácselnökök, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken (előadó), J. N. Cunha Rodrigues és K. Schiemann, bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2004. október 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az a munkavállaló, akinek a munkaszerződése szerint a munkaidő és a munkaidő-beosztás az elvégzendő munka mennyiségétől függ, és azt a felek közös megegyezéssel kizárólag esetről esetre határozzák meg, miként az az alapügyben is történt, a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló, 1976. február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv hatálya alá tartozik.

Egy ilyen munkavállaló az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról szóló, 1997. december 15-i 97/81/EK tanácsi irányelv hatálya alá tartozik, amennyiben

- az olyan munkavállaló, aki a tagállamban hatályban lévő jogi szabályozás, kollektív szerződések vagy gyakorlat által meghatározott szerződéssel vagy munkaviszonnyal rendelkezik;
- az olyan munkavállaló, akinek a heti vagy legfeljebb egy évig terjedő munkavégzési időszakokra vonatkozóan átlagolva számított rendes munkaideje kevesebb, mint az említett keretmegállapodás 3. szakaszának (2) bekezdése szerinti összehasonlítható, teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalóé,
- az olyan részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalókról van szó, akik alkalmi munkát végeznek, és e munkavállalókat a

tagállam ugyanezen keretmegállapodás 2. szakaszának (2) bekezdése alapján sem egészben sem részben nem zárta ki az említett megállapodás rendelkezéseinek hatálya alól.

2) A 97/81/EK irányelv mellékletét képező keretmegállapodás 4. szakaszát és a 76/207/EGK irányelv 2. cikkének (1) bekezdését és 5. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy:

- azokkal nem ellentétes az olyan rendelkezés, mint amilyen az Arbeitszeitgesetz (a munkaidőről szóló törvény) 3. cikke, amely a munkaidő felső határát főszabály szerint heti 40 órában és napi 8 órában állapítja meg, és amely egyaránt szabályozza a munkaidő maximális hosszát és a munkaidő-beosztást mind a teljes munkaidőben foglalkoztatott, mind a részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállalók vonatkozásában;
- abban az esetben, ha egy vállalkozás minden más munkavállalójának munkaszerződése meghatározza a heti munkaidőt és munkaidő-beosztást, nem ellentétesek azokkal az ugyanezen vállalkozás munkavállalóinak részmunkaidős szerződésai, mint amilyenek az alapügy tárgyát képezők, amelyek szerint a heti munkaidő és a munkaidő-beosztás nem állandó, az esetről esetre meghatározva az elvégzendő munka mennyiségéhez alkalmazkodik, és e munkavállalók választásuk szerint megtagadják vagy elvállalhatják az említett munkát.

⁽¹⁾ HL C 289., 2002.11.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. október 12-én

a C-328/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségszegés – Mezőgazdaság – A 3508/92/EGK rendelet – Egyes közösségi támogatási programok integrált szabályozási és ellenőrzési rendszere)

(2004/C 300/22)

(Az eljárás nyelve: görög)

A C-328/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: M. Condou-Durande) kontra Görög Köztársaság (meghatalmazottak: V. Kontolaimos és I. Chalkias) ügyben, az EK-Szerződés 226. cikke alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2002. szeptember 18-án benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas, elnök, J.-P. Puissochet, F. Macken (előadó), J. Malenovský és U. Lohmus, bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: L. Hewlett, 2004. október 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megvalósítsák az egyes közösségi támogatási programok integrált szabályozási és ellenőrzési rendszerének létrehozásáról szóló, 1992. november 27-i 3508/92/EGK tanácsi rendelet 2. cikkének a) és e) pontjaiban foglaltakat, a Görög Köztársaság nem teljesítette a fenti rendelet alapján fennálló kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasítja.
- 3) Az Európai Közösségek Bizottsága és a Görög Köztársaság maguk viselik költségeiket.

(¹) HL C 261., 2002.10.26.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 14-én

a C-336/02. sz. (a Landgericht Düsseldorf előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Saatgut-Treuhandverwaltungs-gesellschaft kontra Brangewitz GmbH ügyben (¹)

(Növényfajták – Oltalom – A 2100/94/EK rendelet 14. cikke, valamint az 1768/95/EK rendelet 9. cikke – A betakarított termény mezőgazdasági termelők általi felhasználása – Feldolgozást végző szolgáltatók – Tájékoztatás-adási kötelezettség a közösségi oltalom jogosultja részére)

(2004/C 300/23)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-336/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Landgericht Düsseldorf (Németország) a Bírósághoz 2002. szeptember 23-án érkezett 2002. augusztus 8-i határozatával az előtte a Saatgut-Treuhandverwaltungs-gesellschaft és a Brangewitz GmbH között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann tanácselnök, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts és S. von Bahr (előadó), bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi vezető tisztviselő, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A közösségi növényfajta-oltalomról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet 14. cikke (3) bekezdése hatodik francia bekezdésének, valamint a közösségi növényfajta-oltalomról szóló 2100/94/EK tanácsi rendelet 14. cikkének (3) bekezdésében biztosított mezőgazdasági mentesség érvényesítésének végrehajtási szabályairól szóló, 1995. július 24-i 1768/95/EK bizottsági rendelet 9. cikkének rendelkezései együttesen nem értelmezhetők úgy, hogy azok lehetőséget biztosítanak a közösségi növényfajta-oltalom jogosultja részére a feldolgozást végző szolgáltatóktól az említett

rendelkezésekben foglalt tájékoztatás kérésére, amennyiben nincsenek a jogosult birtokában arra utaló jelek, hogy az előbbiekben említett szolgáltató – elvetés céljából – feldolgozást végzett vagy tervez azon betakarított terményen, amelyet a mezőgazdasági termelők a jogosultat illető és közösségi növényfajta-oltalom alatt álló fajta (kivéve a hibrid vagy szintetikus fajtákat) szaporítóanyagának elvetése révén nyertek, és amely a 2100/94 rendelet 14. cikke (2) bekezdésében felsorolt mezőgazdasági növényfajok közé tartozik.

- 2) A 2100/94 rendelet 14. cikke (3) bekezdése hatodik francia bekezdésének, valamint az 1768/95 rendelet 9. cikkének rendelkezéseit együttesen úgy kell értelmezni, hogy amennyiben a jogosultnak arra utaló jel kerül a birtokába, hogy a feldolgozást végző szolgáltató – elvetés céljából – feldolgozást végzett vagy tervez azon betakarított terményen, amelyet a mezőgazdasági termelők a jogosultat illető és közösségi növényfajta-oltalom alatt álló fajta (kivéve a hibrid vagy szintetikus fajtákat) szaporítóanyagának elültetése révén nyertek, és amely a 2100/94 rendelet 14. cikke (2) bekezdésében felsorolt mezőgazdasági növényfajok közé tartozik, a feldolgozást végző szolgáltató köteles nemcsak azon mezőgazdasági termelők tekintetében hasznos tájékoztatást adni a jogosultnak, akikre vonatkozólag arra utaló jelek vannak a jogosult birtokában, hogy betakarított terményükön a szolgáltató feldolgozást végzett vagy tervez, hanem valamennyi más mezőgazdasági termelő tekintetében, akiknek az érintett fajta szaporítóanyagának elvetése révén nyert betakarított terményére nézve végzett vagy tervez feldolgozást, amennyiben a vitatott fajtát a feldolgozást végző szolgáltatónak bejelentették vagy az azt ismerte.

(¹) HL C 289., 2002.11.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 14-én

a C-340/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségsgzés – A 92/50/EGK irányelv – Szolgáltatási szerződések közbeszerzéssel történő odaítélési eljárása – Segítség egy víztisztító-állomás kivitelezőjének – A megbízásnak egy korábbi ötletpályázat nyertese részére az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában közzétett hirdetmény nélkül történő odaítélése)

(2004/C 300/24)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-340/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: M. Nolin) kontra Francia Köztársaság (meghatalmazott: de

G. Bergues, S. Pailler és D. Petrausch) ügyben, az EK 226. cikk alapján 2002. szeptember 24-én benyújtott kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, S. von Bahr és K. Schiemann (előadó) bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Azáltal, hogy a *Communauté urbaine du Mans* a *La Chauvinière*-i víztisztító-állomás kivitelezőjének segítésére vonatkozó kutatási szerződést ítélt oda anélkül, hogy az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában hirdetményt tett volna közzé, a Francia Köztársaság nem teljesítette a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv alapján, különösen annak 15. cikke (2) bekezdése alapján fennálló kötelezettségeit.

2) A Bíróság kötelezi a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 289., 2002.11.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2004. október 7-én

a C-379/02. sz., (az Østre Landsret előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Skatteministeriet kontra Imexpo Trading A/S ügyben (¹)

(Közös vámtarifa – Vámtarifaszám – Besorolás a Kombinált Nomenklatúrába – Székalátét)

(2004/C 300/25)

(Az eljárás nyelve: dán)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-379/02. sz. ügyben, a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Østre Landsret (Dánia) a Bíróságnál 2002. október 21-én nyilvántartásba vett 2002. október 15-i végzésével az előtte a Skatteministeriet és az Imexpo Trading A/S között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (hatodik

tanács), tagjai: A. Borg-Barthet, a tanács elnöke, J.-P. Puissochet (előadó) és S. von Bahr bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az 1996. szeptember 9-i 1734/96/EK bizottsági rendelettel, az 1997. november 4-i 2086/97/EK bizottsági rendelettel, az 1998. október 26-i 2261/98/EK bizottsági rendelettel és az 1999. október 12-i 2204/99/EK rendelettel módosított, a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében szereplő kombinált nomenklatúrát úgy kell értelmezni, hogy egy az alapjogvitához hasonló jogvitában, amelyben a felek között vitatott, hogy egy műanyag székalátét a Kombinált Nomenklatúra 3918 10 90 vámtarifá-száma vagy 9403 70 90 vámtarifá-száma alá tartozik-e, e két alszám közül az első élvez elsőbbséget.

(¹) HL C 7., 2003.1.11.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. október 7-én

a C-402/02 sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – 89/48/EGK és 92/51/EGK irányelv – Oklevelek elismerése – Közzolgálati kórházakra és a területi közzolgálati tisztviselőkre szakosodott gondozók szakmai munkavégzéshez való joga – A „szabályozott szakma” fogalma – Szakmai tapasztalat – EK 39. cikk)

(2004/C 300/26)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-402/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: M. Patakia és D. Martin) kontra Francia Köztársaság (meghatalmazott: G. de Bergues és A. Colomb) ügyben, az EK 226. cikke alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2002. november 12-én benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans (előadó), a tanács elnöke, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues és F. Macken, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Francia Köztársaság azzal, hogy egyrészt a kórházi közszolgáltatásban, másrészt az önkormányzati közszolgáltatásban foglalkoztatott szaknevelők szakmájába történő bejutás tekintetében nem szabályozta a legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, 1988. december 21-i tanácsi irányelv és a 89/48/EKG irányelvet kiegészítve, a szakoktatás és szakképzés elismerésének második általános rendszeréről szóló, 1992. június 18-i 92/51/EKG tanácsi irányelv előírásainak megfelelő oklevelek kölcsönös elismerésére vonatkozó eljárást, illetve fenntartott egy olyan nemzeti szabályozást és a diplomák elismerését végző bizottság azon gyakorlatát, amely nem írta elő a migráns munkavállalók szakmai gyakorlatának figyelembe vételét, nem teljesítette az említett irányelvek és az EK 39. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.

2) A Bíróság kötelezi a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 323., 2002.12.21.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 14-én

a C-409/02. sz. Jan Pflugardt kontra Európai Központi Bank ügyben (¹)

(Fellebbezés – Az Európai Központi Bank személyzete – Szerződéses munkaviszony – A munkaszerződésben szereplő juttatások módosítása)

(2004/C 300/27)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-409/02. sz., a Bírósághoz 2002. november 18-án érkezett Jan Pflugardt (meghatalmazott: N. Pflüger) kontra Európai Központi Bank (meghatalmazott: V. Saintot és T. Gilliams, segítőjük B. Wägenbaur) ügyben, a Bíróság alapokmányának 56. cikke szerinti fellebbezés tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta

(előadó), K. Lenaerts és S. von Bahr, bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Bíróság a keresetet elutasítja.

2) A Bíróság Pflugardtot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 19., 2003.1.25.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2004. október 21-én

a C-426/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Azonos hatású díjak – Közös kereskedelempolitika – Árak behozatala tagállamokból és harmadik országokból – Számlák hitelesítésért beszedett díjak)

(2004/C 300/28)

(Az eljárás nyelve: görög)

A C-426/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: X. Lewis és M. Konstantinidis) kontra Görög Köztársaság (meghatalmazott: A. Samoni-Rantou és N. Dafniou) ügyben, az EK 226. cikke alapján benyújtott kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, C. Gulman (előadó) és S. von Bahr bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Görög Köztársaság az EK 23., az EK 25. és az EK 133. cikk alapján fennálló kötelezettségeit nem teljesítette, mivel az Ethnikos Organismos Farmakon (Állami Gyógyszerhivatal) javára a tagállamokból és harmadik államokból származó gyógyszerészeti alapanyagok, félkész- és késztermékek behozatali számláinak hitelesítésére díjat vezetett be.

2) A Bíróság a Görög Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 31., 2003.2.8.

3) A költségek egyötödét az Európai Közösségek Bizottsága köteles viselni.

4) A költségek négyötödét Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága köteles viselni.

(¹) HL C 19., 2003.1.25.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. október 12-én

a C-431/02 sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ügyben (¹)

(Veszélyes hulladékok – Tagállami kötelezettségszegés – 91/689/EGK irányelv)

(2004/C 300/29)

(Az eljárás nyelve: angol)

A C-431/02 sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: X. Lewis és M. Konstantinidis) kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazott: P. Ormond és K. Manji, segítőjük M. Demetriou, barrister) ügyben, az EK 226. cikke alapján 2002. november 28-án benyújtott tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas, a tanács elnöke, A. Borg Barthet, F. Macken (előadó), S. von Bahr és U. Lohmus bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Azzal, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága nem hozta meg a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikke (4) és (5) bekezdése, 2. cikke (1), (2) és (4) bekezdése, 3. cikke (1)–(4) bekezdése, 4. cikke (1)–(3) bekezdése, valamint 5. cikke (2) bekezdése alapján fennálló kötelezettségei teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedést, megszegte a nevezett irányelv és az EK-Szerződés alapján fennálló kötelezettségeit.

2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasítja.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2004. október 5-én

a C-442/02. sz. (a Conseil D'État előzetes döntéshozatal iránti kérelme) CaixaBank France kontra Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie ügyben (¹)

(A letelepedés szabadsága – Hitelintézetek – A látra szóló betétek utáni kamatfizetést megtiltó nemzeti jogszabály)

(2004/C 300/30)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-442/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján a Conseil d'État (Franciaország) által előterjesztett, az e bíróság előtt a Caixabank France és Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie között folyamatban levő eljárásban, beavatkozó a Banque Fédérale des banques populaires és társai, 2002. november 6-i határozattal benyújtott – a Bíróságnál 2002. december 5-én nyilvántartásba vett – előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (nagytanács), tagjai V. Skouris, a tanács elnöke, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (előadó), tanácselnökök, és R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta és K. Lenaerts, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi vezető tisztviselő, 2004. október 5-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Sérti az EK 43. cikket egy olyan tagállami szabályozás, amely egy hitelintézet – egy másik tagállami vállalat leányvállalata – számára megtiltja azt, hogy az előbbi tagállamban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezők által nyitott, euróban vezetett látra szóló betétszámla után kamatot fizessen.

(¹) HL C 19., 2003.1.25.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. október 21-én

a C-447/02. P. sz. KWS Saat AG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben (¹)

(Fellebbezés – Közösségi védjegy – 40/94/EK rendelet – Feltétlen kizáró ok – Megkülönböztető képesség – Szín önma-gában – Narancssárga szín)

(2004/C 300/31)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-447/02. P. sz. ügyben, a KWS Saat AG, székhelye: Einbeck (Németország), (meghatalmazott: C. Rohnke) által a Bíróság alapokmányának 49. cikke alapján 2002. december 11-én benyújtott fellebbezés tárgyában, az eljárásban ellenérdekű fél a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (meghatalmazott: D. Schennen és G. Schneider), a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, N. Colneric és J. N. Cunha Rodrigues (előadó) bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi vezető tisztviselő, 2004. október 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a KWS Saat AG-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 55., 2003.3.8.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2004. október 19-én

a C-472/02. sz. (a Cour d'appel de Bruxelles előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Siomab SA kontra Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement ügyben (¹)

(Környezet – Hulladék – A hulladékszállításról szóló 259/93/EGK rendelet – A küldő ország hatóságának azon hatásköre, hogy a szállítási cél [hasznosítás vagy ártalmatlanság] minősítését ellenőrizze, és kifogást emeljen a téves minősítésen alapuló szállítással szemben – A kifogásemelés módja)

(2004/C 300/32)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-472/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a a Cour d'appel de Bruxelles (Belgium) a Bíróságnál 2002. december 27-én nyilvántartásba vett 2002. december 20-i határozatával az előtte a Siomab SA és az Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai: R. Silva de Lapuerta, a tanács elnöke, C. Gulmann (előadó) és S. von Bahr, bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: M.-F. Contet vezető tisztviselő, 2004. október 19-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az 1998. május 18-i 98/368/EK és az 1999. november 24-i 1999/816/EK bizottsági határozattal módosított, az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EGK tanácsi rendelet akként értelmezendő, hogy amennyiben egy tagállam az említett rendelet 6. cikkének (8) bekezdése alapján a hasznosításra szánt hulladék szállításához kiállított elismervénynek a küldő ország illetékes hatósága általi elküldése sajátos eljárásához folyamodik, e hatóság – amennyiben szükségesnek látja, hogy a bejelentő által a műveletnek adott minősítés téves volta miatt kifogást emeljen a szállítás ellen – nem jogosult arra, hogy a szállítást hivatalból átminősítse, ugyanakkor köteles e dokumentumot a többi illetékes hatóságnak, valamint a címzettnek megküldeni. Ezt követően köteles kifogásait minden eszközzel a bejelentővel és a többi illetékes hatósággal – legkésőbb a rendelet 7. cikke (2) bekezdésében megszabott határidő lejártát megelőzően – közölni.

(¹) HL C 44., 2003.2.22.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 21-én

a C-8/03. sz. (a Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) kontra belga állam ügyben ⁽¹⁾

(Hatodik HÉA irányelv – 4. cikk és 9. cikk (2) bekezdés e) pont – Adóalany fogalma – Szolgáltatásnyújtás teljesítési helye – VABT)

(2004/C 300/33)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-8/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgium) a Bíróságnál 2003. január 10-én nyilvántartásba vett 2002. december 24-i végzésével az előtte Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) és a belga állam között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts és S. von Bahr (előadó) bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro: hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2004. október 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A société d'investissement à capital variable-ok (változó alaptőkéjű befektetési társaságok) (VABT) – amelyeknek az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 1985. december 20-i 85/611 EKG tanácsi irányelvnek megfelelően kizárólagos célja a befektetőktől nyilvánosan bevont tőke átruházható értékpapírokba történő befektetése – a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EKG hatodik tanácsi irányelv 4. cikke értelmében adóalanynak minősülnek, és így az irányelv 9. cikke (2) bekezdésének e) pontjában foglalt, a szolgáltatótól eltérő tagállamban székhellyel rendelkező VABT-k részére nyújtott szolgáltatások teljesítési helye az, ahol a VABT-k gazdasági tevékenységének székhelye található.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2004. október 19-én

a C-31/03. sz. (a Bundesgerichtshof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Pharmacia Italia SpA ⁽¹⁾

(Az 1768/92/EGK rendelet – Gyógyszerek – Kiegészítő oltalmi tanúsítvány – Átmeneti rendelkezések – Egymást követő engedélyezés állatgyógyászati és emberi célra szánt gyógyszerként)

(2004/C 300/34)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-31/03. sz. ügyben, a Bundesgerichtshof (Németország) által az EK 234. cikk alapján a Pharmacia Italia SpA (korábban Pharmacia & Upjohn SpA) által indított eljárásban, 2002. december 17-i határozat alapján benyújtott, a Bíróság részére 2003. január 27-én kézbesített előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai R. Silva de Lapuerta, a tanács elnöke, C. Gulmann (előadó) és S. von Bahr, bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 19-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az a tény, hogy egy tagállamban egy termékre állatgyógyászati célra szánt gyógyszerként forgalomba hozatali engedélyt adtak a gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló 1992. június 18-i 1768/92/EGK tanácsi rendelet 19. cikkében meghatározott időpont előtt, akadályozza azt, hogy a Közösség egy másik tagállamában kiegészítő oltalmi tanúsítványt adjanak az ebben a tagállamban emberi célra engedélyezett gyógyszer alapján.

⁽¹⁾ HL C 44., 2003.2.22.

⁽¹⁾ HL C 101., 2003.4.26.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE**(második tanács)****2004. október 14-én****a C-55/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra
Spanyol Királyság ügyben ⁽¹⁾****(Tagállami kötelezettségszegés – Diplomák elismerése – A
polgári légiforgalom ellenőrei – Elfogadhatatlanság)**

(2004/C 300/35)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A C-55/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: M. Patakia és M. Valverde López) kontra Spanyol Királyság (meghatalmazott: S. Ortiz Vaamonde) ügyben, az EK 226. cikke alapján, 2003. február 11-én benyújtott kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai C.W.A. Timmermans (előadó), a tanács elnöke, C. Gulmann, R. Schintgen, G. Arestis és J. Klučka bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A keresetet, mint elfogadhatatlant, elutasítja.

2) Az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 83., 2003.4.5.**A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE****(második tanács)****2004. október 12-én****a C-60/03. sz. (Bundesarbeitsgericht előzetes döntéshozatal
iránti kérése) Wolff & Müller GmbH & Co. KG kontra
José Filipe Pereira Félix ügyben ⁽¹⁾****(EK 49. cikk – Szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó
korlátozás – Építőipari ágazat vállalkozásai – Alvállalkozás –
Vállalkozás kötelező kezességvállalása az alvállalkozó munka-
vállalóinak minimálbéréért)**

(2004/C 300/36)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-60/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában,

amelyet a Bundesarbeitsgericht (Németország) a Bíróságnál 2003. február 14-én nyilvántartásba vett 2002. november 6-i végzésével az előtte Wolff & Müller GmbH & Co. KG és José Filipe Pereira Félix között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans (előadó bíró), a tanács elnöke, C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken és N. Colneric bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi vezető tisztviselő, 2004. október 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az EK 49. cikk fényében értelmezve, a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK tanácsi és parlamenti irányelv 5. cikkével nem ellentétesek az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti jogszabályok, melyek szerint az építési munkával más vállalkozást megbízó építési vállalkozás kész-fizető kezesként felel e vállalkozás vagy alvállalkozó munkavállalóival szembeni minimálbér-fizetési és a kollektív szerződést kötő felek közös szervezetével szembeni tagdíjfizetési kötelezettségeinek teljesítéséért, ha a minimálbér az adók, a társadalombiztosítási és a foglalkoztatást előmozdító járulékok vagy más szociális biztonsági ráfordítások levonása után a munkavállalónak kifizetendő összeget (nettó munkabér) jelenti, ha e szabályoknak a munkabér védelme nem elsődleges céljuk vagy az azoknak csak másodlagos céljuk.

⁽¹⁾ HL C 112., 2003.5.10.**A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE****(második tanács)****2004. október 12-én****a C-106/03. P. sz. Vedral SA kontra Belső Piaci Harmonizációs
Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)
ügyben ⁽¹⁾****(Fellebbezés – Közösségi védjegy – A 40/94/EK rendelet 8.
cikke (1) bekezdésének b) pontja – Összetéveszthetőség – A
HUBERT szó- és ábrás védjegy – A SAINT-HUBERT 41
nemzeti szövédjegy jogosultjának felszólalása – Az Elsőfokú
Bíróság előtt az OHIM alpereseként való eljárás)**

(2004/C 300/37)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-106/03. P. sz. ügyben, a Vedral SA (üggyvédek: T. van Innis, G. Glas és F. Herbert), székhelye Ludres (Franciaország) által a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2003. február 27-én benyújtott fellebbezés tárgyában, az eljárásban ellenérdekű fél a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési

minták) (OHIM) (meghatalmazott: O. Montalto és P. Geroulakos), a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, C. Gulman és R. Schintgen, F. Macken (előadó) és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság a Vedral SA-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 146., 2003.6.21.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 14-én

a C-143/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra az Olasz Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – EK 28. cikk – Alkáli elemekre megjelölési rendszert bevezető nemzeti szabályozás)

(2004/C 300/38)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A C-143/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: L. Visaggio és R. Amorosi) kontra az Olasz Köztársaság (meghatalmazott: I. M. Braguglia, segítője: P. Gentili) ügyben, az EK 226. cikk alapján 2003. március 28-án benyújtott, tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann, a tanács elnöke, N. Colneric (előadó), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič és E. Levits bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az Olasz Köztársaság nem tett eleget az EK 28. cikkben foglalt kötelezettségeinek azáltal, hogy a tömeg alapján 0,0005 %-nál kevesebb merkiúrt tartalmazó mangán-alkáli elemekre megjelölési rendszert vezetett be, amely különösen a nehézfém-tartalom megjelölését írja elő.
- 2) Az Elsőfokú Bíróság kötelezi az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 135., 2003.6.7.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 7-én

a C-189/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Szolgáltatásnyújtás szabadsága – Korlátozások – Magán személy- és vagyonvédelmi iroda)

(2004/C 300/39)

(Az eljárás nyelve: holland)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-189/03. sz. ügyben az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: M. Patakia és W. Wils) kontra Holland Királyság (meghatalmazottak: H. G. Sevenster, C. Wissels és N. A. J. Bel) ügyben, az EK 226. cikk alapján tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránt 2003. május 5-én benyújtott kereset tárgyában a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann (előadó), a tanács elnöke, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts és S. von Bahr, bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2004. október 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A személy-, vagyonvédelmi és magánnyomozó irodákról szóló 1997. november 24-i törvény rendelkezéseinek elfogadásával, amelyek
 - előírják, hogy – figyelmen kívül hagyva azokat a kötelezettségeket, amelyeknek a külföldi szolgáltatóknak már a telephely szerinti tagállamban eleget kell tennie – a holland állam területén szolgáltatást nyújtani kívánó irodáknak és azok vezetőinek engedéllyel kell rendelkezniük, és amelyek az engedély megadásáért illetéket rónak ki;
 - előírják, hogy ezen irodák alkalmazottainak, akiket a telephely szerinti államból Hollandiába küldenek ki, a holland hatóságok által kibocsátott igazolvánnyal kell rendelkezniük, ugyanakkor azonban, a tárgybeli követelmény vonatkozásában, az igazolvány kiadásakor figyelmen kívül hagyják azokat az ellenőrzéseket, amelyeknek a határon átnyúló szolgáltatást nyújtókat a származásuk szerinti tagállamban már alávetették,
- a Holland Királyság nem teljesítette az EK 49. cikk alapján fennálló kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság a Holland Királyságot kötelezi az Európai Közösségek Bizottsága részéről felmerült költségek háromnegyed részének viselésére. Az ezt meghaladó részben a felek maguk viselik saját költségeiket.

(¹) HL C 158., 2003.7.5.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2004. október 14-én

a C-193/03. sz. (a Sozialgericht Stuttgart előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben ⁽¹⁾

(Társadalombiztosítás – Egy másik tagállamban kifizetett orvosi költség megtérítése – Az 574/72/EGK rendelet 34. cikke – Alacsony összegű számlák esetében a teljes megtérítésre egyszerűsített eljárást alkalmazó egészségbiztosítási pénztár)

(2004/C 300/40)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-193/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sozialgericht Stuttgart (Németország) a Bírósághoz 2003. május 9-én érkezett 2003. március 19-i végzésével az előtte a Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH és a Németországi Szövetségi Köztársaság között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai: A. Borg Barthet (előadó), a tanács elnöke, J.-P. Puissochet és S. von Bahr bírák, főtanácsnok: M. Poiras Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az 1999. április 29-i 1399/1999/EK tanácsi rendelettel módosított, az 1983. június 2-i 2001/83/EGK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendelet 34. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az nem gátolja azt a gyakorlatot, hogy egy egészségbiztosítási pénztár a nemzeti szabályozást alkalmazva teljes egészében megtérítse a tagjai által egy másik tagállamban való tartózkodás alkalmával kifizetett orvosi költségeket, amennyiben azok nem haladják meg a 200 DEM-t.

⁽¹⁾ HL C 200., 2003.8.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. október 7-én

a C-239/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségszegés – A Földközi-tenger szennyezés elleni védelméről szóló egyezmény – 4. cikk (1) bekezdése és 8. cikk – A Földközi-tenger szárazföldi eredetű szennyezés elleni védelméről szóló jegyzőkönyv – 6. cikk (1) és (3) bekezdése – A Berre-i tó elhúzóó és jelentős szennyezése elleni fellépést, annak csökkentését, illetve megelőzését szolgáló megfelelő intézkedések elfogadásának elmulasztása – Kibocsátási engedély)

(2004/C 300/41)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-239/03. sz. ügyben az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: G. Valero Jordana és B. Stromsky) kontra Francia Köztársaság (meghatalmazottak: G. de Bergues és E. Puisais) ügyben, az EK 226. cikk alapján tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránt 2003. június 4-én benyújtott kereset tárgyában a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, R. Schington (előadó), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris és G. Arestis, bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel nem tette meg a Berre-i tó elhúzóó és jelentős szennyezése elleni fellépést, annak csökkentését, illetve megelőzését szolgáló valamennyi intézkedést, és

– mivel nem vette megfelelően figyelembe az Európai Gazdasági Közösség nevében az 1983. február 28-i 83/101/EGK tanácsi határozattal jóváhagyott, az Athénban 1980. május 17-én aláírt, a Földközi-tenger szárazföldi eredetű szennyezés elleni védelméről szóló jegyzőkönyv III. mellékletében meghatározott előírásokat a jegyzőkönyv megkötését követően a II. melléklet alá tartozó anyagok kibocsátása engedélyezésének módosításával,

– a Francia Köztársaság nem teljesítette az Európai Gazdasági Közösség nevében az 1977. július 25-i 77/585/EGK tanácsi határozattal jóváhagyott, a Barcelonában 1976. február 16-án aláírt, a Földközi-tenger szennyezés elleni védelméről szóló egyezmény 4. cikkének (1) bekezdése és 8. cikke, valamint az Európai Gazdasági Közösség nevében az 1983. február 28-i 83/101/EGK tanácsi határozattal jóváhagyott, az Athénban 1980. május 17-én aláírt, a Földközi-tenger szárazföldi eredetű szennyezés elleni védelméről szóló jegyzőkönyv 6. cikkének (1) és (3) bekezdése, továbbá az EK 300. cikk (7) bekezdése alapján fennálló kötelezettségeit.

2) A Bíróság a Francia Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 184., 2003.8.2.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2004. október 12-én

a C-263/03. sz. Európai Községek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Paralel import – Más tagállamokból származó, már engedélyezett gyógyszerekkel azonos gyógyszerek importja – Forgalomba hozatali engedély – Szabályozás hiánya)

(2004/C 300/42)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-263/03. sz. Európai Községek Bizottsága (meghatalmazott: B. Stromsky) kontra Francia Köztársaság (meghatalmazott: G. de Bergues és L. Loosli-Surrans) ügyben, az EK 226. cikke szerinti tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai R. Silva de Lapuerta, a tanács elnöke, C. Gulmann (előadó), R. Schintgen bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel nem írt elő az Európai Község más tagállamaiból származó, Franciaországban már engedélyezett gyógyszerekkel azonos gyógyszerek importjának (paralel import) engedélyezésére vonatkozó különös szabályokat, a Francia Köztársaság elmulasztotta az EK 28. cikk alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2) A Francia Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 200., 2003.8.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. október 14-én

a C-275/03. sz. Európai Községek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – 89/665/EGK irányelv – Az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás – Hiányos átültetés)

(2004/C 300/43)

(Az eljárás nyelve: portugál)

A C-275/03. sz. Európai Községek Bizottsága (meghatalmazottak: A. Caeiros és K. Wiedner), kontra Portugál Köztársaság (meghatalmazottak: L. Fernandes és C. Gagliardi Graça) ügyben, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas, a tanács elnöke, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet (előadó), S. von Bahr és U. Lohmus, bírák; főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Portugál Köztársaság nem teljesítette az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (1) bekezdése és 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján fennálló kötelezettségeit, mivel nem helyezte hatályon kívül a közbeszerzésre vonatkozó közösségi jog vagy az azt átültető nemzeti szabályok megszegése miatt kárt szenvedett személyeknek fizetendő kártérítést vétkesség vagy rosszhiszeműség bizonyításától függővé tévő, 1967. november 21-i 48 051. sz. törvényrendeletet.

2) A Bíróság a Portugál Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 213., 2003.9.6.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE**(negyedik tanács)****2004. október 14-én****a C-339/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben ⁽¹⁾****(Tagállami kötelezettségszegés – 1999/22/EK irányelv – Vadon élő állatok állatkerben tartásáról – Előírt határidőn belüli átültetés elmulasztása)**

(2004/C 300/44)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-339/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: J. Schiefferer és M. van Beek) kontra Németországi Szövetségi Köztársaság (meghatalmazott: M. Lumma) ügyben, az EK 226. cikk alapján 2003. augusztus 1-jén benyújtott kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (negyedik tanács), tagjai J. N. Cunha Rodrigues (előadó), a negyedik tanács elnökeként eljáró bíró, Juhász E. és M. Ilešič bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Mivel az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidőn belül – Bréma, Hamburg, Hessen, Baden-Württemberg, Alsó-Szászország, Berlin, Schleswig-Holstein és Thüringia kivételével – az egyes landokban nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségessé ahhoz, hogy eleget tegyen a vadon élő állatok állatkerben tartásáról szóló, 1999. március 22-i 1999/22/EK tanácsi irányelvnek, a Németországi Szövetségi Köztársaság az irányelv alapján fennálló kötelezettségeit nem teljesítette.
- 2) A Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 226., 2003.9.20.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE**(harmadik tanács)****2004. október 7-én****a C-341/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben ⁽¹⁾****(Tagállami kötelezettségszegés – A 98/49/EK irányelv átültetésének elmulasztása)**

(2004/C 300/45)

(Az eljárás nyelve: görög)

A C-341/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: H. Michard és D. Martin) kontra Görög Köztársaság

(meghatalmazott: N. Dafniou) ügyben, az EK 226. cikke szerinti tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai A. Rosas (előadó), a tanács elnöke, A. Borg Barthet, F. Macken, S. von Bahr és J. Malenovský bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségessé ahhoz, hogy megfelelően a Közösségen belül mozgó munkavállalók és önálló vállalkozók kiegészítő nyugdíjra való jogosultságának védelméről szóló, 1998. június 29-i 98/49/EK tanácsi irányelvnek a Görög Köztársaság nem teljesítette az ezen irányelv alapján fennálló kötelezettségeit.

- 2) A Bíróság kötelezi a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 226., 2003.9.20.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE**(első tanács)****2004. október 21-én****a C-445/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség ügyben ⁽¹⁾****(Tagállami kötelezettségszegés – A szolgáltatásnyújtás szabadsága – A fogadó tagállam által az olyan vállalkozásokkal szemben támasztott követelmények, amelyek a területére harmadik államban honos munkavállalókat küldenek ki)**

(2004/C 300/46)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-445/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: M. Patakia) kontra Luxemburgi Nagyhercegség (meghatalmazott: S. Schreiner, segítője A. Rukavina) ügyben, az EK 226. cikk alapján tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránt 2003. október 21-én benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, K. Lenaerts (előadó), K. Schiemann, Juhász E. és M. Ilešič bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Luxemburgi Nagyhercegség az EK 49. cikk alapján fennálló kötelezettségeit nem teljesítette, mivel a más tagállamban letelepedett szolgáltatóktól – akik a területére harmadik államban honos munkavállalókat kívánnak kiküldeni – munkaerő-piaci megfontolásoknak alávetett egyéni munkavállalási engedély megszerzését vagy olyan kollektív munkavállalási engedély megszerzését követeli meg, amelynek kiadására csak kivételesen és csak abban az esetben kerül sor, ha az érintett munkavállalók és a kiküldött vállalkozás között legalább hat hónappal a kiküldetést megelőzően kötött határozatlan idejű munkaszerződés áll fenn, valamint mivel e szolgáltatókat bankgarancia szolgáltatására kötelezi.

2) A Luxemburgi Nagyhercegséget kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 289., 2003.11.29.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2004. október 21-én

a C-477/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – A 2001/12/EK, a 2001/13/EK és a 2001/14/EK irányelv – Közösségi vasutak – Fejlesztés – Vasúttársaságok engedélyezése – Infrastruktúra-kapacitás elosztása, az infrastruktúra használati díjának felszámítása és biztonsági tanúsítvány – Az előírt határidőn belüli át nem ültetés)

(2004/C 300/47)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-477/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: C. Schmidt és W. Wils) kontra Németországi Szövetségi Köztársaság (meghatalmazott: W.-D. Plessing és M. Lumma) ügyben, az EK 226. cikke alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2003. november 17-én benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai: A. Borg Barthet, a tanács elnöke, J.-P. Puissochet és U. Lohmus (előadó), bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a közösségi vasutak fejlesztéséről szóló 91/440/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2001. február 26-i 2001/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, a vasúttársaságok engedélyezéséről szóló 95/18/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2001. február 26-i 2001/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, és a vasúti infrastruktúrakapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról

és a biztonsági tanúsítványról szóló, 2001. február 26-i 2001/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, a Németországi Szövetségi Köztársaság nem teljesítette ezen irányelvek alapján fennálló kötelezettségeit.

2) A Bíróság kötelezi a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 21., 2004.1.24.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2004. október 7-én

a C-483/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – A 2001/12/EK, a 2001/13/EK és a 2001/14/EK irányelv – Közösségi vasutak – Fejlesztés – Vasúttársaságok engedélyezése – Infrastruktúra-kapacitás elosztása, az infrastruktúra használati díjának felszámítása és biztonsági tanúsítvány – Az előírt határidőn belüli át nem ültetés)

(2004/C 300/48)

(Az eljárás nyelve: angol)

A C-483/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: W. Wils és G. Zavvos) kontra Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazottak: M. Demetriou és K. Manji) ügyben, az EK-Szerződés 226. cikke alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2003. november 19-én benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai J.-P. Puissochet, a hatodik tanács elnökeként eljárva, S von Bahr és U. Lohmus (előadó), bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a közösségi vasutak fejlesztéséről szóló 91/440/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2001. február 26-i 2001/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, a vasúttársaságok engedélyezéséről szóló 95/18/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2001. február 26-i 2001/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek és a vasúti infrastruktúrakapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló, 2001. február 26-i 2001/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága nem teljesítette a fenti irányelvek alapján fennálló kötelezettségeit.

- 2) A Bíróság kötelezi Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát a költségek viselésére.

(¹) HL C 7., 2004.1.10.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(negyedik tanács)

2004. október 5-én

a C-524/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra G. & E. Gianniotis EPE ügyben (¹)

(Választottbírósi záradék – Előlegek visszatérítése – Késedelmi kamatok – Mulasztási eljárás)

(2004/C 300/49)

(Az eljárás nyelve: görög)

A C-524/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: D. Triantafyllou, segítője: N. Korogiannakis), kontra G. & E. Gianniotis EPE, úgynevezett „Nosokomeio Agia Eleni”, székhely: Pireusz (Görögország) ügyben, az EK 238. cikk alapján 2003. december 16-án benyújtott kereset tárgyában a Bíróság (negyedik tanács), tagjai J. N. Cunha Rodrigues, a tanács elnöke, K. Lenaerts (előadó) és K. Schieman, bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 5-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Bíróság kötelezi a G. & E. Gianniotis EPE-t, hogy fizessen meg az Európai Közösségek Bizottsága részére 212 010,17 euró tőkét és ezen összeg után járó alábbi mértékű késedelmi kamatokat:

- 72 136,15 euró összeg vonatkozásában 2001. szeptember 30. napjától 2002. december 31. napjáig évi 6 %, 2003. január 1. napjától a jelen ítélet meghozataláig évi 8 %, valamint a jelen ítélet meghozatalától kezdődően az adósság teljes megfizetéseig a görög jog alapján, azaz jelenleg a drachmának az euróval történő felváltásáról szóló 2842/2000 törvény 3. cikkének (2) bekezdése szerint alkalmazandó éves kamatlábnak megfelelő, de legfeljebb évi 8 %;
- 28 758,20 euró összeg vonatkozásában 2001. november 30. napjától 2002. december 31. napjáig évi 5,25 %, 2003.

január 1. napjától a jelen ítélet meghozataláig évi 7,25 %, valamint a jelen ítélet meghozatalától kezdődően az adósság teljes megfizetéseig a fent hivatkozott görög törvény rendelkezése szerint alkalmazandó éves kamatláb, de legfeljebb évi 7,25 %;

- 111 115,82 euró összeg vonatkozásában 2002. január 15. napjától 2002. december 31. napjáig évi 4,78 %, 2003. január 1. napjától a jelen ítélet meghozataláig évi 6,78 %, valamint a jelen ítélet meghozatalától kezdődően az adósság teljes megfizetéseig a fent hivatkozott görög törvény rendelkezése szerint alkalmazandó éves kamatláb, de legfeljebb évi 6,78 %.

- 2) A G. & E. Gianniotis EPE-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 59., 2004.3.6.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2004. október 7-én

a C-550/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – A 2001/12/EK, a 2001/13/EK és a 2001/14/EK irányelv – Közösségi vasutak – Fejlesztés – Vasúttársaságok engedélyezése – Infrastruktúra-kapacitás elosztása, az infrastruktúra használati díjának felszámítása és biztonsági tanúsítvány – Az előírt határidőn belüli át nem ültetés)

(2004/C 300/50)

(Az eljárás nyelve: görög)

A C-550/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: W. Wils és G. Zavvos) kontra Görög Köztársaság (meghatalmazott: N. Dafniou) ügyben, az EK-Szerződés 226. cikke alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2003. december 23-án benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai J.-P. Puissochet, a hatodik tanács elnökeként eljárva, S von Bahr és U. Lohmus (előadó), bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a közösségi vasutak fejlesztéséről szóló 91/440/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2001. február 26-i 2001/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, a vasúttársaságok engedélyezéséről szóló 95/18/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2001. február 26-i 2001/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek és a vasúti infrastruktúrapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló, 2001. február 26-i 2001/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, a Görög Köztársaság nem teljesítette a fenti irányelvek alapján fennálló kötelezettségeit.

2) A Bíróság kötelezi a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 59., 2004.3.6.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-50/00. sz. Dalmine SpA kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. július 8-án hozott ítélete ellen a Dalmine SpA által 2004. szeptember 21-én (2004. szeptember 16-án faxon) benyújtott fellebbezés

(C-407/04. P. sz. ügy)

(2004/C 300/51)

A Dalmine SpA C-407/04. P. sz., képviseli: A. Sinagra ügyvéd, M. Siragusa ügyvéd és F. M. Moretti ügyvéd, 2004. szeptember 21-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-50/00. sz. Dalmine SpA kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. július 8-án hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság megtámadott ítéletét, és egyúttal az eredetileg megtámadott határozatot; vagy
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és ennek folyományaként a Bizottság határozatának azon részeit, amelyekre vonatkozólag a Bíróság a fellebbezést alaposnak és elfogadhatónak ítéli;
- ennek elutasítása esetén, a határozat 4. cikkének hatályon kívül helyezésével, határozza meg újból a kiszabott bírság összegét, annak lényeges csökkentésével, figyelembe véve az e fellebbezésben előadott érveket és körülményeket, akár az Elsőfokú Bíróság által a joghátrány megfélemlítésének vizsgá-

lata során jogkérdésben elkövetett tévedés megállapítása alapján, akár az ítélet egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésével, különös (de nem kizárólagos) tekintettel a bizottsági határozat 1. és 2. cikkében megállapított jogsértő cselekménynek az Elsőfokú Bíróság általi megítélésére;

- vizsgálja meg – egyetértése esetén – az ügynek az Elsőfokú Bírósághoz való visszautalása lehetőségét azzal, hogy ez utóbbi az ügyet tárgyalja újra és hozzon olyan új ítéletet, amelyben figyelembe veszi a Bíróság által a jelen ügyben esetleg kifejtett jogszabályértelmezést és jogelveket;
- végül, bármely esetben kötelezze a Bizottságot – az Elsőfokú Bíróság megtámadott ítélete vonatkozó pontjának hatályon kívül helyezésével – mindkét eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A fellebbező fél szerint az Elsőfokú Bíróság ítélete az alábbi okok miatt jogsértő:

- a közösségi jog sérelme és helytelen alkalmazása, valamint a védelem jogainak sérelme azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság jogszerűnek ítélte a Bizottság által a fellebbezőnek – különösen a 17/62 rendelet (¹) 11. cikke (5) bekezdése szerinti tájékoztatáskérés keretében – feltett kérdéseket;
- a közösségi jog sérelme és helytelen alkalmazása, valamint a védelem jogainak sérelme azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság bizonyítékként megengedhetőnek és felhasználhatónak ítélte a „Sharing Key” okiratot;
- a közösségi jog sérelme és helytelen alkalmazása, valamint a védelem jogainak sérelme azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság bizonyítékként megengedhetőnek és felhasználhatónak ítélte a Dalmine egykori vezető tisztségviselőinek kihallgatási jegyzőkönyveit;
- az EK 81. cikk sérelme azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság a vállalatok terhére róttak igazolására az ügyhöz nem tartozó indokokat is felhozott;
- az EK 81. cikk sérelme, helytelen jogalkalmazás, a bizonyítékok téves értékelése és az indoklás hiánya az állítólagos jogsértő cselekmény tárgyának a határozat 1. cikke szerinti meghatározása, a jogsértő cselekmény megvalósításának vizsgálata, hatásainak megállapítása, valamint egy esetleges, csupán tervezett vagy a versenyre érezhető káros hatást nem gyakorló jogsértő cselekménynek a teljesen megvalósított, illetőleg jogellenes célra irányuló vagy jogellenes hatású jogsértő cselekményekkel való azonosítása vonatkozásában;
- az EK 81. cikk sérelme, helytelen jogalkalmazás, a bizonyítékok téves értékelése és az indoklás hiánya a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt állítólagos káros kihatás vonatkozásában;

- a mérlegelési jogkör túllépése, a közösségi jog sérelme, valamint a tények és bizonyítékok téves értékelése, a Bizottság által a határozat 2. cikkében kifogás tárgyává tett vétkes magatartásnak az Elsőfokú Bíróság általi rekonstruálása során;
- a mérlegelési jogkör túllépése, a közösségi jog sérelme, valamint a tények és bizonyítékok téves értékelése a Dalmine és a British Steel közötti szállítási szerződés céljainak és/vagy hatásainak azzal az indokkal történt jogellenessé minősítése vonatkozásában, hogy e szerződés korlátozza a sima csövek és a menetes csövek piacán folyó versenyt;
- a közösségi jog sérelme, valamint a tények és bizonyítékok téves értékelése a Dalmine és a British Steel közötti áruszállítási szerződés záradékai jogellenességének megítélése vonatkozásában;
- másodlagos jelleggel, az EK 81. cikk sérelme és az indokolás hiánya, a 17/62 rendelet 15. cikke és a pénzbírság mértékét megállapító eljárásról szóló iránymutatások betartásának a Bizottság által – a Dalmine-nak felróható jogsértő cselekmény súlyosságára figyelemmel – történő vizsgálata vonatkozásában, és végül, szintén másodlagos jelleggel,
- az EK 81. cikk sérelme és az indokolás hiánya, a 17/62 rendelet 15. cikke és a pénzbírság mértékét megállapító eljárásról szóló iránymutatások betartásának a Bizottság által – a Dalmine-nak felróható jogsértő cselekmény időtartamára figyelemmel és az enyhítő körülményekre tekintettel – történő vizsgálata vonatkozásában.

(¹) HL 13., 1962.2.21., 204. o.

A High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 2004. augusztus 2-i végzésével 1) a Teleos plc, 2) a Unique Distribution Ltd, 3) a Synectiv Ltd 4), a New Communications Ltd, 5) a Quest Trading Company Ltd, 6) a Phones International Ltd, 7) az AGM Associates Ltd, 8) a DVD Components Ltd, 9) a Fonecomp Ltd, 10) a Bulk GSM, 11) a Libratech Ltd 12), a Rapid Marketing Services Ltd, 13) az Earthshine Ltd 14) és a Stardex (UK) Ltd kérelme alapján a The Queen kontra Commissioners of Customs and Excise ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-409/04. sz. ügy)

(2004/C 300/52)

A High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) a Bíróság hivatalához 2004.

szeptember 24-én érkezett 2004. augusztus 2-i végzésével 1) a Teleos plc, 2) a Unique Distribution Ltd, 3) a Synectiv Ltd 4), a New Communications Ltd, 5) a Quest Trading Company Ltd, 6) a Phones International Ltd, 7) az AGM Associates Ltd, 8) a DVD Components Ltd, 9) a Fonecomp Ltd, 10) a Bulk GSM, 11) a Libratech Ltd 12), a Rapid Marketing Services Ltd, 13) az Earthshine Ltd 14) és a Stardex (UK) Ltd kérelme alapján az előtte The Queen és a Commissioners of Customs and Excise között folyamatban lévő eljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a következő kérdésekben:

1) A vonatkozó körülmények között a 28a. cikk (3) bekezdésében (¹) (Közösségen belüli termékbeszerzés) foglalt „átadott” kifejezést akként kell-e érteni, hogy Közösségen belüli termékbeszerzés történik akkor, amikor:

a) a tulajdonosként történő rendelkezési jog átszáll a vevőre és a terméket az eladó úgy értékesíti, hogy azt egy EXW paritású adásvételi szerződés alapján a – HÉA szempontjából egy másik tagállamban nyilvántartásba vett – vevő rendelkezésére bocsátja, amelyben a vevő kötelezettséget vállal arra, hogy a terméket az értékesítő tagállamában található biztonságos raktárból a teljesítés helyének tagállamától eltérő tagállamba viszi, és amely alapján a szerződéses iratok és/vagy más okirati bizonyítékok azt támasztják alá, hogy a terméket egy másik tagállamban található célállomásra akarják továbbszállítani, azonban a termék ténylegesen még nem hagyta el a teljesítés helyének tagállamát; vagy

b) a tulajdonosként történő rendelkezési jog átszáll a vevőre és a termék egy másik tagállam felé történő szállítása megkezdődik, de még nem feltétlenül fejeződik be (különösen, ha a termék ténylegesen még nem hagyta el a teljesítés helyének tagállamát); vagy

c) a tulajdonosként történő rendelkezési jog átszállt a vevőre és termék egy másik tagállam felé történő szállítás során ténylegesen elhagyta a teljesítés helyének tagállamát?

2) A 28c. cikk A. részének a) pontját akként kell-e értelmezni, hogy a termékértékesítés mentes a HÉA alól, ha:

– a terméket olyan vevő részére értékesítik, akit a HÉA szempontjából egy másik tagállamban vettek nyilvántartásba; és

– a vevő a termékre vonatkozó adásvételi szerződést azzal köti meg, hogy miután a tulajdonosként történő rendelkezési jogot az értékesítő tagállamában megszerezte, maga köteles a terméket az értékesítő tagállamából egy másik tagállamba szállítani, és

a) a tulajdonosként történő rendelkezési jog átszállt a vevőre és a terméket az eladó úgy értékesítette, hogy azt egy EXW paritású adásvételi szerződés alapján a vevő rendelkezésére bocsátotta, amelyben a vevő kötelezettséget vállalt arra, hogy a terméket az értékesítő tagállamában található biztonságos raktárból a teljesítés helyének tagállamától eltérő tagállamba viszi, és amely alapján a szerződéses iratok és/vagy más okirati bizonyítékok azt támasztják alá, hogy a terméket egy másik tagállamban található célállomásra akarják továbbszállítani, azonban a termék ténylegesen még nem hagyta el az teljesítés helyének tagállamát; vagy

b) a tulajdonosként történő rendelkezési jog átszállt a vevőre és termék egy másik tagállam felé történő szállítása megkezdődött, de még nem feltétlenül fejeződött be (különösen, ha a termék ténylegesen még nem hagyta el a teljesítés helyének tagállamát); vagy

c) a tulajdonosként történő rendelkezési jog átszállt a vevőre és termék egy másik tagállam felé történő szállítás során elhagyta a teljesítés helyének tagállamát; vagy

d) a tulajdonosként történő rendelkezési jog átszállt a vevőre és bizonyítható, hogy a termék a célállomás tagállamába ténylegesen megérkezett?

3) A vonatkozó körülmények között, ha egy jóhiszemű értékesítő egy visszaigénylési kérelem benyújtását követően tagállama illetékes hatóságai részére tényszerű bizonyítékokat nyújtott be, amelyek a kézbesítéskor egyértelműen bizonyították, hogy a 28c. cikk A. rész a) pontja alapján a termékértékesítést illetően adómentességre jogosult, és az illetékes hatóságok az adómentesség céljából eredetileg elfogadták e bizonyítékokat, a teljesítés helyének tagállama szerinti illetékes hatóságok utóbb mely körülmények között írhatják elő az értékesítő részére (ha egyáltalán), hogy HÉA-t számítson fel ezen termékekre, ha olyan további bizonyítékok jutnak tudomásukra, amelyek vagy (a) kétséget támasztanak a korábbi bizonyítékok érvényességével kapcsolatban vagy (b) azt támasztják alá, hogy a benyújtott bizonyítékok, az értékesítő tudta vagy közrehatása nélkül, tartalmilag hibásak voltak?

4) A 3) pontban foglalt kérdésre adott választ befolyásolja-e az a tény, hogy bizonyítékok léteztek arra nézve, hogy vevő a célállomás tagállamának adóhatóságainak adóbevallásokat nyújtott be, amelyekben közösségen belüli termékbeszerzés-ként szerepeltek az e követelések tárgyát képező vásárlások, és hogy a vevő a beszerzésre jutó fizetendő adó címén tüntetett fel egy összeget és ugyanezen összeget a hatodik irányelv 17. cikk (2) bekezdése d) pontjának megfelelően előzetesen felszámított HÉA-ként is levonásba helyezte.

megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1977.6.13., 1. o.).

A Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia 2004. július 22-i végzésével az Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori – A.N.A.V. kontra Comune di Bari és A.M.T.A.B. Servizio SpA. ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-410/04. sz. ügy)

(2004/C 300/53)

A Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia 2004. július 22-i végzésével, amely 2004. szeptember 27-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori – A.N.A.V. kontra Comune di Bari és A.M.T.A.B. Servizio SpA. ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

„A közösségi joggal, és különösen az átláthatóság és a szabad verseny EK-Szerződés 46., 49. és 86. cikkében szabályozott kötelezettségével összeegyeztethető-e a 269/03. törvényerejű rendelet 14. cikke által módosított 267/00. törvényerejű rendelet V. címének 113. cikke, amely semmilyen módon nem korlátozza a közigazgatási szerv választási szabadságát a közszolgáltatási megbízások különféle formái, különösen a nyilvános pályázati eljárás és a teljes mértékben a közigazgatási szerv által ellenőrzött társaság közvetlen megbízása között?”

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2004. szeptember 24-én benyújtott kereset

(C-412/04. sz. ügy)

(2004/C 300/54)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Klaus Wiedner és Giuseppe Bambara meghatalmazotti minőségben, 2004. szeptember 24-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

(¹) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság az alábbi rendelkezések elfogadásával nem teljesítette a 93/37/EGK irányelv⁽¹⁾, a 93/36/EGK irányelv⁽²⁾, a 92/50/EGK irányelv⁽³⁾ és a 93/38/EGK irányelv⁽⁴⁾, valamint az EK-Szerződés 43. és 49. cikke és az ezeken alapuló átláthatóság és egyenlő bánásmód elve alapján fennálló kötelezettségeit: a legutóbb a 2002. augusztus 1-jei 166. törvény 7. cikkével módosított 1994. február 11-i 109. törvény 2. cikkének (1) bekezdése, 17. cikkének (12) bekezdése, 27. cikkének (2) bekezdése, 30. cikkének (6a) bekezdése, 37b. és 37c. cikkének (1) bekezdése; a legutóbb a 166/2002. törvénnyel módosított 109/94. törvény 2. cikkének (5) bekezdése, együttes alkalmazásban az 1942. évi 1150. és az 1977. évi 10. törvénnyel és az ezeket követő módosításokkal és kiegészítésekkel; a 109/94. törvény 28. cikkének (4) bekezdése együttes alkalmazásban az 1999. december 21-i 554. D.P.R. 188. cikkével és a fent hivatkozott 166/2002. törvény 7. cikkével, valamint az 1995. március 17-i 157. sz. törvényerejű rendelet 3. cikke (3) bekezdésével;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság megjegyzi, hogy a 109/1994. törvény 2. cikkének (1) bekezdése, valamint az 1995. március 17-i 157. sz. törvényerejű rendelet 3. cikkének (3) bekezdése, amely az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések szabályozása alá vonja azokat a szerződéseket is, amelyekben a építési beruházásnak gazdasági szempontból túlsúlya van, de más szolgáltatásokhoz képest egyértelműen kiegészítő jellegű, ezzel számos, a vonatkozó közösségi szabályozás, nevezetesen esettől függően a 92/50/EGK, illetve a 93/36/EGK irányelv alkalmazási körébe eső szolgáltatási és beszállítási szerződést is e szabályozás alá von.

Mivel az ezen irányelvekben alkalmazott értékhatárok meglehetősen alacsonyabbak a 93/37/EGK irányelvénél, a vizsgált rendelkezések ennél fogva lehetővé teszik a 92/50/EGK és a 93/36/EGK irányelvekben előírt eljárások betartása nélkül olyan vegyes, szolgáltatásra és építési beruházásra irányuló, beszállításra és építési beruházásra irányuló, vagy beszállításra, építési beruházásra és szolgáltatásra irányuló szerződések odaítélését, amelyeknek összege magasabb ezen utóbbiakban alkalmazott értékhatárnál, de alacsonyabb a 93/37/EGK irányelvben meghatározott építési beruházásra irányuló szerződésekénél, azon egyetlen ténynél fogva, hogy az építési beruházásoknak, noha csupán kiegészítő jellegűek, gazdasági szempontból túlsúlyuk van. Ebből a nézőpontból a vizsgált rendelkezések a hivatkozott 92/50/EGK és 93/36/EGK irányelveket sértik.

Magánszemélyek által a városfejlesztési hozzájárulás terhére végrehajtott intervenciók

A Bizottság úgy véli, hogy a 109/94. törvény 2. cikkének (5) bekezdése, amely kizárja a 93/37/EGK irányelv által szabályozott eljárás lefolytatásának kötelezettségét abban az esetben, amikor a magánszemély és a közigazgatási szerv közötti megál-

lapodás több építési beruházási tevékenységet foglal magában, amelyek értéke egyenként vizsgálva az említett irányelv által alkalmazott határértékénél alacsonyabb, ám amelyek együttes összege ezen határértéket túllépi, mindig együttesen alkalmazva a városfejlesztési munkák építési engedély vagy egy jóváhagyott parcellázási terv jogosultjának történő közvetlen odaítélését lehetővé tevő 1942. évi 1150. és az 1977. évi 10. törvénnyel és azt követő módosításokkal valamint kiegészítésekkel, sérti a 93/37/EGK irányelvet.

A közösségi értékhatárnál alacsonyabb összegű tervezési és építési beruházás-irányítási megbízások odaítélése

A Bizottság megjegyzi, hogy a 109/94. törvény 17. és 30. cikkeit, amelyek lehetővé teszik az ajánlatkérő közigazgatási szerv számára, hogy a kérdéses szerződéseket megbízások alapon, bármiféle közzététel nélkül ítéljék oda, az EK-Szerződés 49. cikkén alapuló átláthatóság elvével ellentétesnek kell tekinteni. Másrészt a szolgáltatásnyújtók tapasztalatát és képességeit ellenőrző eljárás lefolytatása önmagában nem biztosítja az említett átláthatóság elvének betartását, hacsak nincsenek előírva minimális közzétételi módok, amelyek lehetővé teszik az egyenlő feltételek közötti versenyt valamennyi, a szolgáltatásnyújtásban potenciálisan érdekelt személy számára.

Az építési beruházás-irányítási szolgáltatás odaítélésének szabályozása

A Bizottság megállapítja, hogy a 109/94. törvény 27. cikkének (2) bekezdése, amely lehetővé teszi az építési beruházás-irányítási szolgáltatási szerződések – bármiféle versenykiírás nélküli – közvetlen odaítélését a tervezéssel megbízott szakembernek, a megbízás tárgyát képező szolgáltatás értéke és az alkalmazandó szabályozás szerint a 92/50/EGK, illetve a 93/38/EGK irányelv, avagy az EK-Szerződés 43. és 49. cikkének megsértésének minősül.

Az átvételi szolgáltatások odaítélésének szabályozása

A Bizottság úgy véli, hogy a 109/94. törvény 28. cikke által szabályozott mechanizmus, amely lehetővé teszi az ajánlatkérő számára a közmunka saját szervezetükön kívüli átvétőjének közvetlen kiválasztását az építési beruházás-átvételi szolgáltatásra irányuló pályázaton való részvételt valamennyi potenciálisan érdekelt szolgáltatásnyújtó számára lehetővé tevő pályázati kiírás vagy egyéb formájú közvetlen hirdetmény közzététele nélkül, az említett szolgáltatások és az alkalmazandó szabályozás szerint ellentétben áll a 92/50/EGK irányelv és a 93/38/EGK irányelvvel vagy az EK-Szerződés 43. és 49. cikkében kifejezett átláthatóság alapelvével.

A tervköltségvetés szabályozása

A 109/94. törvény 37a. és azt követő cikkei az ún. „tervköltségvetés” intézményét szabályozzák. Ennek az intézménynek az a rendeltetése, hogy lehetővé tegye az építési beruházások megvalósítását a közigazgatáson kívüli, „előmozdítóknak” nevezett személyek által tett ajánlatok alapján, építési beruházások koncessziójának odaítélése által.

A Bizottság megjegyzi, hogy a koncesszió versenyeztetési módjainak fent említett szabályozása két előnnyel bír az „előmozdító” számára az összes többi potenciális versenyzővel szemben. Először is, eljárásjogi szempontból az „előmozdító” automatikusan meghívást kap a koncesszió odaítélése céljából tartott ajánlattételi eljárásra az általa és a résztvevők által az előző pályázaton benyújtott ajánlatok összehasonlításának eredményétől függetlenül. Vagyis, ha az adott pályázaton az „előmozdító” eredeti ajánlatánál kettőnél több jobb ajánlatot nyújtottak is be, az ajánlattételi eljárást mindenképpen a két legjobb ajánlatot benyújtó, valamint az „előmozdító” között fogják lefolytatni. Másodszor pedig, anyagi jogi szempontból, az a szabályozás, amely lehetőséget nyújt az „előmozdító” ajánlata módosítására az ajánlattételi eljárás folyamán annak érdekében, hogy azt a közgazgatási szerv által legmegfelelőbbnek tartotthoz közelítse, gyakorlatilag azt jelenti, hogy az „előmozdító” számára a koncesszió odaítélése során elővételi jogot ismernek el.

A Bizottság úgy véli, hogy az „előmozdító” fent bemutatott előnyeinek elismerése a potenciális koncessziótulajdonosokkal szemben ellentmond az egyenlő bánásmód elvének.

(¹) HL L 199., 1993.8.9., 54. o.

(²) HL L 199., 1993.8.9., 1. o.

(³) HL L 209., 1992.7.24., 1. o.

(⁴) HL L 199., 1993.8.9., 84. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága második tanácsának a T-203/02. sz. (¹), a The Sunrider Corporation kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) – az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban résztvevő másik fél: Juan Espadafor Caba – ügyben 2004. július 8-án hozott ítélete ellen a The Sunrider Corporation által 2004. szeptember 29-én benyújtott fellebbezés

(C-416/04. P. sz. ügy)

(2004/C 300/55)

A The Sunrider Corporation, Torrance, Kalifornia (Egyesült Államok), képviseli A. Kockläuner ügyvéd, 2004. szeptember 29-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága második tanácsának a T-203/02. sz., a The Sunrider Corporation kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) – az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban résztvevő másik fél: Juan Espadafor Caba – ügyben 2004. július 8-án hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-203/02. sz. ügyben 2004. július 8-án hozott határozatát („megtámadott határozat”);
- 2) kötelezze a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) a Bíróság előtti eljárási költségek viselésére;
- 3) semmisítse meg a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal első fellebbezési tanácsának az R 1046/2000-1. sz. ügyben 2002. április 8-án hozott határozatát;
- 4) kötelezze a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) az Elsőfokú Bíróság és az OHIM előtti eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság ítéletét a következő indokokra tekintettel kell hatályon kívül helyezni:

A közösségi védjegyrendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértése a rendelet 15. cikke (3) bekezdésével összefüggésben (jogosulatlan használat)

Az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a közösségi védjegyrendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdését a rendelet 15. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben mivel tévesen vette figyelembe a harmadik fél által történő védjegyhazsnálatot.

E vonatkozásban, az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a közösségi védjegyrendelet 15. cikkének (1) és (3) bekezdésében foglalt bizonyítási teher megoszlását. Ezenkívül, az Elsőfokú Bíróság figyelembe vett olyan, nem bizonyító erejű (implicit) nyilatkozatokat és bizonyítékokat, amelyeket a felszólaló terjesztett elő. A fentiekén túl az Elsőfokú Bíróság megalapozott bizonyítékok helyett vélelmekre hagyatkozott. Végezetül, az Elsőfokú Bíróságnak meg kellett volna vizsgálnia, hogy a releváns tény- és jogkérdések fényében, az Elsőfokú Bíróság határozatával egyidejűleg jogszerűen meghozható-e lett volna a fellebbezéssel megtámadott határozat rendelkező részével azonos rendelkező résszel bíró új határozat.

A közösségi védjegyrendelet 43. cikke (2) bekezdésének megsértése: az ellentartott védjegy használatának nem megfelelő igazolása

Az Elsőfokú Bíróság megsértette továbbá a közösségi védjegyrendelet 43. cikkének (2) bekezdését, mivel tévesen értelmezte a tényleges használatnak a közösségi védjegyrendelet 43. cikkének (2) bekezdése értelmében vett fogalmát.

Különösen, az Elsőfokú Bíróság nem mérlegelte megfelelően, hogy:

- a felszólaló csupán három számlát nyújtott be az 1996-os évre vonatkozóan, amelynek értéke nem haladta meg a 3 476 euró összértéket,

- a felszólaló csupán két számlát nyújtott be az 1997-re évre vonatkozóan, amelynek értéke nem haladta meg az 1 306 euró összértéket,
- a kérdéses áruk alacsony-költségű, így tömegtermelésre és tömegfogyasztásra szánt áruk voltak,
- ezen árukat viszonylag könnyen lehetett értékesíteni,
- a kérdéses árukat legfeljebb egyetlen vevőnek értékesítették;

és emiatt az ellentartott ES 372 221 lajstromszámú „VITAFRUIT” védjegy nem került tényleges használatra a közösségi védjegyrendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében, mivel annak használata szórványos, alkalmi jellegű, minimális volt és nem volt jelen azon terület lényeges részén, amelyre nézve oltalmat élvezett.

A közösségi védjegyrendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjának megsértése

A fentiekben foglaltakon túl az összehasonlítandó védjegyek nem összetéveszthetőségig hasonlóak, tekintettel a „gyógynövény- és vitamínitalok” árukra, amelyekre nézve a bejelentett 156 422 lajstromszámú „VITAFRUIT” védjegy oltalmat kért. Különösen mivel a „gyógynövény- és vitamínitalok” áruk egyrészről, a „gyümölcsle-koncentrátum” másrészről csak távolról hasonlóak, mivel csupán néhány érintkezési pontjuk van.

Ez azon a tényen alapul, hogy az összehasonlítandó áruk eltérnek a termékminőségükre, nyersanyagaikra, és előállítási feltételeikre, nevezetesen azokra a berendezésekre, a know-how-ra, és a gyártó létesítményre nézve, amelyek a szóban forgó áruk előállításához szükségesek. Az összehasonlítandó áruk továbbá, eltérnek használatuk módja, funkcionális minőségük és forgalmazásuk módja tekintetében. Ennélfogva a szóban forgó áruk esetleges közös jellegzetességeinél fontosabbak a közöttük lévő különbségek.

(¹) HL C 233., 2002.9.28., 26. o.

Az Európai Községek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-341/02. sz. Regione Siciliana kontra az Európai Községek Bizottsága ügyben 2004. július 8-án hozott ítélete ellen a Regione Siciliana által 2004. szeptember 29-én benyújtott fellebbezés

(C-417/04. P. sz. ügy)

(2004/C 300/56)

A Regione Siciliana, képviseli az Avvocatura dello Stato, 2004. szeptember 29-én fellebbezést nyújtott be az Európai Köz-

ségek Bíróságához az Európai Községek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-341/02. sz. Regione Siciliana kontra az Európai Községek Bizottsága ügyben 2004. július 8-án hozott végzése ellen.

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg az Európai Községek Elsőfokú Bíróságának 2004. július 8-án hozott végzését.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes álláspontja szerint a vitatott végzés az alábbi okokból hibás:

- a végzés 47., 48. és 49. pontjaiban egyértelműen az olvasható, hogy a jogi intézkedés jogalapját az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 113. cikke képezi, amely így szól: „(a)z Elsőfokú Bíróság hivatalból bármikor vizsgálhatja, hogy a kereset a közrendbe ütközés miatt nem elfogadhatatlan-e...”. Jelen ügy irataiból semmiféle „közrendbe ütközésre” nem derül fény, amely indokolhatná, hogy az Elsőfokú Bíróság hivatalból elfogadhatatlannak nyilvánítsa a keresetet. Továbbá az Elsőfokú Bíróság egyetlen szóval sem fejtette ki, hogy mi lenne és pontosan miben áll az a „közrendbe ütközés”, amely az eljárási szabályzat 113. cikke által szabályozott különös rendelkezés foganatosítását eredményezhetné. A vonatkozó indokolás teljes hiánya a védelemhez és a kontradiktórius eljáráshoz való alapvető jogok súlyos megsértéséhez vezetett;
- az EK-Szerződés 230. cikkének megsértése és téves alkalmazása a Regione Siciliana perbeli legitimációjának vonatkozásában, és következésképpen a védelmi alapjog megsértése;
- az 1988. június 24-i 2052/88/EGK tanácsi rendelet (¹) 4. cikke (1) bekezdése, első albekezdésének, valamint a későbbi módosítások megsértése és hibás alkalmazása;
- az 1988. december 18-i 4253/88/EGK rendelet (²) 9. cikke (1) bekezdésének megsértése és hibás alkalmazása;
- az indokolás inkoherenciája és önkényessége;
- az indokolás ellentmondásossága, logikátlansága és az érvek hiánya.

(¹) HL L 185., 1988.7.15., 9. o.

(²) HL L 374., 1988.12.31., 1. o.

Az Audencia Provincial de Barcelona (Sección Decimoquinta) 2004. június 28-i végzésével a MATRATZEN CONCORD, AG kontra HUKLA-GERMANY, S.A. ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-421/04. sz. ügy)

(2004/C 300/57)

Az Audencia Provincial de Barcelona (Sección Decimoquinta) 2004. június 28-i végzésével, amely 2004. október 1-jén érkezett a Bíróság hivatalához, a MATRATZEN CONCORD, AG kontra HUKLA-GERMANY, S.A. ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Audencia Provincial de Barcelona (Sección Decimoquinta) a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Egy védjegy közösségi államban történő bejegyzésének érvényessége jelentheti-e a tagállamok közötti kereskedelem álcázott korlátozását, amikor a védjegynek nincsen megkülönböztető képessége vagy a kereskedelemben az általa védett áru megjelölésére szolgál, vagy az áru fajtáját, minőségét, mennyiségét, rendeltetését, értékét, földrajzi eredetét vagy egyéb jellemzőit jelöli, egy másik tagállam nyelvén, amely nem ugyanaz, mint annak a tagállamnak a nyelve, ahol a védjegy lajstromozására sor került, mint amilyen a „MATRATZEN” spanyol védjegy lehet, amely matracokat és ezekkel kapcsolatos árukat különböztet meg?

A Social Security Commissioners, London 2004. szeptember 14-i végzésével Sarah Margaret Richards kontra Secretary of State for Work and Pensions ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-423/04. sz. ügy)

(2004/C 300/58)

A Social Security Commissioners, London (Egyesült Királyság) 2004. szeptember 14-i végzésével, amely 2004. október 4-én érkezett a Bíróság hivatalához, Sarah Margaret Richards kontra Secretary of State for Work and Pensions ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Social Security Commissioner a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) A 79/7 irányelv⁽¹⁾ kizárja-e azt, hogy visszautasítsák egy nővé operált férfi transzszexuális számára az öregségi

nyugdíj folyósítását, ameddig el nem éri a 65. életévét, aki már 60 éves korában jogosult lett volna a nyugdíjra, ha a nemzeti jog alapján nőnek tekintették volna?

2) Ha igen, akkor az 1) kérdéssel kapcsolatos bírósági döntés joghatásai mely időpontban állnak be?

⁽¹⁾ A férfiakkal és a nőkkel való egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló, 1978. december 19-i 79/7/EGK tanácsi irányelv (HL L 6., 1979.1.10., 24. o.).

Az Európai Közösségek Bizottsága által Francia Köztársaság ellen 2004. október 4-én benyújtott kereset

(C-424/04. sz. ügy)

(2004/C 300/59)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviselik: K. Wiedner és B. Stromsky, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy, a Francia Köztársaság megsértette az 1993. június 14-i 93/36/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 19. cikke (2) bekezdésében, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 27. cikk (2) bekezdésében és a 1993. június 14-i 93/37/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾ 22. cikk (2) bekezdésében foglalt kötelezettségeket, mivel ajánlatkérőként nem tett eleget annak a kötelezettségnek, hogy egy meghívásos eljárásban a tényleges versenyt, a rögzített keretszám hiánya ellenére is, legalább öt ajánlattevő jelenlétével biztosítsa;

2) állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság megsértette az 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv⁽⁴⁾ 1. cikke a) pontjának vii) alpontját, és a 93/38/EGK tanácsi irányelv 1. cikke (4) bekezdése c) pontjának iv) alpontját, mivel kizárta a francia közbeszerzési törvény hatálya alól azokat a szerződéseket, amelyeknek tárgya kölcsön, illetőleg pénzügyi kötelezettségvállalás, akár hitelfelvételre, akár készpénzigényre vonatkozik és nem állnak összefüggésben ingatlanüggyel;

3) állapítsa meg, hogy mivel csak azt írta elő, hogy a

– jogi szolgáltatás;

– egészségügyi és szociális szolgáltatás;

- szórakoztató, kulturális és sportszolgáltatás;
- oktatási szolgáltatás és szakképzési szolgáltatás

tárgyú közbeszerzések lefolytatása során a szolgáltatásokat szabványokra való utalással határozzák meg, amennyiben ilyenek léteznek, valamint hogy az odaítélésről anélkül tegyenek közzé hirdetményt hogy kifejezetten jeleznék a Szerződés szabályainak és alapelveinek betartását,

a Francia Köztársaság megsértette a Szerződés elveinek és szabályainak (49. cikk) tiszteletben tartásából eredő kötelezettségét, különösen az egyenlő bánásmód és az átláthatóság elvét, amelynek szükségszerű velejárója a megfelelő nyilvánosság;

- 4) kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A francia közbeszerzési törvény bizonyos szempontból nincs összhangban az EK-Szerződés rendelkezéseivel és elveivel és a közbeszerzésre vonatkozó közösségi irányelvekkel.

Először, mivel ajánlatkérőként nem tett eleget annak a kötelezettségnek, hogy egy meghívásos eljárásban, a rögzített keret-szám hiánya ellenére is, legalább öt ajánlattevő jelenlétét biztosítsa, a Francia Köztársaság megsértette a közösségi irányelvekben szereplő kötelezettséget, hogy bizonyos meghívásos eljárásokban a tényleges versenyt a közbeszerzési szerződések odaítélésénél biztosítsa.

A Francia Köztársaság megsértette a kötelezettségeit azáltal is, hogy kizárta a francia közbeszerzési törvény hatálya alól azokat a szerződéseket, amelyeknek tárgya hitelfelvételre, illetve készpénzigényre vonatkozó, ingatlanügylettel összefüggésben nem álló kölcsön illetőleg pénzügyi kötelezettségvállalás. Ugyanakkor ezek a szerződések a szolgáltatásokra vonatkoznak, így az irányelvek hatálya alá tartoznak. Egyébként ezek nem tekinthetők úgy, mint amelyekre az értékpapírokra és más pénzügyi eszközökre vonatkozó kivételek kiterjednek.

Végül, az EK 49. cikkben szereplő hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének, valamint az átláthatóság elvének a megsértését jelenti az a körülmény, hogy egyes szolgáltatási szerződéseket mentesítettek a megfelelő nyilvánosság biztosításának kötelezettsége alól.

- (¹) Az árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 93/36/EGK irányelv (HL L 199., 1993.8.9., 1. o.).
- (²) A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 92/50/EGK irányelv (HL L 209., 1992.7.24., 1. o.).
- (³) Az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 93/37/EGK tanácsi irányelv (HL L 199., 1993.8.9., 54. o.).
- (⁴) A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 14-i 92/50/EGK tanácsi irányelv (HL L 199., 1993.8.9., 84. o.).

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2004. október 4-én benyújtott kereset

(C-425/04. sz. ügy)

(2004/C 300/60)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Wouter Wils és Claudio Loggi meghatalmazottak, 2004. október 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a hagyományos transzeurópai vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságáról szóló, 2001. március 19-i 2001/16/EK parlamenti és tanácsi irányelvnek (¹) vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket az Olasz Köztársaság nem teljesítette az irányelv 27. cikke alapján fennálló kötelezettségeit;

- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésének határideje 2003. április 20-án lejárt.

(¹) HL L 110., 2001.4.20., 1. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-175/03. sz. Norbert Schmitt kontra Európai Újjáépítési Ügynökség (EÚÜ) ügyben 2004. július 7-én hozott ítélete ellen az Európai Újjáépítési Ügynökség (EÚÜ) által 2004. október 4-én benyújtott fellebbezés

(C-426/04. P. sz. ügy)

(2004/C 300/61)

Az Európai Újjáépítési Ügynökség (EÚÜ), képviseli: Albert Coolen, Jean-Noël Louis, Etienne Marchal és Sébastien Orlandi ügyvédek, 2004. október 4-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-175/03. sz. Norbert Schmitt kontra Európai Újjáépítési Ügynökség (EÚÜ) ügyben 2004. július 7-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

a következőképpen határozzon:

- az Elsőfokú Bíróságnak a T-175/03. sz. (Norbert Schmitt kontra Európai Újjáépítési Ügynökség) ügyben 2004. július 7-én hozott ítéletének valamennyi rendelkezése semmis.

Ezután:

- az EÜÜ 2003. február 25-i, a felperes ideiglenes alkalmazotti szerződését felmondó határozata elleni megsemmisítés iránti keresetet utasítsa el;
- a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére az elsőfokú eljárás felperesét, a fellebbezési eljárás alperesét kötelezze.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Elsőfokú Bíróság megsértette a kérelmen túlterjeszkedés tilalmát, amikor határozatát az elsőfokú eljárásban közvetlenül fel nem hozott és kellőképpen ki nem fejtett jogalapokra és érvekre alapozta.

Ezen kívül jogban tévedett az Elsőfokú Bíróság, amikor a Schmitt-tel kötött ideiglenes alkalmazotti szerződés 4. cikkét akként értelmezte, hogy az az Ügynökség felmondási jogát azokra az esetekre korlátozza, ha az Ügynökség tevékenysége lényegesen lecsökkenne vagy a megbízatásának letelte előtt megszűnne.

Végül jogban tévedett az Elsőfokú Bíróság akkor is, amikor úgy vélte, hogy az elsőfokú eljárás felperesének a jogos feltevése sérült, noha az ítélet indokolásából kitűnik, hogy az elsőfokú eljárás felperese semmiféle pontos, feltétlen, egybehangzó és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó szabályoknak megfelelő biztosítékot nem kapott arra, hogy az Ügynökség a tényleges megbízatásának leteltéig alkalmazni fogja.

A Bundesfinanzhof 2004. július 8-i végzésével a Finanzamt Eisleben kontra Feuerbestattungsverein Halle e.V. ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-430/04. sz. ügy)

(2004/C 300/62)

A Bundesfinanzhof 2004. július 8-i végzésével, amely 2004. október 7-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Finanzamt Eisleben kontra Feuerbestattungsverein Halle e.V. ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Községek Bíróságához.

A Bundesfinanzhof a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Hivatkozhat-e a 77/388/EGK irányelv ⁽¹⁾ 4. cikk (5) bekezdés második albekezdésére egy olyan magánjogi adóalany, amelynek versenytársa egy közintézmény, és amely úgy érvel, hogy utóbbi adómentessége vagy túlzottan alacsony mértékű megadóztatása jogellenes?

⁽¹⁾ HL L 145., 1. o.

A Bundesgerichtshof 2004. június 29-i végzésével a Massachusetts Institute of Technology ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-431/04. sz. ügy)

(2004/C 300/63)

A Bundesgerichtshof (Németország) 2004. június 29-én kelt végzésével, amely 2004. október 7-én érkezett a Bíróság hivatalához a Massachusetts Institute of Technology ügyben, előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Községek Bíróságához.

A Bundesgerichtshof a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) A „gyógyszer hatóanyagkombinációja” fogalom a gyógyszeres kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló, 1992. június 18-i 1768/92/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 1. cikke b) pontjának értelmében megköveteli-e, hogy a kombináció alkotórészei mind gyógyhatással rendelkező hatóanyagok legyenek?

2) Akkor is „gyógyszer hatóanyagkombinációjáról” van-e szó, ha egy két összetevőből álló anyagkombináció esetén az egyik alkotórész egy meghatározott tünet ismert gyógyászati hatóanyaga, míg a másik alkotórész a gyógyszer olyan gyógyászati formáját teszi lehetővé, mely a gyógyszer megváltozott hatását eredményezi e tünet tekintetében („in vivo” beültetés a hatóanyag ellenőrzött adagolásával a mérgező hatások megelőzése végett)?

⁽¹⁾ HL L 182., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által Edith Cresson ellen 2004. október 7-én benyújtott kereset**(C-432/04. sz. ügy)**

(2004/C 300/64)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviselik: Hans Peter HARTVIG és Julian CURRALL, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 7-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához Edith Cresson ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1. állapítsa meg, hogy Edith Cresson megszegte az EK-Szerződés 213. cikke alapján fennálló kötelezettségeit;
2. ezért fossa meg részben vagy egészben CRESSON asszonyt az őt megillető nyugdíjjogosultságaitól, és/vagy ezen jogosultságaihoz kapcsolódó vagy azokat helyettesítő minden egyéb előnytől, a Bizottság a Bíróság mérlegelésére bízva ezen megfosztás tartamának és terjedelmének meghatározását;
3. kötelezze CRESSON asszonyt a jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Biztosi megbízatásának tartama alatt Cresson asszony két személyes barátját a közérdekkel, valamint az EK-Szerződés 213. cikke alapján őt terhelő kötelezettségekkel ellentétes módon előnyben részesítette. Az egyik személyt Cresson asszony kezdeményezésére felvették, noha szakértelme nem felelt meg az általa betöltött különböző munkaköröknek. Cresson asszony pártfogása ezt követően több alkalommal is megnyilvánult, noha az illető szolgáltatásai nyilvánvalóan sem minőségi és mennyiségi szempontból megfelelőek, sem helyesek nem voltak. Mindezekon felül – szintén Cresson asszony kezdeményezésére – egyik barátjával olyan szerződéseket kötöttek, amelyek sem a szervezeti egységek igényeinek sem szükségleteinek nem feleltek meg. Cresson asszony eljárását nem az intézményi érdekek vezérelték, lényegében az volt a célja, hogy e két személynek szíveséget tegyen. Mindenesetre Cresson asszony soha nem győződött meg a döntések vagy a végrehajtott eljárások szabályszerűségéről, amely ellenőrzést – vele baráti kapcsolatban lévő személyekről lévén szó – el kellett volna végeznie. Ezek a magatartások indokolatlan előnyben részesítésnek vagy legalábbis minősített hanyagságnak minősülnek.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Belga Királyság ellen 2004. október 8-án benyújtott kereset**(C-433/04. sz. ügy)**

(2004/C 300/65)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: D. Triantafyllou, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Belga Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy:

- mivel a Belgiumban nyilvántartásba nem vett külföldi partnerekkel szerződő megbízók és vállalkozók részére előírta, hogy azok az elvégzett munkákért járó összeg 15 %-át kötelesek visszatartani és megállapította e megbízóknak és vállalkozóknak a Belgiumban nyilvántartásba nem vett szerződéses partnereik adótartozásáért való egyetemleges felelősségét, a Belga Királyság nem teljesítette az Európai Közösséget létrehozó szerződés 49. és 50. cikkei alapján fennálló kötelezettségeit; és
- kötelezze a Belga Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az építőiparra vonatkozó azon nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy a megbízók és vállalkozók a Belgiumban nyilvántartásba nem vett valamennyi szerződéses partner részére teljesített fizetés esetén, bírság terhe mellett kötelesek a kiszámlázott összeg 15 %-át visszatartani, és azt a belga hatóságok részére átutalni annak érdekében, hogy a szerződéses partnerek esetleges adótartozásainak megfizetését, illetve beszedését biztosítsák, a szolgáltatásnyújtás szabadságának az EK-Szerződés 49. és 50. cikkeiben foglalt korlátozását jelenti. Hasonlóképpen az EK-Szerződés 49. és 50. cikkeinek megsértését jelenti a megbízóknak és vállalkozóknak a nyilvántartásba nem vett szerződéses partnerek adótartozását illetően megállapított egyetemleges felelőssége, amelynek mértéke a munkáért járó, HÉA nélkül számított díjazásának 35 %-át éri el.

A szabályozás elriasztja a megbízókat és a vállalkozókat attól, hogy Belgiumban nyilvántartásba nem vett partnerekkel szerződést kössenek. A megbízók és vállalkozók partnereik adótartozásaiért való egyetemleges felelősségének automatikus alkalmazása nem egyeztethető össze az arányosság elvével és indokolatlanul sérti a tulajdonjogot és a megbízók és vállalkozók védelmi jogát. Valójában a megbízók és vállalkozók egyetemleges felelőssége automatikusan alkalmazandó anélkül, hogy a hatóságoknak bizonyítaniuk kéne, hogy a megbízókat és a vállalkozókat vétkesség vagy bűnrészesség terheli. A felelősség kiterjedhet a szerződéses partner által más személyek részére végzett munkákkal kapcsolatos adótartozásokra is. A visszatartási kötelezettség elmulasztása a visszatartandó összeg kétszereséig terjedő bírsággal büntetendő.

E szabályozás szintén tényleges akadályt jelent azon nyilvántartásba nem vett szerződéses partnerek számára, amelyek Belgiumban kívánják szolgáltatásukat nyújtani. A kiszámlázott díjukat kénytelenek 15 %-kal csökkentett mértékben elfogadni még akkor is, ha adótartozással nem rendelkeznek, amelynek terhére a visszatartott összeg elszámolható lenne, és ezen összeget csak egy bizonyos idő elteltével, visszatérítési kérelem benyújtásával kaphatják vissza.

Ezen intézkedések nem tekinthetők tárgyilagos szempontból nézve indokoltak. Először is az esetek többségében egy másik tagállamban székhellyel rendelkező szolgáltató nem köteles az e szabályozás által érintett adók megfizetésére. Továbbá egyes esetekben, amikor az adótartozást Belgiumban kell megfizetni vagy beszedni, az e rendelkezések által megállapított mechanizmust annak általános jellege miatt aránytalannak kell tekinteni.

Végezetül a nyilvántartásba vétel lehetősége nem indokolja a visszatartási kötelezettség és az egyetemleges felelősség megállapítását. Valójában a nyilvántartásba vétel iránti eljárással járó feladatok miatt, amelyek sokkal többet jelentenek a belga hatóságok részére teljesítendő egyszerű adatszolgáltatásnál, a nyilvántartásba vétel nem jelent a Belgiumban székhellyel nem rendelkező azon vállalkozások számára valós választási lehetőséget, amelyek gyakorolni kívánják azon jogukat, hogy szolgáltatásaikat időnként Belgiumban nyújtsák. A nyilvántartásba vétel követelménye megfosztja a Szerződésnek a szabad szolgáltatásnyújtás biztosítását célzó rendelkezéseit attól, hogy azok bármilyen valós hatást gyakorolhassanak.

A Korkein oikeus 2004. október 6-i végzésével a Jan Erik Anders Ahokainen és Mati Leppik ellen indított büntető-eljárásban benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-434/04. sz. ügy)

(2004/C 300/66)

A Korkein oikeus 2004. október 6-i végzésével, amely 2004. október 11-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Jan Erik Anders Ahokainen és Mati Leppik ellen indított büntetőeljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Korkein oikeus a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Az EK 28. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy az ellentétes egy tagállam jogszabályával, amely szerint 80 fokot meghaladó alkoholtartalmú, nem denaturált etilalkoholt csak az a személy hozhat be, aki arra engedélyt kapott?

- 2) Ha az első kérdésre adott válasz igenlő, egy ilyen engedélyezési rendszert az EK 30. cikk alapján megengedettnek lehet-e tekinteni?

A Cour de cassation de Belgique 2004. október 6-i ítéletével a Sébastien Victor Leroy kontra Ministère public ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-435/04. sz. ügy)

(2004/C 300/67)

A Cour de cassation de Belgique (Belgium) 2004. október 6-i végzésével, amely 2004. október 14-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Sébastien Victor Leroy kontra Ministère public ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Cour de cassation de Belgique a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Az Európai Közösséget létrehozó 1957. március 25-i szerződés 49-55. cikkeivel ellentétes-e, ha az első tagállam nemzeti szabályozása megtiltja, hogy aki ebben az államban lakik és dolgozik, ennek az államnak a területén egy második tagállamban székhellyel rendelkező lízing-társaság olyan járművét használja, melyet az első államban nem vettek nyilvántartásba, de a másodikban igen?

A Hof van Cassatie van België 2004. október 5-i határozatával a VAN ESBROECK és Léopold Henri kontra Openbaar Ministerie ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-436/04. sz. ügy)

(2004/C 300/68)

A Hof van Cassatie van België (Belgium) 2004. október 5-i határozatával, amely 2004. október 13-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a VAN ESBROECK és Léopold Henri kontra Openbaar Ministerie ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Hof van Cassatie van België a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Az 1999. június 19-i Schengeni Végrehajtási Egyezmény 54. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azt egy belga bíróság alkalmazhatja egy olyan személy tekintetében, aki ellen Belgiumban 2001. március 25. után büntetőeljárás van folyamatban ugyanazon cselekmények miatt, amelyek miatt őt egy norvég büntetőbíróság 2000. október 2-án elítélte és a kiszabott büntetés vagy intézkedés már végrehajtásra került, miközben az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló, 1999. május 18-án kötött megállapodás 2. cikkének (1) bekezdése szerint a Schengeni Végrehajtási Egyezmény 54. cikkének rendelkezéseit Norvégiának csak 2001. március 25-től kell végrehajtania és alkalmaznia?

Amennyiben az első kérdésre adott válasz igenlő,

2) Az 1999. június 19-i Schengeni Végrehajtási Egyezmény 54. cikkét az egyezmény 71. cikkével összefüggésben olvasva úgy kell-e értelmezni, hogy bármely kábítószer és pszichotróp anyag – a kannabiszt is ideértve – kivitel és behozatal céljából való birtoklásának bűncselekményét, amelyet mint kivittelt vagy behozatalt büntetnek a Schengeni Végrehajtási Egyezményt aláíró vagy a schengeni vívmányokat végrehajtó és alkalmazó egyes országokban, az említett 54. cikk szerinti „ugyanazon cselekményeknek” kell tekinteni?

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Belga Királyság ellen 2004. október 15-én benyújtott kereset

(C-437/04. sz. ügy)

(2004/C 300/69)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: J.-F. Pasquier meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 15-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Belga Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

– állapítsa meg, hogy a Belga Királyság nem tett eleget az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 3. cikkében foglalt kötelezettségének azáltal, hogy egy olyan adót vezetett be, amely sérti az Európai Közösségek adómentességét;

– kötelezze a Belga Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az 1992. július 23-i regionális rendelet útján Brüsszel-Főváros Régióban elhelyezkedő ingatlanokban lakókat és az ott lévő bizonyos ingatlanok felett dologi jogokkal rendelkező személyeket sújtó adó bevezetése sérti a Közösségek adómentességét, amely az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló 1965. április 8-i jegyzőkönyv 3. cikkén alapul. A szóban forgó rendelet annyiban újított a korábbi szabályozáson, hogy a lakók adóztatása mellé bevezetett egy olyan adót, amely a tulajdonosokat sújtja, egy bizonyos alapterület feletti ingatlan szakmai használata esetén. Mint azt az 1992. július 23-i rendelet előkészítő munkálatai mutatják, a tulajdonosok ilyen adóztatása valójában egy jogi megoldás ingatlanokat használó bizonyos személyek és intézmények adómentességének kijátszására. E személyek – köztük a Közösségek – ugyanis azok, akiket ez az adó valójában gazdaságilag terhel, vagy a bérleti szerződések azon kikötései miatt, amelyek szerint az ingatlant terhelő minden adót vagy terhet ők viselnek, kivéve, ha bérbeadónként mentesülnek alóla, vagy amiatt, hogy az adó kihat a bérleti díjra. A Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján márpedig minden olyan jogi rendelkezés, amelynek – anélkül, hogy a Közösségre közvetlenül adót szabna ki – hatása vagy nyilvánvaló célja az, hogy – akár közvetlenül, de legalábbis elkerülhetetlenül – a Közösségre terhet rójon, sérti a mentesség elvét.

A Spanyol Királyság által az Európai Unió Tanácsa ellen 2004. október 21-én benyújtott kereset

(C-442/04. sz. ügy)

(2004/C 300/70)

A Spanyol Királyság, képviseli: Enrique Braquehais Conesa, Abogado del Estado, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.

A Spanyol Királyság keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

– semmisítse meg a bizonyos halászati területekre és a halászatra vonatkozó éves halászati erőfelfejtés felső határainak meghatározásáról szóló, 2004. július 19-i 1415/2004/EK⁽¹⁾ tanácsi rendeletnek – amely az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati erőfelfejtéseket irányításáról, a 2847/93/EGK⁽²⁾ rendelet módosításáról, valamint a 685/95/EK⁽³⁾ és a 2027/95/EK⁽⁴⁾ rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 4-i 1954/2003/EK rendelet⁽⁵⁾ 3. és 6. cikkei végrehajtásáról rendelkezik – 1–6. cikkeit.

– kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértése:

- a) mivel a jelen keresetben megtámadott 1415/2004/EK rendelet az 1954/2003/EK rendelet, konkrétan annak 3. és 6., a tagállamok éves halászati erőfelfejtésének felső határára, valamint az említett rendelkezésekben előírt halászati területekre vonatkozó cikke alkalmazására vonatkozó jogszabály, amely utóbbi rendeletet a Spanyol Köztársaság már megtámadta a Bíróság előtt (C-36/04 sz. ügy), amennyiben az 1998–2002. éveket tekinti referenciaidőszaknak, amely a spanyol flotta nemzeti hovatartozás alapján való hátrányos megkülönböztetését feltételezi, tekintve, hogy az említett időszakban a Spanyol Királyságnak és a Portugál Köztársaságnak az Európai Közösséghez való csatlakozását kimondó szerződés rendelkezéseinek, valamint a 685/95/EK és a 2027/95/EK rendeletek vonatkozó rendelkezései értelmében a spanyol flottának csak korlátozott hozzáférése volt az ICES V. b, VI., VII., és VIII. a, b, d és e körzetekhez.
- b) mivel az 1954/2003/EK rendelet 6. cikke végrehajtására kiadott, jelen ügyben megtámadott 1415/2004/EK rendelet vonatkozásában az érzékeny terület meghatározása a spanyol flotta vonatkozásában ugyanígy hátrányos megkülönböztetéshez vezet, tekintve, hogy az új érzékeny terület részben egybeesik az úgynevezett „Irish box”-szal, amelyben a spanyol flotta számára a Spanyol királyság és a Portugál Köztársaság csatlakozási szerződése korlátozásokat írt elő.

Hatáskörrel való visszaélés:

Amennyiben az 1954/2003/EK rendelet 6. cikke végrehajtására kiadott, a jelen keresetben megtámadott 1415/2004/EK rendelet által szabályozott érzékeny terület védelmét a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló, és minden, tudományosan bizonyítottan e feltételnek megfelelő területekre vonatkozó 850/1998/EK rendelet által előírt eljárások alkalmazásával kellett volna elérni.

⁽¹⁾ HL L 258., 2004.8.5., 1. o.

⁽²⁾ HL L 261., 1993.10.20., 1. o.

⁽³⁾ HL L 71., 1995.3.31., 5. o.

⁽⁴⁾ HL L 199., 1995.8.24., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 289., 2003.11.7., 1. o.

A C-451/02. és C-452/02. sz. egyesített ügyek törlése ⁽¹⁾

(2004/C 300/71)

2004. július 27-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-451/02. és C-452/02. sz. (a Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) Hauptzollamt Bremen kontra Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG (C-451/02.) és ITG GmbH Internationale Spedition (C-452/02.) egyesített ügyek törlését.

⁽¹⁾ HL C 55., 2003.3.8.

A C-237/03. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 300/72)

2004. július 22-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-237/03. sz. (a Tribunal d'instance de Roubaix előzetes döntéshozatal iránti kérelme) SA Banque Sofinco kontra Daniel Djemoui, Carole Djemoui ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 184., 2003.8.2.

A C-256/03. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 300/73)

2004. augusztus 25-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-256/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 184., 2003.8.2.

ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(2004. szeptember 28.)

a T-310/00. sz. MCI, Inc. kontra az Európai Közösségek
Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Verseny – Összefonódások ellenőrzése – Megsemmisítés
iránti kereset – Az eljáráshoz fűződő érdek – A Bizottság
hatásköre)

(2004/C 300/74)

(Az eljárás nyelve: angol)

A T-310/00. sz., MCI, Inc., korábban MCI WorldCom, Inc., majd Worldcom, Inc., székhelye Ashburn, Virginia (Egyesült Államok), képviseli: eredetileg K. Lasok, QC, J.-Y. Art és B. Hartnett ügyvédek, majd K. Lasok, kézbesítési cím: Luxembourg, támogatja: a Német Szövetségi Köztársaság (meghatalmazottak: W.-D. Plessing és B. Muttelsee-Schön), kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: eredetileg P. Oliver, P. Hellström és L. Pignataro, majd P. Oliver és P. Hellstörn, segítő: N. Khan, barrister, kézbesítési cím: Luxembourg), támogatja: a Francia Köztársaság (meghatalmazottak: G. de Bergues és F. Million, kézbesítési cím: Luxembourg), ügyben, a Bizottság 2000. június 28-i 2003/790/EK határozatának – amely a közös piaccal és az EGT-megállapodással összeegyeztethetetlennek minősített egy összefonódást (COMP/M.1741. sz. ügy – MCI WorldCom/Sprint) (HL L 300., 2003., 1. o.) – megsemmisítése iránti kérelem tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második tanács), tagjai: J. Pirrung, elnök, és W. H. Meij és N. J. Forwood, bírák; hivatalvezető: J. Plingers, tisztviselő, 2004. szeptember 28-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az Elsőfokú Bíróság megsemmisíti a Bizottság 2000. június 28-i 2003/790/EK határozatát, amely a közös piaccal és az EGT-megállapodással összeegyeztethetetlennek minősített egy összefonódást (COMP/M.1741. sz. ügy – MCI WorldCom/Sprint).

2) Az Elsőfokú Bíróság kötelezi a Bizottságot saját költségein felül az MCI, Inc. költségei viselésére.

3) A Német Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 355., 2000.12.9.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(2004. szeptember 30.)

a T-246/02. sz. Albano Ferrer de Moncada kontra az
Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Tisztviselő – Minősítés – Késedelmes elkészítés – Az elszenvedett kár megtérítése)

(2004/C 300/75)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-246/02. sz. Albano Ferrer de Moncada, lakóhely: Luxembourg (Luxembourg), képviselik: G. Vandersanden, L. Levi és A. Finchelstein ügyvédek, kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: C. Berardis-Kayser, segítője: D. Waelbroeck ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, egyrészt a felperesnek az 1995–1997-es és az 1997–1999-es tárgyidőszakokra vonatkozó minősítések elkészítésében bekövetkezett késedelem miatti kártérítésre irányuló, 2001. augusztus 28-án kelt kérelmét hallgatólagosan elutasító bizottsági határozat megsemmisítése, valamint a felperes 2002. január 14-én kelt panaszát hallgatólagosan elutasító bizottsági határozat szükség szerinti megsemmisítése, másrészt a minősítések késedelmes elkészítése miatt a felperes által elszenvedett kár megtérítése iránti kérelem tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács), tagjai: J. Azizi, elnök, és M. Jaeger és F. Dehousse, bírák; hivatalvezető: H. Jung, 2004. szeptember 30-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Bizottság – az általa már megfizetett 1 000 eurón felül – köteles a felperesnek 7 000 eurót megfizetni.

2) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasítja.

3) A Bizottság viseli a költségeket.

(¹) HL C 247., 2002.10.12.

2) A felpereseket kötelezi saját, valamint a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

3) A Finn Köztársaság maga viseli költségeit.

(¹) HL C 305., 2002.12.7.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(2004. szeptember 30.)

a T-313/02. sz. David Meca-Medina, Igor Majcen kontra Európai Községek Bizottsága ügyben (¹)

(Verseny – Szolgáltatásnyújtás szabadsága – Nemzetközi Olimpiai Bizottság (NOB) által elfogadott doppingellenes szabályzat – Tisztán sportjogi szabályozás)

(2004/C 300/76)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-313/02. sz. David Meca-Medina, lakóhely: Barcelona (Spanyolország), Igor Majcen, lakóhely: Ljubljana (Szlovénia), képviseli: J.-L. Dupont, ügyvéd, kontra Európai Községek Bizottsága (meghatalmazottak: O. Beynet és A. Bouquet, kézbesítési cím: Luxembourg), támogatja: a Finn Köztársaság (meghatalmazott: T. Pynnä, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a Bizottság 2002. augusztus 1-jei, a felperesek által a Nemzetközi Olimpiai Bizottság (NOB) ellen előterjesztett, ez utóbbi által elfogadott és a Nemzetközi Úszósövetség (FINA) által végrehajtott egyes szabályzati rendelkezéseknek, valamint a doppingvizsgálatra vonatkozó egyes gyakorlatoknak a versenyre és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó közösségi szabályokkal való összeegyeztethetlenségének megállapítására irányuló panaszt elutasító határozatának (Meca-Medina és Igor Majcen/NOB - COMP/38158.sz. ügy) megsemmisítése iránti kereset tárgyában az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács), tagjai: H. Legal, a tanács elnöke, V. Tiili és M. Vilaras, bírák; hivatalvezető: J. Palacio González, vezető tisztviselő, 2004. szeptember 30-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A keresetet elutasítja.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(2004. szeptember 30.)

a T-16/03. sz. Albano Ferrer de Moncada kontra Európai Községek Bizottsága ügyben (¹)

(Tisztviselők – Minősítési jelentés – Eljárási szabálysértés – Indokolás – Jelentés megsemmisítése – Kártérítés)

(2004/C 300/77)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-16/03. sz. Albano Ferrer de Moncada, lakóhely: Luxembourg (Luxemburg), képviselik: G. Vandersanden, L. Levi és A. Finchelstein ügyvédek, kontra Európai Községek Bizottsága (meghatalmazottak: J. Currall és C. Berardis-Kayser, segítője: D. Waelbroeck ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, egyrészt a felperes 1995/1997-es időszakra vonatkozó minősítési jelentésének megsemmisítése, másrészt kártérítés követelése tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács), tagjai: J. Azizi elnök, M. Jaeger és F. Dehousse bírák; hivatalvezető: H. Jung, 2004. szeptember 30-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az Elsőfokú Bíróság a felperes 1995/1997-es időszakra vonatkozó minősítési jelentését megsemmisíti.

2) Az Elsőfokú Bíróság kötelezi a Bizottságot, hogy fizessen a felperesnek 1 000 eurót.

3) Az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 83., 2003.4.5.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(2004. szeptember 28.)

**a T-216/03. sz. Mario Paulo Tenreiro kontra az Európai
Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾**

**(Tisztviselők – Mobilitás – Az előléptetés megtagadása – Az
érdemek összehasonlító vizsgálata)**

(2004/C 300/78)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-216/03. sz. Mario Paulo Tenreiro, lakóhelye: Kraainem (Belgium), képviseli: G. Vandersanden ügyvéd, kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: A. Bordes és L. Lozano Palacios, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, lényegében a 2002. évi előléptetési eljárás során az A4-es fokozatba előléptetett tisztviselők listájának megállapításáról szóló, 2002. augusztus 14-én közzétett bizottsági határozat megsemmisítése iránti kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (egyesbíró: J. Pirrung); hivatalvezető: D. Christensen tisztviselő, 2004. szeptember 28-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.

2) A felek költségeiket maguk viselik.

⁽¹⁾ HL C 200., 2003.8.23.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

(2004. szeptember 2.)

**a T-291/02. sz. González y Díez SA kontra Európai Közös-
ségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾**

**(ESZAK – Állami támogatások – Megsemmisítés iránti
kereset – Kereset tárgyának megszűnése – Okafogyottság –
Rendelkezés a költségekről)**

(2004/C 300/79)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A T-291/02. sz. González y Díez SA, székhely: Villabona-Llanera (Spanyolország), képviseli: először J. Folguera Crespo, A. Martínez Sánchez és J.C. Engra Moreno, majd J. Folguera Crespo és A. Martínez Sánchez, ügyvédek, kontra Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: V. Kreuschitz és J.L. Buendía Sierra, meghatalmazotti minőségben a Spanyolország által a González & Díez társaság részére az 1998., 2000. és 2001.

évekre nyújtott támogatásokról rendelkező, 2002. július 2-i 2002/827/ESZAK bizottsági határozat (HL L 296., 80. o.) 1., 2. és 5. cikkeinek megsemmisítése iránti kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második kibővített tanács): tagjai: J. Pirrung, a tanács elnöke, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová és S. S. Papasavvas bírák, hivatalvezető: H. Jung, 2004. szeptember 2-án meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

1) A jelen kereset okafogyottá vált.

2) A Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 289., 2002.11.23

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

(2004. szeptember 21.)

**a T-310/03. R. sz. Kreuzer Medien GmbH kontra Európai
Parlament és Európai Közösségek Bizottsága ügyben**

**(Ideiglenes intézkedés – Végrehajtás felfüggesztése iránti
kérelem – Beavatkozó által előterjesztett kérelem elfogadható-
sága)**

(2004/C 300/80)

(Az eljárás nyelve: német)

a T-310/03. R. sz. Kreuzer Medien GmbH, székhelye: Leipzig (Németország), képviseli: M. Lenz, ügyvéd, támogatja: Falstaff Verlags GmbH, székhelye: Klosterneuburg (Ausztria), képviseli: W.-G. Schärf, ügyvéd kontra Európai Parlament (meghatalmazottak: E. Waldherr és U. Rösslein, kézbesítési cím: Luxembourg) és Európai Unió Tanácsa (meghatalmazott: E. Karlsson), támogatják: az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: M.-J. Jonczy, L. Pignataro-Nolin és F. Hoffmeister, kézbesítési cím: Luxembourg), a Spanyol Királyság (meghatalmazott: L. Fraguas Gadea, kézbesítési cím: Luxembourg) és a Finn Köztársaság (meghatalmazottak: A. Guimaraes-Purokoski és T. Pynnä, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a Falstaff Verlags GmbH által az EK 243. cikke alapján előterjesztett, a dohánytermékek reklámozására és a dohánytermékekkel kapcsolatos szponzori tevékenységre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 2003. május 26-i 2003/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 152., 16. o.) végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem tárgyában, az Elsőfokú Bíróság elnöke 2004. szeptember 21-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.
- 2) A költségekről később rendelkezik.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

(2004. július 19.)

a T-439/03 R. II. sz. Ulrike Eppe kontra Európai Parlament
ügyben

(Ideiglenes intézkedés iránti eljárás – Versenyvizsga – Új
kérelem – Elfogadhatóság – Sürgősség hiánya)

(2004/C 300/81)

(Az eljárás nyelve: német)

A T-439/03 R. II. sz. Ulrike Eppe, lakóhelye: Hannover (Németország), képviseli D. Rogalla ügyvéd, kontra Európai Parlament (meghatalmazott: J. de Wachter és N. Lorenz) ügyben, elsődlegesen az EUR/A/167/02 versenyvizsga-eljárás megsemmisítése és ezen versenyvizsga-eljárásnak a felperes részvételével történő újbóli lefolytatása iránti kérelem tárgyában, másodlagosan pedig arra irányuló kérelem tárgyában, hogy az Európai Parlamentnek tiltsák meg, hogy e versenyvizsga eredményei alapján megkezdje a felvételeket, az Elsőfokú Bíróság elnöke 2004. július 19-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.
- 2) A költségekről később rendelkezik.

A Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. július 9-én benyújtott kereset

(T-277/04. sz. ügy)

(2004/C 300/82)

((Az eljárásnak az eljárási szabályzat 131. cikk (2) bekezdése alapján meghatározandó nyelve, amelyen a keresetlevelet megfogalmazták: német))

A Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, székhely: Bréma (Németország), képviseli: U. Sander ügyvéd, 2004. július 9-én keresetet nyújtott be az Európai Községek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A Johnson's Veterinary Products Limited, Sutton Coldfield (Egyesült Királyság) félként vett részt a fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az OHIM első fellebbezési tanácsának 2004. április 27-i határozatát (R 560/2003-1. sz. ügy);
- kötelezze az OHIM-ot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Közösségi védjegybejelentő:

Bejelentett közösségi védjegy:

Johnson's Veterinary Products Limited

„VITACOAT” szövedjegy a 3., 5. és 21. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (állatok számára készült samponok, kondicionálók, szőrzet- és bőrápoló készítmények, dezodorok, atka, tetű, bolha és más élősködő állat irtására szolgáló szerek; továbbá állatok számára készült kefék és fésűk)

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja:

A felperes

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:

A „VITAKRAFT” német szövedjegy

A felszólalási osztály határozata:

A felszólalás elutasítása

A fellebbezési tanács határozata:

A felperes fellebbezésének elutasítása

Jogalapok:

- a 40/94/EK rendelet 8. cikk (1) bekezdés b) pontjának megsértése;
- a felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy benne rejlő, valamint a használat révén megszerzett megkülönböztető képességének téves megítélése;
- a szóbanforgó megjelölésekben szereplő „VITA” kezdőeleme azonosságának tulajdonított hatás téves megítélése;
- a szóbanforgó megjelölések hangzásbeli és fogalmi hasonlóságának téves megítélése;
- vonatkozó áruk nagyfokú hasonlósága figyelembe vételének hiánya.

F által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. augusztus 6-án benyújtott kereset

(T-324/04. sz. ügy)

(2004/C 300/83)

(Az eljárás nyelve: francia)

F, lakóhely: Rhode St Genèse (Belgium), képviseli: Eric Boigelot, ügyvéd, 2004. augusztus 6-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a PMO2 (Személyes Ellátási Jogosultságokat Megállapító és Intéző Hivatal – Díjazás, kiküldetések, szakértők) 2004. január 8-i, a felperesnek jogalap nélkül kifizetett összegek első beszédésének módjait megállapító határozatát;
- semmisítse meg PMO1 (Személyes Ellátási Jogosultságokat Megállapító és Intéző Hivatal – Személyes pénzügyi ellátási jogosultságok intézése) 2003. november 18-i, a felperesnek korábban fizetett külföldi munkavégzési támogatást megszüntető határozatát;
- semmisítse meg a PMO2 2004. február 9-i, a felperesnek jogalap nélkül kifizetett összegek beszédésének módjait megállapító határozatát;
- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság 2004. július 2-i, a felperesnek 2004. július 7-én kézbesített, a felperes által előterjesztett panaszra válaszoló határozatát;
- semmisítse meg az ezen határozatokra vonatkozó és/vagy ezeket követő, a keresetet követően hozott valamennyi intézkedést;
- rendelje el valamennyi, a felperes fizetéséből 2004 februárjával kezdődően levont és/vagy a jövőben levonandó összeg visszatérítését, növelve a panasz előterjesztésének időpontjától számított 5,25 %-os kamattal;
- állapítson meg a felperes javára nem vagyoni kártérítést, amelyet méltányosan 3 000 eurós kártérítésben határoz meg, fenntartva a jogot annak az eljárás során történő felemelésére;
- mindenképpen kötelezze az alperest a költségek viselésére, beleértve a felperes által a kereset előterjesztése érdekében igénybe vett ügyvéd díját és készkiadásait.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A felperes 1987. szeptember 16-án lépett a Bizottság szolgálatába. Kezdetben feladatait Luxembourgban látta el, majd 1989. április 1-je óta Brüsszelben dolgozik. A felperes mind Luxembourgban mind Brüsszelben részesült a külföldi munkavégzési támogatás kedvezményében.

A Bizottság a megtámadott határozatokkal visszaható hatállyal megszüntette ezt a kedvezményt a felperes Brüsszelbe történt áthelyezésekor, figyelemmel arra, hogy a felperes a figyelembe veendő referenciaidőszakban, 1982. március 16-tól 1987. március 15-ig, Brüsszelben lakott és dolgozott. A Bizottság megállapította a felperes részére jogalap nélkül kifizetett összegek beszédésének módjait is.

Kereseti kérelme alátámasztásaként a felperes a személyzeti szabályzat 69. és 85. cikkének, valamint a személyzeti szabályzat VII. melléklete 4. cikkének, továbbá a gondos ügyintézés, a bizalomvédelem és az egyenlő bánásmód elvének megsértésére hivatkozik. Hivatkozik a gondos eljárás kötelezettségének megsértésére, valamint a nyilvánvaló mérlegelési hibákra. Ezen összefüggésben a felperes mindenekelőtt úgy érvel, hogy a referenciaidőszakban acélipari vállalkozások külföldi szakmai szervezete számára végzett munkát. A felperes szerint ezt a szervezetet nemzetközi szervezetnek kell tekinteni, következésképpen nem kell figyelembe venni azt az időszakot, mialatt ő a szervezetnél dolgozott. A felperes mindenesetre akként is érvel, hogy a referenciaidőszak legnagyobb részében nem tartózkodott állandó jelleggel Brüsszelben, mivel gazdasági tevékenysége külföldre összpontosult.

A House of Donuts International által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. augusztus 11-én benyújtott kereset

(T-333/04. sz. ügy)

(2004/C 300/84)

(A nyelv, amelyen a keresetlevelet megfogalmazták: angol)

A House of Donuts International, székhely: George Town, Grand Cayman (British West Indies), képviseli: N. Decker, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. augusztus 11-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A Panrico S.A. is félként vett részt a fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a felperes 474 486. sz. közösségi védjegybejelentésének helyt kell adni;
- semmisítse meg az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2004. május 12-i határozatát (R 1034/2001-4. sz. ügy);
- kötelezze a felszólalót a felperes felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Közösségi védjegybejelentő:

Érintett védjegy:

közösségi

A felperes

A „House of donuts” ábrás védjegy a 30., 32. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában (pl. fánk, teasütemény, rongyoskifli, ásványvíz, szódavíz, valamint éttermi, önkiszolgáló éttermi és vendéglátóipari szolgáltatások) – védjegybejelentési szám: 474 486

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja:

Panrico S.A.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:

A „DONUT” és „donuts” spanyol szó- és ábrás védjegyek a 30., 32. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában (pl. mindenfajta cukrászati termék, sütemény, édességek és cukorkák, gyümölcsitalok és gyümölcslevek, valamint önkiszolgáló éttermi, bár-, éttermi, szállodai és kempingszolgáltatások)

A felszólalási osztály határozata:

A védjegybejelentés elutasítása

A fellebbezési tanács határozata:

A bejelentő fellebbezésének elutasítása

Jogalapok:

A szóban forgó védjegyek nem hasonlóak. A felszólalót nem illeti meg a „donut” és „donuts” szavak kizárólagos használata.

A Parfümerie Douglas GmbH által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. augusztus 23-án benyújtott kereset

(T-349/04. sz. ügy)

(2004/C 300/85)

(A keresetlevél nyelve: német)

A Parfümerie Douglas GmbH, székhely: Hagen (Németország), képviseli: Christoph Schumann, ügyvéd, 2004. augusztus 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága-hoz a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

Jürgen Heinz Douglas, lakóhely: Hamburg (Németország) is félként vett részt a fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- fogadja el a benyújtott keresetet a csatolt iratokkal; állapítsa meg, hogy az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2004. május 24-i határozata (ügyszám: R 795/2002-4) ellen határidőn belül és szabályszerűen nyújtottak be keresetet és semmisítse meg a nevezett határozatot; utasítsa el a felszólalást és kötelezze az OHIM-et az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Közösségi védjegybejelentő:

Érintett védjegy:

közösségi

A felperes

„Douglas beauty spa” szóvédjegy a 39. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában (utazásszervezés és közvetítés, utaskísérés; szállodai szobák és más szálláshelyek közvetítése) – védjegybejelentési szám: 1 459 197

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja:

Jürgen Heinz Douglas

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:

A „Douglas Touristik” német szóvédjegy a 39. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában (utazásszervezés és közvetítés; gépjárművek és hajók bérbeadása)

A felszólalási osztály határozata:

A védjegybejelentés elutasítása

A fellebbezési tanács határozata:

A felperes fellebbezésének elutasítása

Jogalapok:

A 40/94/EK tanácsi rendeletnek a 2868/95/EK bizottsági rendelet 15., 16. és 18. szabályával együtt olvasott 42., 43., 74. és 79. cikkeinek megsértése

Az Osztrák Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 1-jén benyújtott kereset

(T-361/04. sz. ügy)

(2004/C 300/86)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Osztrák Köztársaság 2004. szeptember 1-jén keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes képviselője Dr. Harald Dossi miniszteri tanácsos, kézbesítési cím: Luxembourg.

- A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- semmisítse meg a Bizottság 2004. június 22-én kelt előterjesztése alapján hozott határozatát, mellyel a Bizottság az ökopontokat felváltó szabályozásrendszerre vagy egy ahhoz hasonló, az 1994-es csatlakozási okmány 9. jegyzőkönyvében foglalt előírások értelmében a környezetvédelmet és a közegészségügyet fenntarthatóan és környezetvédelmi szempontból megfelelően biztosító szabályozásra vonatkozó javaslatát tartalmazó előterjesztését, és ezáltal 2004. március 31-én az Osztrák Köztársaságnak címzett felszólítását, hogy e területen intézkedést tegyen, véglegesen elutasította;

kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az 1994. június 24-i, az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány 9. jegyzőkönyve az ausztriai közúti, vasúti és kombinált fuvarozásról különleges szabályozást tartalmaz a nehéz-tehergépjárművek ausztriai áthaladásának vonatkozásában a környezet és az közegészség védelme érdekében. A felperes szerint ennek a szabályozásnak az a célja, hogy a tehergépjárművek NOx-összkibocsátását az Ausztrián történő áthaladáskor 1992. január 1-je és 2003. december 31-e közötti időszakban a 4. melléklet táblázata szerint 100 egységről 60-nal csökkentse. E rendelkezés értelme és célja szerint tehát a NOx összkibocsátást 60 %-kal kell csökkenteni. A felperes előadja, hogy a jegyzőkönyv 11. cikke (4) bekezdése arról szól, hogy az áthaladó nehéz-tehergépjárművek NOx-kibocsátásának célzott 60 %-os csökkentését fenntartható és környezetvédelmi szempontból megfelelő alapon kell elérni, és ezért a felperes abból indul ki, hogy az e jegyzőkönyvben megfogalmazott cél a tranzitrendszer 2003. december 31-i formális megszűnését követően is fennáll. Az Osztrák Köztársaság szerint a jegyzőkönyv céljai továbbra is kötelező jellegűek és jogilag kötelező egy, az elsődleges jognak megfelelő ökopontrendszert felváltó

szabályozás vagy a tranzitjegyzőkönyv célját hasonló módon biztosító szabályozás meghozatala.

A felperes előadja, hogy az időközben a Tanács és a Parlament által meghozott 2327/2003/EK rendelet ⁽¹⁾ nem felel meg a 9. jegyzőkönyvben foglalt előírások szerinti, a környezetvédelemnek és a közegészségnek fenntarthatóan és környezetvédelmi szempontból megfelelő alapokon nyugvó biztosítása követelményeinek, ezért azt a felperes megsemmisítési kéréssel ⁽²⁾ támadta meg. Következésképpen megállapítható, hogy jelenleg nincs a jegyzőkönyv kötelező, elsődleges jogi célkitűzéseinek megfelelő közösségi védelmi rendszer, és hogy a Bizottság késlekedik az új útdíjakról szóló rendelet elfogadásáig a jogalkotási kötelezettségének az átmeneti rendszerre vonatkozó javaslata azonnali előterjesztésével eleget tenni.

A felperes előadja továbbá, hogy a Bizottság 2004. június 22-i, ez irányú intézkedési kötelezettsége keretein belüli eljárásra vonatkozó végleges elutasítását meg kellene semmisíteni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. december 22-i 2327/2003/EK rendelete egy fenntartható közlekedéspolitikai keretén belül az Ausztrián áthaladó nehéz tehergépjárművekre alkalmazandó, 2004-re vonatkozó átmeneti pontrendszer létrehozásáról, HL L 345., 30. o.

⁽²⁾ C-161/04. sz. ügy, Osztrák Köztársaság kontra Tanács és Parlament, HL 2004 C 106., 49. o.

Luc Verheyden által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 13-án benyújtott kereset

(T-368/04. sz. ügy)

(2004/C 300/87)

(Az eljárás nyelve: francia)

Luc Verheyden, lakóhelye: Angera (Olaszország), képviseli: Eric Boigelot ügyvéd, 2004. szeptember 13-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a felperes felettesének 2004. február 4-i, 2004. február 24-i és 2004. február 27-i határozatát;
- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóságnak a 2004. június 1-jei, a 2004. június 14-én érkezett panaszra (R/159/04) adott választ tartalmazó határozatát;

- semmisítse meg az eljárás során keletkező összes határozatot;
- kötelezze az alperest a személyzeti szabályzat V. melléklete 4. cikkének második bekezdése alapján az éves szabadságából ki nem vett és ki nem fizetett 30 napnak, a keresetlevél benyújtásától számított 5,25 %-os kamattal megnövelt összeggel történő megváltására;
- ítéljen meg a felmerült nem vagyoni kár és az előmenetelbeli sérelem miatt kártérítést, amelynek méltányosnak tekintett összegét 12 500 euróban határozta meg, fenntartva az összeg eljárás során való változtatásának jogát;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes azt a határozatot kifogásolja, amellyel nem hagyták jóvá szabadságnapjainak a 2004. évre való átvitelét. Keresetének alátámasztására a felperes hivatkozik a személyzeti szabályzat 25. és 57. cikkének sérelmére, a személyzeti szabályzatnak a szabadság kiadása módozatait szabályozó V. melléklete 4. cikkének sérelmére, valamint a gondos ügyintézés, az egyenlő bánásmód és a bizalomvédelem elvének semmibevételére, továbbá nyilvánvaló értékelési hibára.

A Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.) által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 15-én benyújtott kereset

(T-372/04. sz. ügy)

(2004/C 300/88)

(Az eljárás nyelve: francia)

Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.), székhely: Párizs, képviseli: Olivier Schmitt ügyvéd, 2004. szeptember 15-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottságának a Coopérative d'Exportation du Livre Français (C.E.L.F.) részére nyújtott támogatás Franciaország általi végrehajtásával kapcsolatos 2004. április 20-i C(2004) 1361 végleges határozatát, annyiban, amennyiben a határozat 1. cikkének első mondata a Franciaország által 1980 és 2001 között a C.E.L.F. részére a francia nyelvű könyvekre vonatkozó kisebb

megrendelések teljesítéséhez nyújtott támogatást az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősítette;

- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére 5 000 euró értékben.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes tevékenysége a külföldre irányuló könyvekre, kiadványokra és egyéb adathordozókra vonatkozó megrendelések közvetlen teljesítésére, és tágabb értelemben a francia kultúra világszintű előmozdítására vonatkozó mindenfajta műveletre terjed ki. A felperes rámutat, hogy e közérdekű tevékenység ellátásához különböző támogatásokban részesült a francia állam részéről. A jelen ügy tárgyát képező támogatás célja az, hogy a felperesnek kiegyenlítse a külföldi székhelyű könyvesboltokba irányuló kisebb megrendelések teljesítésénél felmerülő többlet-költségeket.

Keresetének alátámasztására a felperes mindenekelőtt azt sérelmezi, hogy a megtámadott határozat nincsen kellően indokolva. Másodsorban a felperes az EK 86. cikk (2) bekezdésének és a 87. cikk (1) bekezdésének megsértését hozza fel.

A felperes azt állítja, hogy – mint általános gazdasági érdekű szolgáltatást ellátó vállalkozás – világosan meghatározott közszolgáltatások nyújtásával lett megbízva. Ennél fogva az állam által folyósított összegek nem tekinthetők az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak.

A Grandits GmbH és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 17-én benyújtott kereset

(T-375/04. sz. ügy)

(2004/C 300/89)

(Az eljárás nyelve: német)

A Grandits GmbH, Kirchschlag (Ausztria), a Scheucher-Fleisch GmbH, Ungerndorf (Ausztria), a Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Flattach (Ausztria), a Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Glanegg (Ausztria), a Wech-Geflügel GmbH, St. Andrä (Ausztria) és Johann Zsifkovics, Bécs (Ausztria) 2004. szeptember 17-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen. A felperesek képviselői J. Hofer és T. Humer ügyvédek.

A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. június 30-i, az NN 34A 2000/Ausztria „Minőségi programok és az AMA-ökocímke és az AMA minőséget igazoló címke” állami támogatásra vonatkozó (C(2004) 2037. végleges) határozatát;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek elsősorban az eljárási szabályok megsértését kifogásolják. A Bizottság az intézkedéseket, melyek a megtámadott határozat tárgyát képezik, bejelentett támogatásnak tekintette, noha Ausztria részéről semmilyen tájékoztatás nem történt. A Bizottság megsértette a 659/1999 sz. rendelet 4. cikke (4) bekezdését, mert nem volt jogosult mérlegelésre és hivatalos vizsgálati eljárást kellett volna kezdeményeznie. A Bizottság az indokolási kötelezettséget is megsértette, mert nem vizsgálta meg alaposan és elfogulatlanul az összes, a panaszosok által a tudomására hozott jogi és ténybeli szempontot. Egy 52 hónapos időtartam az előzetes vizsgálati eljárás keretein belül nem megfelelő és megvalósítja az ésszerű határidőn belüli eljárás általános alapelvének a sérelmét.

A felperesek kifogásolják továbbá az EK 87. cikk (3) bekezdés c) pontjának a megsértését. A Bizottság nem kielégítő vizsgálatokat és tényállásra vonatkozó megállapításokat követően elfogadta, hogy az EK 87. cikk (3) bekezdés c) pontjában foglalt kivételes tényállások előfeltételeit megvalósították.

A felperesek végül az EK 88. cikk (3) bekezdés harmadik mondata és a 659/99 rendelet 3. cikke szerinti végrehajtási tilalom megszegését kifogásolják. A be nem jelentett támogatások vonatkozásában végrehajtási tilalom áll fenn. A végső határozat általi visszamenőleges jóváhagyás nem megengedett.

Ioannis Terezakis által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 22-én benyújtott kereset

(T-380/04. sz. ügy)

(2004/C 300/90)

(Az eljárás nyelve: angol)

Ioannis Terezakis, lakóhelye: Brüsszel (Belgium), képviseli: L. Defalque, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. július 12-i levelében közölt és a felpereshez 2004. július 16-án érkezett határozatát, amelyben elutasítja a felperes kérését, hogy hozzáférhessen a Spata repülőtér építésének fővállalkozói és alvállalkozói szerződéséhez, az építkezés tételeinek költségéhez, a számlákhoz és a végelszámoláshoz;
- kötelezze az alperest az eljárás és az annak alapján felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A fővállalkozói szerződésbe való betekintést megtagadó bizottsági határozattal kapcsolatban a felperes először arra hivatkozik, hogy nyilvánvaló jogi és ténybeli tévedés történt, mivel a Bizottság nem tisztázta, hogy az irat szerzője, az Athéni Nemzetközi Repülőtér, egy tagállamtól elkülönült harmadik fél, vagy a görög állam irányítása alá tartozik, amelyre következtetésképpen az 1049/2001 rendelet (1) 4. cikke (4) vagy (5) bekezdése vonatkozik. A felperes azzal is érvel, hogy a Bizottság semmilyen bizonyítékot nem hozott fel arra nézve, hogy a harmadik fél megkérdezése nélkül ténylegesen megfontolta volna a hozzáférés megadását. A felperes úgy véli, hogy az üzleti érdekek védelme elvének kiterjesztő értelmezésével a Bizottság megsértette az iratokhoz való lehető legszélesebb körű hozzáférésnek az 1049/2001 rendelet 1. cikke a) pontjában foglalt elvét.

Ugyanezen irattal kapcsolatban a felperes állítása szerint a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdését és a 2001/937 határozat (2) 5. cikke (3) és (4) bekezdését, amikor nem vizsgálta meg a harmadik félnek a nyilvánosságra hozatalt megtagadó indoklását, és ennek az indoklásnak részleteit sem közölte a felperessel. A felperes azt is állítja, hogy a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdését, amikor nem mérlegelte a részleges betekintés megadásának lehetőségét, végül nem tett eleget a határozat indoklására vonatkozó kötelezettségének.

Vitatott határozatában a Bizottság megtagadta a számlákhoz és a repülőtér befejezésének végelszámolásához való hozzáférést is arra hivatkozva, hogy azoknak a Regionális Politikai Főigazgatóság megbízásából folytatott pénzügyi ellenőrzése még nem fejeződött be. A Bizottság határozatának ezen részével kapcsolatban a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikk (2) bekezdését tévesen értelmezte, és nyilvánvaló ténybeli tévedést követett el, amikor úgy ítélte, hogy a szóban forgó pénzügyi ellenőrzés a nevezett rendelkezés hatálya alá tartozik. A felperes a lehető legteljesebb hozzáférés elvének és a Kohéziós Alapból való támogatás megszerzésére vonatkozó bizottsági határozat 5. mellékletének megsértésére is hivatkozik, amely utóbbi kimondja, hogy az érintett tagállamok kötelesek a lakosság által kért releváns információkhoz nyílt és egyszerű hozzáférést biztosítani. A felperes állítása szerint a Bizottság a részleges hozzáférést sem mérlegelte.

Azzal, hogy a Bizottság megtagadta az építkezés tételeinek költségéhez való hozzáférést, a felperes szerint a Bizottság tévesen ítélte úgy, hogy ez a kérelem nem minősül iratokhoz való hozzáférés iránti kérelemnek, így megsértette az 1049/2001 rendelet 7. és 8. cikkét.

A felperes végül a jóhiszeműség nyilvánvaló hiányára és a helyes hivatali eljárás elvének Bizottság által történt megsértésére hivatkozik, mivel vitatott határozatában a Bizottság nem jelezte, hogy az alvállalkozói szerződések várhatóan mikorra kerülnek a birtokába.

⁽¹⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43–48. o.

⁽²⁾ HL L 345., 2001.12.29., 94–98. o.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:

A „CLEN” nemzeti szövédjegy és ábrás védjegy

A felszólalási osztály határozata:

A felszólalás elutasítása

A fellebbezési tanács határozata:

A fellebbezés elutasítása

Jogalapok:

A 40/94/EK rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának téves alkalmazása

⁽¹⁾ A Tanács 1993. december 20-i 40/94/EK rendelete a közösségi védjegyről – Hivatalos Lap L 11., 1994.1.14., 1–36. o.

Az RB Square Holdings Spain S.L. által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. szeptember 22-én benyújtott kereset

(T-384/04. sz. ügy)

(2004/C 300/91)

(A benyújtott kereset nyelve: francia)

Az RB Square Holdings Spain S.L., székhely: Barcelona (Spanyolország), képviseli: Katia Manhaeve ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

Az Unelko N.V. szintén félként vett részt a negyedik fellebbezési tanács előtti eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának R 652/2002-4. sz. határozatát;
- kötelezze az OHIM-et a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A közösségi védjegy Unelko N.V. bejelentője:

Az érintett közösségi védjegy: A „clean x” ábrás védjegy a 3. áruosztályba tartozó áruk tekintetében (fehérítőkészítmények stb.) – bejelentés száma: 222 471

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: A felperes

A Németországi Szövetségi Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 23-án benyújtott kereset

(T-389/04. sz. ügy)

(2004/C 300/92)

(Az eljárás nyelve: német)

A Németországi Szövetségi Köztársaság, képviseli: C.-D. Quasowski, segítője: G. Quardt ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2004. július 7-i C(2004) 2641 sz., a MobilCom szerkezeti átalakításához nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági határozatot abban a részében, amelyben a Bizottság annak biztosítására kötelezi Németországot, hogy hét hónapra zárja be a MobilComnak és összes konszerntársaságának a MobilCom mobil szolgáltatói szerződéseket közvetlenül online értékesítő online shopjait, és hogy erre az időre szüntessék be a mobil szolgáltatási szerződések MobilCom shopok weboldalain keresztül történő értékesítését is, és hogy a MobilCom és annak konszerntársaságai ne tegyenek semmilyen egyéb intézkedést e feltételek megkerülése érdekében, és hogy az ügyfelet az adott weboldaltól ne vezessék tovább automatikusan valamelyik értékesítési partnerhez.
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes keresetét azzal indokolja, hogy a 88. cikk (2) bekezdése nem hatalmazza fel a Bizottságot arra, hogy az illető tagállamot egy adott állami támogatás versenytorzító hatásainak kiküszöbölése vagy csökkentése érdekében a támogatás visszakövetelésén kívül más intézkedések meghozatalára kötelezze. A megtámadott határozat 2. cikkében előírt intézkedések a felperes álláspontja szerint nem tekinthetők a támogatás módosításának vagy a 659/1999 rendelet 7. cikk (4) bekezdésével indokolható feltételek vagy kötelezettségek megállapításának. Ennek következtében a Bizottság túllépte a hatáskörét, és megsértette az EK 10. cikket, amely a tagállamok és a közösség intézményei közötti jóhiszemű együttműködés kötelezettségét írja elő, annál is inkább, mivel Németország kifejezetten kijelentette, hogy nincs abban a helyzetben, hogy e feltételeknek eleget tegyen.

A felperes utal továbbá arra, hogy a Bizottság a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálata során súlyos mérlegelési hibát követett el.

Carla Piccinni-Leopardi, Carlos Martínez Mongay és Georgios Katalagarianakis által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 28-án benyújtott kereset

(T-390/04. sz. ügy)

(2004/C 300/93)

(Az eljárás nyelve: francia)

Carla Piccinni-Leopardi és Carlos Martínez Mongay, lakóhely: Brüsszel, valamint Georgios Katalagarianakis, lakóhely: Overijse (Belgium), képviselik: Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis és Etienne Marchal, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 28-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság határozatát, melyben a felpereseknek továbbvihető érdem- és többletpontokat juttat, valamint azt a határozatát, melyben nem lépteti őket elő A4 besorolási fokozatba;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jelen ügy felperesei az alperesnek azt a határozatát támadják meg, melyben a 2003-as előléptetési eljárás során nem juttatott

nekik a felvételtől besorolásuk megváltozása miatti különös érdem- sem többletpontokat, valamint azt a határozatát, melyben ugyanezen előléptetési eljárás során nem léptette őket elő A4 besorolási fokozatba.

Keresetük alátámasztásaként a következőkre hivatkoznak:

- a személyzeti szabályzat 43. és 45. cikkének megsértésére, amennyiben a minősítési jelentések ugyan korábban készültek, a felperesek múltbeli érdemeit mégis átalány jelleggel tudták be. A felperesek e tekintetben hangsúlyozzák, hogy álláspontjuk szerint a besorolási fokozatban eltöltött szolgálati időért kapott átmeneti többletpont sérti azt az elvet, miszerint az előléptetés a tisztviselők érdemeinek összehasonlító vizsgálata alapján történhet;
- az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének, valamint a személyzeti szabályzat 5. cikke (3) bekezdésének és az előmenetelhez való jognak a megsértésére. A felperesek állítása szerint azok a tisztviselők, akiket hosszú ideje nem léptettek elő, mert érdemeik nem minősültek elegendőnek, kaptak és a 2004-es előléptetési évben kapni fognak különös többletpontokat. Ugyanakkor a felperesek, akiknek az érdemeit pályafutásuk kezdete óta nem értékelték tényleges értékükön, ugyanúgy járnak, mint azok a tisztviselők, akiket felvételük óta nem léptettek magasabb besorolási fokozatba;
- az EK 233. cikk megsértésére. E tekintetben kifejtik: meglátásuk szerint a jelen ügyben kérdés az, hogy miután a besorolási szempontokra vonatkozó általános végrehajtási rendelkezéseket jogsértőnek nyilvánították és az ezen általános rendelkezések alkalmazásával felvett számos tisztviselő besorolásának felülvizsgálatára a Bizottság kötelezettséget vállalt, a felperesek felvételtől besorolását eggyel magasabb besorolási fokozatban megállapító határozat leszűkíthető-e olyan mértékben, hogy hatékony érvényesülése megszűnjön.

Guido Strack által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 5-én benyújtott kereset

(T-394/04. sz. ügy)

(2004/C 300/94)

(Az eljárás nyelve: német)

Guido Strack, lakóhely: Wasserliesch (Németország), képviseli: J. Mosar ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 5-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az Európai Közösségek személyzeti szabályzatának 45. cikke szerinti, a felperes tekintetében lefolytatott 2003. évi előléptetési eljárást, az abban történt pontozást, valamint az ennek alapján meghozott, a felperes elő nem léptetéséről szóló határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A keresetben a 2003. évi előléptetési eljárás lefolytatásának módját, a felperes számára a többletpontok megadásának elmaradását, valamint a kinevezésre jogosult hatóságnak a 2003. évi előléptetési eljárás keretében hozott, a felperesnek a következő A5 besorolási fokozatba történő elő nem léptetéséről szóló határozatát kifogásolják.

A felperes a következő rendelkezések és általános jogelvek megsértésére hivatkozik:

- a személyzeti szabályzat 26. cikke;
- a személyzeti szabályzat 25. cikke;
- a személyzeti szabályzat 24. cikkének negyedik és ötödik mondata;
- a személyzeti szabályzat 110. cikke a 45. cikkével összefüggésben;
- a személyzeti szabályzat 43. cikke;
- a személyzeti szabályzat 45. cikkének (1) bekezdése és az egyenlőség elve;
- a közigazgatásnak a tisztviselőivel szemben fennálló gondoskodási kötelezettsége;
- a személyzeti szabályzat 45. cikkének végrehajtási rendelkezései;
- az alapjogi charta 41. cikke, a tisztességes közigazgatási eljáráshoz való jog, a gondoskodás elve, valamint a meghallgatás biztosításának kötelezettsége;
- az indokolási kötelezettség, valamint az önkényesség tilalma;
- a bizalomvédelem elve és az Apatere legem quam ipse fecisti szabálya.

Az Air One S.p.A. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 5-én benyújtott kereset

(T-395/04. sz. ügy)

(2004/C 300/95)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Air One S.p.A., képviseli: Gianluca Belotti ügyvéd és Matteo Padellaro ügyvéd, 2004. október 5-én keresetet nyújtott be az

Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Bizottság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Bizottság nem teljesítette az EK-Szerződés alapján rá háruló kötelezettségeket azáltal, hogy alakszerű felhívás ellenére nem foglalt állást az Air One 2003. december 22-én tett, a Ryanair légitfuvarozónak az olasz hatóságok által nyújtott állami támogatásokra vonatkozó panaszáról;
- kötelezze a Bizottságot, hogy haladéktalanul foglaljon állást – alakszerű határozattal – a felperes panaszáról, valamint a kért ideiglenes intézkedésekről;
- kötelezze az alperest, minden körülmények között, az összes eljárási költség megtérítésére, valamint a Bizottság esetleges határozata miatti permegszüntetés esetében is marasztalja az alperest a perindítással járó többletköltségekben.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az intézményi mulasztás megállapítása iránti keresetének alátámasztására a felperes hivatkozik a jogsértő támogatásokra vonatkozó, az Európai Bizottságnak 2003. december 22-én kelt levelében megküldött panaszában foglaltakra, miszerint a Ryanair ír légitfuvarozó állami támogatásokban részesült különböző olasz repülőtereken azáltal, hogy különösen versenyképes repülőtéri díjakat és árakat szabtak neki az olasz földi kiszolgálók szolgáltatásainak igénybevételekor, nem egyszer lényegében mentesülve bármilyen költség megfizetése alól.

Bizottsági válasz hiányában, az Air One alakszerű felhívást intézett a Bizottsághoz, hogy foglaljon állást a panasszal kapcsolatban, az EK 232. cikk alapján és céljának megfelelően. Miután négy hónap telt el eredménytelenül, az Air One úgy döntött, hogy az Elsőfokú Bírósághoz fordul.

E tekintetben a felperes hangsúlyozza, hogy azért volt kénytelen az Elsőfokú Bírósághoz fordulni, mivel kilenc hónap telt el anélkül, hogy bármiféle visszajelzést kapott volna, továbbá anélkül, hogy a Bizottság – az általa már kellő részletességgel elemzett és hasonló esetekben állami támogatásnak minősített tényekre vonatkozó, jelen jogvitával kapcsolatos részletes panaszt figyelmen kívül hagyva – a vélhetően jogsértő és a közös piaccal valószínűleg összeegyeztethetetlen támogatások miatt az olasz hatóságok elleni fellépésre elszánta volna magát.

Ezen kívül a felperes fontosnak tartja megjegyezni, hogy a vitatott támogatásokat a légitfuvarozási ágazat egy olyan szereplője kapta, amelyet a Bizottság immár különös figyelemmel kísér, az állami támogatások tekintetében is.

**André Bonnet által az Európai Közösségek Bírósága ellen
2004. október 4-én benyújtott kereset**

(T-406/04. sz. ügy)

(2004/C 300/96)

(Az eljárás nyelve: francia)

André Bonnet, lakóhely: Saint Pierre de Vassols (Franciaország), képviseli: Hervé de Lépinau, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bírósága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2004. február 11-i, a 2004. március 4-i és a 2004. július 2-i határozatokat, valamint azt a határozatot, amely más személyt nevezett ki a felperes által betöltendő állásba;
- állapítsa meg, hogy a 2004. február 4-i felvétel 2004. március 1-jétől teljes hatállyal bír;
- kötelezze az Európai Közösségek Bíróságát, hogy fizessen a felperesnek nem vagyoni kár jogcímén 100 000 euró összegű kártérítést, valamint március 1-jétől a felperes általi tényleges munkába állásig tartó időszakra havi 5 000 eurót;
- másodlagosan, abban az esetben, ha az Elsőfokú Bíróság határozata alapján a felperest nem nevezik ki, kötelezze az Európai Közösségek Bíróságát ez utóbbinak 260 000 euró, valamint jelen kereset időpontjától számított kamatok megfizetésére;
- kötelezze az Európai Közösségek Bíróságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jogalapok és fontosabb érvek megegyeznek a T-132/04. sz. ügyben ⁽¹⁾ ugyanezen felperes által hivatkozottakkal.

⁽¹⁾ HL C 168., 2004.6.26., 7. o.

**Benedicta Miguelez Herreras által az Európai Közösségek
Bizottsága ellen 2004. október 1-jén benyújtott kereset**

(T-407/04. sz. ügy)

(2004/C 300/97)

(Az eljárás nyelve: francia)

Benedicta Miguelez Herreras, lakóhely: Brüsszel, képviselik: Marc van der Woude és Valérie Landes, ügyvédek, 2004.

október 1-jén keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Jogi Szolgálat főigazgatójának a kinevezésre jogosult hatóság által a felperesnek a határozatot hozó szervhez benyújtott fellebbezését elutasító határozatával megerősített és jogerőssé tett, a felperesnek a 2003. évi előléptetési eljárás során a főigazgatóság részéről csak egy többletpontot megítélő határozatát;
- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóságnak a felperes részére a 2003. évi előléptetési eljárás során összesen 23 pontot megítélő határozatát, a C2-es besorolási fokozatba tartozó, megfelelő pontszámot elért tisztviselőknek a 2003. évi előléptetési eljárás során készült listáját, a 2003-as előléptetési eljárás keretében a C1-es besorolási fokozatba előléptetett tisztviselők listáját, és mindenesetre azt a határozatot, amely alapján neve nem került fel e listákra;
- semmisítse meg, amennyiben szükséges, a panaszt elutasító határozatot;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügyben hivatkozott jogalapok és érvek hasonlóak a T-311/04. sz. José Luis Buendía Sierra kontra Bizottság ügyben hivatkozottakhoz.

**Anke Kröppelin által az Európai Unió Tanácsa ellen 2004.
október 4-én benyújtott kereset**

(T-408/04. sz. ügy)

(2004/C 300/98)

(Az eljárás nyelve: francia)

Anke Kröppelin, lakóhely: Brüsszel, képviselik: Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis és Etienne Marchal ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a külföldi munkavégzési támogatás és a származékos jogosultságok kedvezményét a felperestől 2003. november 1-jei szolgálatba lépése óta megtagadó tanácsi határozatot;
- kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Tanács szolgálatába történt belépését megelőzően a felperes Mecklenburg-Előpomeránia tartomány Kancelláriáján dolgozott Brüsszelben. Jelen keresetében a külföldi munkavégzési támogatás kedvezményét megtagadó határozatot vitatja.

Keresetének alátámasztására a felperes a személyzeti szabályzat VII. melléklete 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértésére hivatkozik, mivel a Tanács nem vette figyelembe, hogy egy másik állam részére végzett tevékenységekből származó helyzetben volt. A felperes mindezen felül hivatkozik az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére.

**Benito Latino által az Európai Közösségek Bizottsága ellen
2004. október 4-én benyújtott kereset**

(T-409/04. sz. ügy)

(2004/C 300/99)

(Az eljárás nyelve: francia)

Benito Latino, lakóhelye: Lauzun (Franciaország), képviseli: Juan Ramón Iturriagoitia ügyvéd, 2004. október 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2002. május 6-án kelt és 2003. november 11-én kiküldött orvosi véleményt, amelyet a felperes 2003. november 15-én kapott meg,
- semmisítse meg a 2003. november 11-én kelt és a felperes által 2003. november 15-én átvett, a felperes 5 %-os részleges állandó rokkantságát megállapító, és őt az orvosi bizottság tagjai költségei és munkadíja egy részének megtérítésére kötelező bizottsági határozatot,
- kötelezze a Bizottságot az orvosi bizottság valamennyi költsége és munkadíja viselésére,
- kötelezze a Bizottságot az eljárással kapcsolatos valamennyi munkadíj és költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes, aki a Bizottság egykori tisztviselőjeként 1969 és 1991 között a brüsszeli Berlaymont épületben dolgozott, 1994-ben kérte, hogy légúti betegségét foglalkozásából eredőnek ismerjék el, mivel annak kiváltója szerinte az azbesztózis volt. A kérelemre válaszul meghozott, a betegség foglalkozási eredetét elismerő és a rokkantsági fokot 5 %-ban megállapító egyik korai bizottsági határozatot az Elsőfokú Bíróság a felperes által kezdeményezett T-300/97. sz. ügyben ⁽¹⁾ megsemmisítette.

Az említett ítéletet követően a Bizottság ismét az orvosi bizottsághoz fordult, és miután az 2002. május 6-án új orvosi véleményt adott, meghozta a megtámadott határozatot.

Keresetének alátámasztására a felperes először arra hivatkozik, hogy az orvosi bizottság többségi véleménye megsértette a személyzeti szabályzat 73. cikkét, mivel nem vette figyelembe a különvéleményt. Mindezen felül a vélemény nem felelt meg az Elsőfokú Bíróság joggyakorlata által kialakított követelményeknek, illetve ellentmondásos és érthetetlen következtetéseket tartalmazott.

A felperes a továbbiakban a tisztviselők baleset- és betegségbiztosítási szabályzata 3., 17. és 20. cikkének, ugyanezen szabályzat melléklete harmadik bekezdésének, valamint a hivatalos belga rokkantsági szabályzat 381–383., valamint 387. és azt követő cikkeinek megsértésére hivatkozik. A felperes az orvosi bizottság elfogulatlanságának hiányára, valamint a bizottság két tagjának a felperessel szembeni állítólagos ellenséges hozzáállására is hivatkozik. A felperes szerint a védelmi jogok tiszteletben tartása alapján egy új orvosi bizottság létrehozása lenne indokolt.

⁽¹⁾ Közzétéve: HL 1998., C 41., 23. o.

**Jean-Paul Keppenre által az Európai Közösségek Bizottsága
ellen 2004. október 6-án benyújtott kereset**

(T-411/04. sz. ügy)

(2004/C 300/100)

(Az eljárás nyelve: francia)

Jean-Paul Keppenre, lakóhelye: Etterbeek (Belgium), képviseli: Paul-Emmanuel Ghislain ügyvéd, 2004. október 6-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2003. évi minősítési eljárás során a felperes számára odaítélt főigazgatósági többletpontok számát nem növelő, valamint a 2003. évi előléptetési eljárás során a felperest az A5-ös fokozatba elő nem léptető bizottsági határozatokat, továbbá a kinevezésre jogosult hatóságnak a felperes panaszaira (R/673/03 és R/716/03) adott válaszáat tartalmazó határozatát;
- kötelezze a Bizottságot, hogy fizessen meg a felperesnek 3 000 eurót nem vagyoni kártérítés címén;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jelen kereset a T-272/04. sz. ügyben előterjesztett kereset folytatása; az előzményi keresettel a felperes az általa benyújtott panaszok hallgatóságos elutasítását támadta meg. Minthogy a kinevezésre jogosult hatóság végül alakszerű elutasító határozatot hozott, a felperes ezeket jelen keresetével támadta meg.

Követeléseinek alátámasztására a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a szóban forgó határozatok a szolgálati érdekből az Európai Bírósághoz történt kirendelése miatti leplezett szankciót képeznek, és azok nem veszik kellőképpen figyelembe érdemeit.

Keresetét a felperes a tisztviselők értékelését és előléptetését szabályozó rendelkezéseknek, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának és az arányosság elvének a megsértésére, valamint az ügyben állítólag megvalósult hatáskörrel való visszaélésre alapítja.

Vittoria Tebaldi és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 6-án benyújtott kereset

(T-415/04. sz. ügy)

(2004/C 300/101)

(Az eljárás nyelve: francia)

Vittoria Tebaldi, lakóhely: Tervuren (Belgium), Vicente Tejero Gazo, lakóhely: Sterrebeek (Belgium), Victor González Martínez, lakóhely: Brüsszel és Alessandro Giovannetti, lakóhely: Ernster (Luxembourg), képviseli: Gilles Bounéou és Frédéric Frabetti ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 6-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2003-as előléptetési eljárás során előléptetett köztisztviselők listáját, mivel ez a lista nem tartalmazza a felperesek neveit, és ehhez kapcsolódva semmisítse meg e határozat előkészítő jogi aktusait;
- másodlagosan,
- semmisítse meg az előléptetési pontoknak a 2003-as előléptetési eljárás során a többek között az előléptetési bizottságok ajánlásai alapján történő kiosztását;
- határozzon a költségekről, kiadásokról és munkadíjakról, és kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát azok viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügy felperesei azt kifogásolják, hogy a kinevezésre jogosult hatóság a 2003-as előléptetési eljárás során megtagadta a besorolási fokozatban való előléptetésüket.

Állításaik alátámasztására a következők megsértésére hivatkoznak:

- a személyzeti szabályzat 45. cikke és annak általános végrehajtási rendelkezései;
- „A köztisztviselők értékelése és előléptetése” című közigazgatási kalauz;
- a hátrányos megkülönböztetés tilalma és az önkényes eljárás tilalmának elve, a jogi aktusok indokolási kötelezettsége;
- a bizalomvédelem elve és
- a gondossági kötelelem.

A Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 15-én benyújtott kereset

(T-417/04. sz. ügy)

(2004/C 300/102)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, képviseli: Enzo Bevilacqua és Fausto Capelli ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 15-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az 1429/2004 bizottsági rendelet I. mellékletének a „Tocai friulano” elnevezés használatának 2007. március 31-ig tartó átmeneti korlátozásáról szóló 103. pontjának megfelelő magyarázó megjegyzést.
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 753/2002 bizottsági rendeletet módosító 1429/2004 bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 1. cikkének (5) bekezdése, amely új melléklettel (I. melléklet) helyettesíti a módosított 753/2002 rendelet II. mellékletét, egy hozzátett magyarázó jegyzetben 2007. március 1-jéig fenntartja a „Tocai friulano” szőlőfajtából származó bor (az új I. melléklet 103. pontja) tekintetében az említett elnevezés használatának átmeneti korlátozását, amely korlátozás már szerepelt a 753/2002 rendelet II. mellékletében is. Jelen kereset a „Tocai friulano” elnevezés használatára vonatkozó magyarázó jegyzet megsemmisítésére irányul.

Keresetét a felperes az alábbiakkal támasztja alá:

- A Szerződések értelmezéséről és jogáról szóló bécsi egyezmény 59. cikke (1) bekezdése alapján, Magyarország és több tagállam csatlakozási szerződéseinek 2004. május 1-jei hatályba lépésével mindazon korábbi, Magyarország és az Európai Közösség között létrejött egyezmény valamennyi olyan rendelkezése hatályát veszítette, amelyek a csatlakozási szerződésben kifejezetten nem szerepelnek.
- A Bizottságnak nincs hatásköre a 753/2002 rendelet 19. cikke alkalmazása körébe tartozó jogokat megvonni, abban a mértékben, hogy ha az 1493/1999 alaprendelet 53. cikke értelmében még ha a Bizottságnak lett is volna hatásköre annak eldöntésére, hogy melyik országban termesszenek egy meghatározott szőlőfajtát, arra azonban már nem volt, hogy megtiltsa egy tagállamban már régóta termesztett szőlőfajta termesztését, tekintve, hogy csak a tagállamok hozhatnak ilyen jellegű döntést.
- Az EK 34. cikk (2) bekezdés második albekezdésében foglalt megkülönböztetés tilalmának megsértése. Az említett tilalom, amely nem lett volna alkalmazható Magyarországgal szemben csatlakozása előtt, teljes mértékben alkalmazható vele szemben tagállammá válása óta.

- Végül a felperes az arányosság elvének és a tulajdonjog megsértésére hivatkozik.

⁽¹⁾ Az egyes borászati termékek leírása, jelölése, kiszerelése és oltalma tekintetében az 1439/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó egyes szabályok megállapításáról szóló, 2002. április 29-i 753/2002/EK bizottsági rendelet módosításáról szóló, 2004. augusztus 9-i 1429/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 263., 2004.8.10., 11. o.).

A Confcooperative és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 15-én benyújtott kereset

(T-418/04. sz. ügy)

(2004/C 300/103)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Confcooperative, az Unione regionale della Cooperazione FVG Federagricole, a Consorzio Friulini S.C.a.r.l., a Cantina Sociale di Ramoscello, és S. Vito S.C.a.r.l., a Cantina produttori Cormons S.C.a.r.l. és Luigi Soini, képviseli: Fausto Capelli ügyvéd, 2004. október 15-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az 1429/2004 bizottsági rendelet I. mellékletének a „Tocai friulano” elnevezés használatának 2007. március 31-ig tartó átmeneti korlátozásáról szóló 103. pontjának megfelelő magyarázó megjegyzést;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jogalapok és a fontosabb érvek megegyeznek a T-417/04. sz. Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia kontra Bizottság ügyben ⁽¹⁾ hivatkozottakkal.

⁽¹⁾ Az Európai Unió Hivatalos Lapjában még nem tették közzé.

Kenneth Blackler által az Európai Parlament ellen 2004. október 10-én benyújtott kereset

(T-420/04. sz. ügy)

(2004/C 300/104)

(Az eljárás nyelve: francia)

Kenneth Blackler, lakóhely: Ispra (Olaszország), képviseli: Patrick Goergen, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 10-én keresetet nyújtott be az Európai Községek Elsőfokú Bíróságához az Európai Parlament ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az Európai Parlament főtítkára által 2004. július 11-én hozott határozatot, amely fenntartotta a PE/98/A versenyvizsga felvételi bizottságának a vezető tisztviselőként (A5/A4) alkalmazandó távközlési mérnökök felvételi tartálékául szolgáló alkalmassági listát összeállító határozatát, amely nem bocsátotta a felperest a versenyvizsga szóbeli vizsgájára;
- semmisítse meg a szóban forgó versenyvizsga-eljárás minden ezt követő cselekményét és jogi aktusát;
- másodlagosan, ha az Elsőfokú Bíróság nem adna helyt a versenyvizsga-eljárás megsemmisítése iránti kérelemnek, kötelezze a Parlamentet, hogy fizessen meg a felperesnek 100 000 eurót az általa elszenvedett vagyoni és nem vagyoni károk megtérítéseként;
- kötelezze az Európai Parlamentet az eljárás minden költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügy felperese azt kifogásolja, hogy a PE/98/A nyílt versenyvizsga felvételi bizottsága nem bocsátotta a szóbeli vizsgára, mert a pályázata értékelése alapján a 38. helyre sorolta, és csak az első 15-öt hívták be a szóbeli vizsgára. A versenyvizsga célja tartaléklista összeállítása volt a távközlés területén szakértelemmel rendelkező vezető tisztviselők felvételéhez.

Igénevei alátámasztásául a felperes a következőkre hivatkozik:

- A versenyvizsgáról szóló kiírás megsértésével, amennyiben a megtámadott határozat a jelentkezők által benyújtott oklevelekért járó pont megadása során az elvégzett tanulmányok hosszát értékelési szempontnak tekintette, figyelmen kívül hagyott a felperes által a pályázata benyújtásakor leadott egyes okiratokat, továbbá elmulasztotta a versenyvizsgáról szóló kiírás szempontjai szerint értékelni a képzettségeit.
- Nyilvánvaló mérlegelési hiba fennállásával az ügyben, amennyiben a felperes szakmai gyakorlati idejének kiszámításakor számítási hiba történt, valamint – annak vizsgálatakor, hogy a felperes valóban le tud-e fedni legalább nyolcat a versenyvizsgáról szóló kiírásban meghatározott 13 szakterületből –

figyelmen kívül hagyták mind a publikációit, mind pedig a pályafutása során általa elvégzett munkák részleteit.

A T-251/99. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 300/105)

(Az eljárás nyelve: holland)

2004. október 5-i végzésével az Európai Községek Elsőfokú Bíróságának elnöke elrendelte a T-251/99. sz., Texaco Nederland B. V. és társai kontra az Európai Községek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 20., 2000.1.22.

A T-305/99. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 300/106)

(Az eljárás nyelve: holland)

2004. október 5-i végzésével az Európai Községek Elsőfokú Bírósága második kibővített tanácsának elnöke elrendelte a T-305/99. sz. OK Nederland B.V., támogatja: Holland Királyság, kontra Európai Községek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 63., 2000.3.4.

A T-313/99. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 300/107)

(Az eljárás nyelve: holland)

2004. október 5-i végzésével az Európai Községek Elsőfokú Bírósága kibővített második tanácsának elnöke elrendelte a T-313/99. sz. Veka B. V. kontra Európai Községek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 63., 2000.3.4.

III

(Közlemények)

(2004/C 300/108)

A Bíróság utolsó kiadványa az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*

HL C 284., 2004.11.20.

Korábbi közzétételek

HL C 273., 2004.11.6.

HL C 262., 2004.10.23.

HL C 251., 2004.10.9.

HL C 239., 2004.9.25.

HL C 228., 2004.9.11.

HL C 217., 2004.8.28.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>

HELYESBÍTÉS

A Hivatalos Lapban a C-310/01. sz. ügyben megjelent közlemény helyesbítése

(az Európai Unió Hivatalos Lapja C 55., 2003. március 8.)

(2004/C 300/109)

A C-310/01. sz. Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) kontra Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI) ügy közleményének helyébe a következő szöveg lép:

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(negyedik tanács)

2002. november 11-én

a C-310/01. sz. Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) kontra Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI) ügyben ⁽¹⁾

(Eljárási szabályzat 104. cikkének (3) bekezdése – Kérdés, amelynek megválaszolása az ítélkezési gyakorlatból világosan levezethető – 92/50/EGK irányelv – Közbeszerzések, amelyeknek tárgya egyidejűleg áruk és szolgáltatások – A szolgáltatások értékét meghaladó értékű áruk – 93/36/EGK irányelv alkalmazása)

(2003/C 55/50)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A C-310/01. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Consiglio di Stato (Olaszország) az előtte a Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) és Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI) között folyamatban lévő eljárásban a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv 1. cikke b) pontjának, 2. és 6. cikkének értelmezése tárgyában terjesztett elő, a Bíróság (negyedik tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans (előadó), a tanács elnöke, D. A. O. Edwards és S. von Bahr, bírák, főtanácsnok: S. Alber, hivatalvezető: R. Grass, 2002. november 11-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv 2. cikke úgy értelmezendő, hogy az említett irányelv nem alkalmazható azon közbeszerzésekre, melyeknek tárgya egyidejűleg az árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/36/EGK tanácsi irányelv értelmében vett áruk, valamint a 92/50 irányelv értelmében vett szolgáltatások, amennyiben a beszerzésben szereplő áruk értéke meghaladja a nyújtott szolgáltatások értékét.

A 93/36 irányelv alkalmazható az ilyen beszerzésre kivéve, ha az ajánlatkérő olyan ellenőrzést gyakorol szolgáltató felett, amely hasonló ahhoz, amelyet ő gyakorol a saját szolgáltatásai felett, és ha az említett szolgáltató a tevékenységének meghatározó részét az őt ellenőrző ajánlatkérővel, vagy ajánlatkérőkkel együtt fejt ki.

⁽¹⁾ HL C 289., 2001.10.13.